የጀመሩትን ፥ መርዶክዮስም ፡ የጻፈላቸውን ፡
፳፬ ያደርጉ ፡ ዘንድ ፡ ተቀበሉት ፤ አጋጋዊው ፡ የሐ
መዳቱ ፡ ልጅ ፡ የአይሁድ ፡ ሁሉ ፡ ጠላት ፡ ሐማ ፡
አይሁድን ፡ ያጠፋ ፡ ዘንድ ፡ ተተንኵሎ ፡ ነበር ፤
ሊደመስሳቸውና ፡ ሊያጠፋቸውም ፡ ፉር ፡ የሚ
፳፭ ባል ፡ ዕጣ ፡ ጥሎ ፡ ነበር ። አስቴርም ፡ ወደ ፡
ንጉሡ ፡ ፊት ፡ በገባች ፡ ጊዜ ፡ በአይሁድ ፡ ላይ ፡
የተተነኰለው ፡ ክፉ ፡ ተንኰል ፡ በራሱ ፡ ላይ ፡
እንዲመለስ ፥ እርሱና ፡ ልጆቹም ፡ በግንድ ፡
ላይ ፡ እንዲሰቀሉ ፡ በደብዳቤው ፡ አዘዘ ።
፳፮ ስለዚህም ፡ እነዚህ ፡ ቀኖች ፡ እንደ ፡ ፉር ፡
ስም ፡ ፉሪም ፡ ተባሉ ። በዚህም ፡ ደብዳቤ ፡
ስለ ፡ ተጻፈው ፡ ቃል ፡ ሁሉ ፥ ስላዩትና ፡ ስላገ
፳፯፡፳፰ ኙአቸውም ፡ ነገር ፡ ሁሉ ፥ አይሁድ ፡ እነዚህን ፡
ሁለት ፡ ቀኖች ፡ እንደ ፡ ጽሕፈቱና ፡ እንደ ፡
ጊዜው ፡ በየዓመቱ ፡ ይጠብቁ ፡ ዘንድ ፥ እነዚ
ህም ፡ ቀኖች ፡ በየትውልዳቸውና ፡ በየወገና
ቸው ፡ በየአገራቸውም ፡ በየከተማቸውም ፡ የታ
ሰቡና ፡ የተከበሩ ፡ ይሆኑ ፡ ዘንድ ፥ እነዚህም ፡
የፉሪም ፡ ቀኖች ፡ በአይሁድ ፡ ዘንድ ፡ እንዳይ
ሻሩ ፥ መታሰባቸውም ፡ ከዘራቸው ፡ እንዳይቈ
ረጥ ፥ በራሳቸውና ፡ በዘራቸው ፡ ወደ ፡ እነር
ሱም ፡ በተጠጉት ፡ ሁሉ ፡ ላይ ፡ እንዳይቀር ፡
ሥርዓት ፡ አድርገው ፡ ተቀበሉ ።
፳፱ የአቢካኢልም ፡ ልጅ ፡ ንግሥቲቱ ፡ አስቴርና ፡
አይሁዳዊው ፡ መርዶክዮስ ፡ ይህችን ፡ ስለ ፡
ፉሪም ፡ የምትናገረውን ፡ ሁለተኛይቱን ፡ ደብ
ዳቤ ፡ በሥልጣናቸው ፡ ሁሉ ፡ ያጸኑአት ፡ ዘንድ ፡
ጻፉ ። ደብዳቤዎቹንም ፡ በአርጤክስስ ፡ መንግ ፴
ሥት ፡ በመቶ ፡ ሀያ ፡ ሰባቱ ፡ አገሮች ፡ ወዳሉ ፡
አይሁድ ፡ ሁሉ ፡ በሰላምና ፡ በእውነት ፡ ቃል ፡
ላኩ ። እነዚህንም ፡ የፉሪም ፡ ቀኖች ፥ አይሁ ፴፩
ዳዊው ፡ መርዶክዮስና ፡ ንግሥቲቱ ፡ አስቴር ፡
እንዳዘዙ ፥ ለራሳቸውና ፡ ለዘራቸውም ፡ የጾማ
ቸውንና ፡ የልቅሶአቸውን ፡ ነገር ፡ ለማክበር ፡
እንደ ፡ ተቀበሉ ፥ በየጊዜያቸው ፡ ያጸኑ ፡ ዘንድ ፡
ጻፉ ። የአስቴርም ፡ ትእዛዝ ፡ ይህን ፡ የፉሪምን ፡ ፴፪
ነገር ፡ አጸና ፤ በመጽሐፍም ፡ ተጻፈ ።

ምዕራፍ ፡ ፲ ።

ንጉሡም ፡ አርጤክስስ ፡ በምድርና ፡ በባሕር ፡ ፩
ደሴቶች ፡ ላይ ፡ ግብር ፡ ጣለ ። የኃይሉና ፡ የብ ፪
ርታቱም ፡ ሥራ ፡ ሁሉ ፡ ንጉሡም ፡ እስከ ፡ ምን ፡
ድረስ ፡ እንዳከበረው ፡ የመርዶክዮስ ፡ ክብር ፡
ታላቅነት ፥ በሜዶንና ፡ በፋርስ ፡ ነገሥታት ፡
ታሪክ ፡ መጽሐፍ ፡ የተጻፈ ፡ አይደለምን ? አይ ፫
ሁዳዊውም ፡ መርዶክዮስ ፡ ለንጉሡ ፡ ለአርጤ
ክስስ ፡ በማዕርግ ፡ ሁለተኛ ፡ ነበረ ፡ በአይሁድም ፡
ዘንድ ፡ የከበረ ፥ በብዙ ፡ ወንድሞችም ፡ ዘንደ ፡
የተወደደ ፥ ለሕዝቡም ፡ መልካምን ፡ የፈለገ ፥
ለዘሩም ፡ ሁሉ ፡ በደኅና ፡ የተናገረ ፡ ነበረ ።

መጽሐፈ ፡ ኢዮብ ።

ምዕራፍ ፡ ፩ ።

፩ ዖፅ ፡ በሚባል ፡ አገር ፡ ስሙ ፡ ኢዮብ ፡ የተ
ባለ ፡ አንድ ፡ ሰው ፡ ነበረ ፤ ያም ፡ ሰው ፡ ፍጹ
ምና ፡ ቅን ፥ እግዚአብሔርንም ፡ የሚፈራ ፥
፪ ከክፋትም ፡ የራቀ ፡ ነበረ ። ሰባትም ፡ ወንዶች ፡
ሦስትም ፡ ሴቶች ፡ ልጆች ፡ ተወልደውለት ፡
፫ ነበር ። ሀብቱም ፡ ሰባት ፡ ሺህ ፡ በጎች ፥ ሦስት ፡
ሺህም ፡ ግመሎች ፥ አምስት ፡ መቶም ፡ ጥማድ ፡
በሬ ፥ አምስት ፡ መቶም ፡ እንስት ፡ አህዮች ፡
ነበረ ፥ እጅግ ፡ ብዙም ፡ ባሪያዎች ፡ ነበሩት ፤
ያም ፡ ሰው ፡ በምሥራቅ ፡ ካሉ ፡ ሰዎች ፡ ሁሉ ፡
፬ ይልቅ ፡ ታላቅ ፡ ነበረ ። ወንዶች ፡ ልጆቹም ፡
ሄደው ፡ በየተራ ፡ በያንዳንዳቸው ፡ ቤት ፡ ግብዣ ፡
ያደርጉ ፡ ነበር ፡ ሦስቱ ፡ እኅቶቻቸውም ፡ ከእነ
ርሱ ፡ ጋር ፡ ይበሉና ፡ ይጠጡ ፡ ዘንድ ፡ እነ
ርሱ ፡ ልከው ፡ ይጠሩአቸው ፡ ነበር ። የግብዣ ፭
ውም ፡ ቀኖች ፡ ባለፉ ፡ ጊዜ ፡ ኢዮብ ፡— ምና
ልባት ፡ ልጆቼ ፡ በድለው ፥ እግዚአብሔርንም ፡
በልባቸው ፡ ሰድበው ፡ ይሆናል ፡ ብሎ ፡ ይል
ክና ፡ ይቀድሳቸው ፡ ነበር ፡ ኢዮብም ፡ ማልዶ ፡
ተነሣ ፥ እንደ ፡ ቍጥራቸውም ፡ ሁሉ ፡ የሚቃ
ጠል ፡ መሥዋዕት ፡ አቀረበ ። እንዲሁ ፡ ኢዮብ ፡
ሁልጊዜ ፡ ያደርግ ፡ ነበር ።
ከዕለታት ፡ አንድ ፡ ቀን ፡ እንዲህ ፡ ሆነ ፡ የእግ ፮
ላክ ፡ ልጆች ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ ለመቆም ፡
መጡ ፥ ሰይጣንም ፡ ደግሞ ፡ በመካከላቸው ፡
መጣ ። እግዚአብሔርም ፡ ሰይጣንን ፡— ከወ ፯
ዴት ፡ መጣህ ? አለው ። ሰይጣንም ፡— ምድርን ፡
ሁሉ ፡ ዞርሁአት ፥ በእርስዋም ፡ ተመላለስሁ ፡
ብሎ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ መለሰ ። እግዚአብሔ ፰
ርም ፡ ሰይጣንን ፡— በውኑ ፡ ባሪያዬን ፡ ኢዮ

ብን ፡ ተመለከትኸውን ? በምድር ፡ ላይ ፡ እንደ ፡
እርሱ ፡ ፍጹምና ፡ ቅን ፥ እግዚአብሔርንም ፡
የሚፈራ ፥ ከክፋትም ፡ የራቀ ፡ ሰው ፡ የለም ፡
፱ አለው ። ሰይጣንም ፡ ለእግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡
ብሎ ፡ መለሰለት ፡— በውኑ ፡ ኢዮብ ፡ እግዚአ
፲ ብሔርን ፡ የሚፈራ ፡ በከንቱ ፡ ነውን ? እርሱ
ንና ፡ ቤቱን ፡ በዙሪያውም ፡ ያሉትን ፡ ሁሉ ፡
አላጠርህለትምን ? የእጁን ፡ ሥራ ፡ ባርከህለ
ታል ፥ ከብቱም ፡ በምድር ፡ ላይ ፡ በዝቶአል ።
፲፩ ነገር ፡ ግን ፡ እጅህን ፡ ዘርግተህ ፡ ያለውን ፡ ሁሉ ፡
፲፪ ዳብስ ፡ በእውነት ፡ በፊትህ ፡ ይሰድብሃል ። እግ
ዚአብሔርም ፡ ሰይጣንን ፡— እነሆ ፡ ለእርሱ ፡
ያለው ፡ ሁሉ ፡ በእጅህ ፡ ነው ፥ ነገር ፡ ግን ፡ በእ
ርሱ ፡ ላይ ፡ እጅህን ፡ አትዘርጋ ፡ አለው ። ሰይ
ጣንም ፡ ከእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ ወጣ ።
፲፫ አንድ ፡ ቀንም ፡ እንዲህ ፡ ሆነ ፡ የኢዮብ ፡ ወን
ዶችና ፡ ሴቶች ፡ ልጆች ፡ በታላቅ ፡ ወንድማቸው ፡
ቤት ፡ ይበሉና ፡ የወይን ፡ ጠጅ ፡ ይጠጡ ፡ ነበር ።
፲፬ መልክተኛም ፡ ወደ ፡ ኢዮብ ፡ መጥቶ ፡— በሬዎች ፡
እርሻ ፡ ያርሱ ፥ በአጠገባቸውም ፡ አህዮች ፡
፲፭ ይሰማሩ ፡ ነበር ፡ የሳባም ፡ ሰዎች ፡ አደጋ ፡
ጣሉ ፥ ወሰዱአቸውም ፥ ብላቴኖቹንም ፡ በሰይፍ ፡
ስለት ፡ ገደሉ ፡ እኔም ፡ እነግርህ ፡ ዘንድ ፡ ብቻ
፲፮ ዬን ፡ አመለጥሁ ፡ አለው ። እርሱም ፡ ገና ፡ ሲና
ገር ፡ ሌላ ፡ መጥቶ ፡— የእግዚአብሔር ፡ እሳት ፡
ከሰማይ ፡ ወደቀች ፤ በጎቹንም ፡ አቃጠለች ፥
ጠባቂዎችንም ፡ በላች ፡ እኔም ፡ እነግርህ ፡ ዘንድ ፡
፲፯ ብቻዬን ፡ አመለጥሁ ፡ አለው ። እርሱም ፡ ገና ፡
ሲናገር ፡ ሌላ ፡ መጥቶ ፡— ከለዳውያን ፡ በሦ
ስት ፡ ረድፍ ፡ ተከፍለው ፡ በግመሎች ፡ ላይ ፡
አደጋ ፡ ጣሉ ፥ ወሰዱአቸውም ፥ ብላቴኖቹ
ንም ፡ በሰይፍ ፡ ስለት ፡ ገደሉ ፡ እኔም ፡ እነግርህ ፡
፲፰ ዘንድ ፡ ብቻዬን ፡ አመለጥሁ ፡ አለው ። እር
ሱም ፡ ገና ፡ ሲናገር ፡ ሌላ ፡ መጥቶ ፡— ወንዶ
ችና ፡ ሴቶች ፡ ልጆችህ ፡ በታላቅ ፡ ወንድማ
ቸው ፡ ቤት ፡ ይበሉና ፡ የወይን ፡ ጠጅ ፡ ይጠጡ ፡
፲፱ ነበር ፡ እነሆም ፥ ሀውሎ ፡ ነፋስ ፡ ከምድረ ፡ በዳ ፡
መጥቶ ፡ የቤቱን ፡ አራቱን ፡ ማዕዘን ፡ መታው ፥
በብላቴኖቹም ፡ ላይ ፡ ወደቀ ፥ ሞቱም ፡ እኔም ፡
እነግርህ ፡ ዘንድ ፡ ብቻዬን ፡ አመለጥሁ ፡ አለው ።
፳ ኢዮብም ፡ ተነሣ ፡ መጐናጸፊያውንም ፡ ቀደደ ፥
ራሱንም ፡ ተላጨ ፥ በምድርም ፡ ላይ ፡ ተደ
፳፩ ፍቶ ፡ ሰገደ ፡ እንዲህም ፡ አለ ፡— ራቁቴን ፡ ከእ
ናቴ ፡ ማኅፀን ፡ ወጥቻለሁ ፥ ራቁቴንም ፡ ወደዚያ ፡
እመለሳለሁ ፡ እግዚአብሔር ፡ ሰጠ ፥ እግዚአብ
ሔርም ፡ ነሣ ፡ የእግዚአብሔር ፡ ስም ፡ የተባረከ ፡
፳፪ ይሁን ። በዚህ ፡ ሁሉ ፡ ኢዮብ ፡ አልበደለም ፥
ለእግዚአብሔርም ፡ ስንፍናን ፡ አልሰጠም ።

ምዕራፍ ፡ ፪ ።

፩ ከዕለታት ፡ አንድ ፡ ቀን ፡ እንዲህ ፡ ሆነ ፡ የእ
ምላክ ፡ ልጆች ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ ለመ
ቆም ፡ መጡ ፥ ሰይጣን ፡ ደግሞ ፡ በእግዚአብ
ሔር ፡ ፊት ፡ ለመቆም ፡ በመካከላቸው ፡ መጣ ።
እግዚአብሔርም ፡ ሰይጣንን ፡— ከወዴት ፡ ፪
መጣህ ? አለው ። ሰይጣንም ፡— በምድር ፡ ላይ ፡
ዞርሁ ፥ በእርስዋም ፡ ተመላለስሁ ፡ ብሎ ፡ ለእ
ግዚአብሔር ፡ መለሰ ። እግዚአብሔርም ፡ ሰይ ፫
ጣንን ፡— በውኑ ፡ ባሪያዬን ፡ ኢዮብን ፡ ተመለ
ከትኸውን ? በምድር ፡ ላይ ፡ እንደ ፡ እርሱ ፡
ፍጹምና ፡ ቅን ፥ እግዚአብሔርንም ፡ የሚፈራ ፥
ከክፋትም ፡ የራቀ ፡ ሰው ፡ የለም ፡ በከንቱም ፡
አጠፋው ፡ ዘንድ ፡ አንተ ፡ በእርሱ ፡ ላይ ፡
ምንም ፡ ብታንቀሳቅሰኝ ፥ እስከ ፡ አሁን ፡ ፍጹ
ምነቱን ፡ ይዞአል ። ሰይጣንም ፡ መልሶ ፡ እግ ፬
ዚአብሔርን ፡— ቁርበት ፡ ስለ ፡ ቁርበት ፡ ነው ፤
ሰው ፡ ያለውን ፡ ሁሉ ፡ ስለ ፡ ሕይወቱ ፡ ይሰጣል ።
ነገር ፡ ግን ፡ አሁን ፡ እጅህን ፡ ዘርግተህ ፡ አጥን ፭
ቱንና ፡ ሥጋውን ፡ ዳብስ ፡ በእውነት ፡ በፊትህ ፡
ይሰድብሃል ፡ አለው ። እግዚአብሔርም ፡ ሰይ ፮
ጣንን ፡— ሕይወቱን ፡ ተወው ፡ እንጂ ፡ እነሆ ፥
እርሱ ፡ በእጅህ ፡ ነው ፡ አለው ።
ሰይጣንም ፡ ከእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ ወጣ ፥ ፯
ኢዮብንም ፡ ከእግሩ ፡ ጫማ ፡ ጀምሮ ፡ እስከ ፡
አናቱ ፡ ድረስ ፡ በክፉ ፡ ቍስል ፡ መታው ። ሥጋ ፰
ውንም ፡ ይፍቅበት ፡ ዘንድ ፡ ገል ፡ ወሰደ ፥ በአ
መድም ፡ ላይ ፡ ተቀመጠ ። ሚስቱም ፡— እስከ ፡ ፱
አሁን ፡ ፍጹምነትህን ፡ ይዘሃልን ? እግዚአ
ብሔርን ፡ ስደብና ፡ሙት ፡ አለችው ።

(የሚቀጥለው ፡ ከግሪክ ፡ የተጨመረ ፡ ነው ።)
ዳግመኛ ፡ እግዚአብሔርን ፡ ጥቂት ፡ ወራት ፡ ደጅ ፡ እጠ
ናዋለሁ ፡ ዳግመኛም ፡ መከራውን ፡ እታገሠዋለሁ ፡ የቀ
ድሞ ፡ ኑሮዬንም ፡ ተስፋ ፡ አደርገዋለሁ ፡ ትላለህን ? አለ
ችው ። እንደዚህሳ ፡ እንዳትል ፡ ከዚህ ፡ ዓለም ፡ እነሆ ፡
ስም ፡ አጠራርህ ፡ ጠፋ ፤ ሴቶች ፡ ልጆቼና ፡ ወንዶች ፡
ልጆቼም ፡ ሞቱ ፡ እኔስ ፡ ዘጠኝ ፡ ወር ፡ ሳረግዝ ፡ ሳምጥ ፡
ስወልድ ፡ ሳይረቡኝ ፡ ሳይጠቅሙኝ ፡ በከንቱ ፡ ደከምሁ ፡
አለች ። አንተም ፡ በመግል ፡ ተውጠህ ፡ በትል ፡ ተከብ
በህ ፡ ትኖራለህ ! ሌሊቱን ፡ ሁሉ ፡ ስትዛብር ፡ ታድራ
ለህ ። እኔ ፡ ግን ፡ እየዞርሁ ፡ እቀላውጣለሁ ። ከአንዱ ፡
አገር ፡ ወደ ፡ አንዱ ፡ አገር ፡ ከአንዱ ፡ ቤት ፡ ወደ ፡ አ
ንዱ ፡ ቤት ፡ እሄዳለሁ ፤ ከድካሜ ፡ በእኔ ፡ ላይ ፡ ካለ ፡
ከችግሬም ፡ እርፍ ፡ ዘንድ ፡ ከጧት ፡ ጀምሮ ፡ ዐሐይ ፡
እስኪገባ ፡ ድረስ ፡ እጠብቃለሁ ! አሁን ፡ ግን ፡ እግዚ
አብሔርን ፡ የማይገባ ፡ ቃል ፡ ተናግረኸው ፡ ሙት ፡
አለች ።
እርሱ ፡ ግን ፡— ፲
አንቺ ፡ ከሰነፎች ፡ ሴቶች ፡ እንደ ፡ አንዲቱ ፡ ተና
ገርሽ ፡ ከእግዚአብሔር ፡ እጅ ፡ መልካሙን ፡
ተቀበልን ፥ ክፉ ፡ ነገርንስ ፡ አንቀበልምን ?
አላት ። በዚህ ፡ ሁሉ ፡ ኢዮብ ፡ በከንፈሩ ፡ አል
በደለም ።
ሦስቱም ፡ የኢዮብ ፡ ወዳጆች ፡ ይህን ፡ የደረ ፲፩
ሰበትን ፡ ክፉ ፡ ነገር ፡ ሁሉ ፡ ሰምተው ፡ ከየአገ
ራቸው ፡ መጡ ፤ እነርሱም ፡ ቴማናዊው ፡ ኤል
ፋዝ ፥ ሹሐዊው ፡ በልዳዶስ ፥ ነዕማታዊው ፡
ሶፋር ፡ ነበሩ ። እነርሱም ፡ ሊያዝኑለትና ፡ ሊያ
ጽናኑት ፡ በአንድነት ፡ ወደ ፡ እርሱ ፡ ለመምጣት ፡

፲፪፣ ተስማሙ ። ከሩቅም ፡ ሆነው ፡ ዓይናቸውን ፡
በነሡ ፡ ጊዜ ፡ አላወቁትም ፤ ድምፃቸውንም ፡
አሰምተው ፡ አለቀሱ ፤ እያንዳንዳቸውም ፡ መጐ
ናጸፊያቸውን ፡ ቀደዱ ÷ ወደ ፡ ላይም ፡ ወደ ፡
፲፫፣ ራሳቸው ፡ ላይ ፡ ትቢያ ፡ ነሰነሱ ። ሰባት ፡ ቀንና ፡
ሰባት ፡ ሌሊትም ፡ ከእርሱ ፡ ጋር ፡ በምድር ፡
ላይ ፡ ተቀመጡ ፤ ሕመሙም ፡ እጅግ ፡ እንደ ፡
በዛ ፡ አይተዋልና ፡ ከእነርሱ ፡ አንድ ፡ ቃል ፡
የሚናገረው ፡ አልነበረም ።

ምዕራፍ ፡ ፫ ።

፩፣ ከዚያም ፡ በኋላ ፡ ኢዮብ ፡ አፉን ፡ ከፍቶ ፡ የተወ
፪፣ ለደበትን ፡ ቀን ፡ ረገመ ። ኢዮብም ፡ መለሰ ፡ እን
ዲህም ፡ አለ ፡—
፫፣ ያ ፡ የተወለድሁበት ፡ ቀን ፡ ይጥፋ ÷
ያም ፡— ወንድ ፡ ልጅ ፡ ተፀነሰ ፡ የተባለበት ፡
ሌሊት ።
፬፣ ያ ፡ ቀን ፡ ጨለማ ፡ ይሁን ፤
እግዚአብሔር ፡ ከላይ ፡ አይመልከተው ÷
ብርሃንም ፡ አይብራበት ።
፭፣ ጨለማና ፡ የሞት ፡ ጥላ ፡ የራሳቸው ፡ ገንዘብ ፡
ያድርጉት ፤
ዳመናም ፡ ይረፍበት ፤
የቀን ፡ ጨለማ ፡ ሁሉ ፡ ያስፈራው ።
፮፡ ያን ፡ ሌሊት ፡ ጨለማ ፡ ይያዘው ፤
በዓመቱ ፡ ቀኖች ፡ መካከል ፡ ደስ ፡ አይበለው ፡
በወሮች ፡ ውስጥ ፡ ገብቶ ፡ አይቈጠር ።
፯፡ እነሆ ÷ ያ ፡ ሌሊት ፡ መካን ፡ ይሁን ፡
እልልታ ፡ አይግባበት ።
፰፡ ሌዋታንን ፡ ለማንቀሳቀስ ፡ የተዘጋጁ ፡
ቀኑን ፡ የሚረግሙ ፡ ይርገሙት ።
፱፡ አጥቢያ ፡ ከከቦች ፡ ይጨልሙ ፡
ብርሃንን ፡ ቢጠባበቅ ፡ አያግኘው ÷
የንጋትንም ፡ ቅንድብ ፡ አይይ ፡
፲፡ የእናቴን ፡ ማኅፀን ፡ ደጅ ፡ አልዘጋምና ÷
መከራንም ፡ ከዓይኔ ፡ አልሰወረምና ።
፲፩፡ በማኅፀን ፡ሳለሁ ፡ ስለ ፡ ምን ፡ አልሞትሁም ?
ከሆድስ ፡ በወጣሁ ፡ ጊዜ ፡ ፈጥኜ ፡ ስለ ፡ ምን ፡
አልጠፋሁም ?
፲፪፡ ጉልበቶች ፡ ስለ ፡ ምን ፡ ተቀበሉኝ ?
ጡትስ ፡ ስለ ፡ ምን ፡ ጠባሁ ?
፲፫፡ አሁን ፡ ተኝቼ ፡ዝም ፡ ባልሁ ፡ ነበር ፤
አንቀላፍቼ ፡ በረፍሁ ፡ ነበር ፤
፲፬፣ የፈረሰውን ፡ ለራሳቸው ፡ ከሚሠሩት ፡
ከምድር ፡ ነገሥታትና ፡ መከሮች ፡ ጋር ÷
፲፭፣ ወይም ፡ ቤታቸውን ፡ ብር ፡ ከሞሉ ፡
ወርቅም ፡ ካላቸው ፡ መኳንንት ፡ ጋር ÷
፲፮፣ ወይም ፡ እንደ ፡ ተቀበረ ፡ ጭንጋፍ ÷
ብርሃንም ፡ እንዳላዩ ፡ ሕፃናት ፡ በሆንሁ ፡ ነበር ።
፲፯፡ ክፉዎች ፡ በዚያ ፡ መናደዳቸውን ፡ ይተዋሉ ፤
በዚያም ፡ ደካሞች ፡ ያርፋሉ ።
፲፰፡ በዚያ ፡ ግዞተኞች ፡ በአንድነት ፡ ተዘልለው ፡ ተቀ
ምጠዋል ፤
የአስጨናቂውን ፡ ድምፅ ፡ አይሰሙም ።

ታናሽና ፡ ታላቅ ፡ በዚያ ፡ አሉ ፤ ፲፱፡
ባሪያም ፡ ከጌታው ፡ ነጻ ፡ ወጥቶአል ።

በመከራ ፡ ላሉት ፡ ብርሃን ÷ ፳፣
ነፍሳቸው ፡ መራራ ፡ ለሆነችባቸው ÷
የተሰወረ ፡ ሀብትን ፡ ከሚቈፍሩ ፡ ይልቅ ፡ ፳፩፡
ሞትን ፡ ለሚጠብቁ ፡ ለማያገኙትም ÷
መቃብርን ፡ በገኙ ፡ ጊዜ ፡ ፳፪፡
በእልልታ ፡ ደስ ፡ ለሚላቸው ÷ ሐሤትንም ፡ ለሚ
ያደርጉ ፡
ሕይወት ፡ ስለ ፡ ምን ፡ ተሰጠ ?
መንገዱ ፡ ለተሰወረበት ፡ ሰው ÷ ፳፫፡
እግዚአብሔርም ፡ በአጥር ፡ ላጠረው ፡
ብርሃን ፡ ስለ ፡ ምን ፡ ተሰጠ ?
ከእንጀራዬ ፡ በፊት ፡ ልቅሶዬ ፡ መጥቶአልና ÷ ፳፬፡
ጩኸቴም ፡ እንደ ፡ ውኃ ፡ ፈስሶአል ።
የፈራሁት ፡ ነገር ፡ መጥቶብኛልና ÷ ፳፭፤
የደነገጥሁበትም ፡ ደርሶብኛል ።
ተዘልዬ ፡ አልተቀመጥሁም ÷ አልተማመን ፳፮፤
ሁም ÷ አላረፍሁም ፤
ነገር ፡ ግን ፡ መከራ ፡ መጣብኝ ።

ምዕራፍ ፡ ፬ ።

ቴማናዊውም ፡ ኤልፋዝ ፡ መለሰ ፡ እንዲ ፩፤
ህም ፡ አለ ፡—
አንድ ፡ ሰው ፡ ከአንተ ፡ ጋር ፡ ይናገር ፡ ዘንድ ፡ ፪፤
ቢሞክር ፡ ትቀየማለህን ?
ቃልንስ ፡ ከመናገር ፡ ሊቀር ፡ የሚችል ፡ ማን ፡
ነው ?
እነሆ ÷ አንተ ፡ ብዙዎችን ፡ ታስተምር ፡ ነበር ÷ ፫፤
የደከሙትንም ፡ እጆች ፡ ታበረታ ፡ ነበር ÷
ቃልህ ፡ የሚሰናከለውን ፡ ያስነሣ ፡ ነበር ÷ ፬፤
አንተም ፡ የሚብረከረከውን ፡ ጒልበት ፡ ታጸና ፡
ነበር ።
አሁን ፡ ግን ፡ በአንተ ፡ ላይ ፡ መጥቶአል ÷ አን ፭፤
ተም ፡ ደከምህ ፤
ደርሶብሃል ÷ አንተም ፡ ተቸገርህ ።
አምላክህን ፡ መፍራትህ ፡ መጽናናትህ ÷ ፮፤
የቅንነትህም ፡ መንገድ ፡ ተስፋህ ፡ አይደለምን ?
እባክህ ፡ አስብ ÷ ንጹሕ ፡ ሆኖ ፡ የጠፋ ፡ ማን ፡ ፯፤
ነው ?
ከልበ ፡ ቅንስ ፡ የተደመሰሰ ፡ ማን ፡ ነው ?
እኔ ፡ እንዳየሁ ÷ ኃጢአትን ፡ የሚያርሱ ÷ ፰፤
መከራንም ፡ የሚዘሩ ፡ ይህንኑ ፡ ያጭዳሉ ።
በእግዚአብሔር ፡ እስትንፋስ ፡ ይጠፋሉ ÷ ፱፤
በቍጣውም ፡ መንፈስ ፡ ያልቃሉ ።
የአንበሳ ፡ ጩኸት ÷ የጨዋሺ ፡ አንበሳ ፡ ድምፅ ÷ ፲፤
የአንበሳ ፡ ደቦል ፡ ጥርስ ፡ ተሰባበረ ።
አሮጌ ፡ አንበሳ ፡ አደን ፡ በማጣት ፡ ይሞታል ÷ ፲፩፤
የአንበሳይቱም ፡ ግልገሎች ፡ ይበተናሉ ።

ለእኔም ፡ በምሥጢር ፡ ቃል ፡ መጣልኝ ÷ ፲፪፤
ጆሮዬም ፡ ሹክሹክታውን ፡ ሰማች ።
በሌሊት ፡ ሕልም ፡ አሳብ ፡ ሲነሣ ÷ ፲፫፤

የከበደም ፡ እንቅልፍ ፡ በሰው ፡ ላይ ፡ ሲወድቅ ÷
፲፬፤ አጥንቴን ፡ ሁሉ ፡ ያናወጡ ፡
ድንጋጤና ፡ መንቀጥቀጥ ፡ ወደቁብኝ ።
፲፭፤ መንፈስም ፡ በፊቴ ፡ አለፈ ፤
የሥጋዬ ፡ ጠጕር ፡ ቆመ ።
፲፮፡ እርሱም ፡ ቆመ ÷ መልኩን ፡ ግን ፡ ለመለየት ፡
አልቻልሁም ÷
ምሳሌም ፡ በዓይኔ ፡ ፊት ፡ ነበረ ፤
የዝምታ ፡ ድምፅ ፡ ሰማሁ ፡—
፲፯፡ በውኑ ፡ ሰው ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ ጻድቅ ፡
ሊሆን ÷
ወይስ ፡ ሰው ፡ በፈጣሪው ፡ ፊት ፡ ሊነጻ ፡ ይች
ላልን ?
፲፰፡ እነሆ ÷ በባሪያዎቹ ፡ አይታመንም ፡
መላእክቱንም ፡ ስንፍና ፡ ይከስሳቸዋል ፤
፲፱፤ ይልቁንስ ፡ በጭቃ ፡ ቤት ፡ የሚኖሩ ÷
መሠረታቸው ፡ በትቢያ ፡ ውስጥ ፡ የሆነ ÷
ከብል ፡ በፊት ፡ የሚጨፈለቁ ፡ እንዴት ፡ ይሆኑ ?
፳፡ በጥዋትና ፡ በማታ ፡ መካከል ፡ ይሰባበራሉ ፤
ማንም ፡ ሳያስብ ፡ ለዘላለም ፡ ይጠፋሉ ።
፳፩፡ ገመዳቸው ፡ የተነቀለ ፡ አይደለምን ?
አለጥበብም ፡ ይሞታሉ ።

ምዕራፍ ፡ ፭ ።

፩፤ አሁንም ፡ ጥራ ፤ የሚመልስልህ ፡ አለን ?
ከቅዱሳንስ ፡ ወደ ፡ ማናቸው ፡ ትዞራለህ ?
፪፡ ሰነፉን ፡ ሰው ፡ ቍጣ ፡ ይገድለዋል ÷
ሰነፉንም ፡ ቅንዓት ፡ ያጠፋዋል ።
፫፤ ሰነፍ ፡ ሰው ፡ ሥር ፡ ሰድዶ ፡ አየሁት ÷
ድንገትም ፡ መኖሪያውን ፡ ረገምሁ ።
፬፤ ልጆቹም ፡ ከደኅንነት ፡ ርቀዋል ÷
በበርም ፡ ውስጥ ፡ ተረግጠዋል ÷
የሚታደጋቸውም ፡ የለም ።
፭፡ የሰበሰበውንም ፡ ራብተኛ ፡ ይበላዋል ÷
ከእሾህም ፡ ውስጥ ፡ እንኳ ፡ ያወጣዋል ፤
የተጠማ ፡ ሀብታቸውን ፡ ዋጠ ።
፮፤ ችግር ፡ ከትቢያ ፡ አይመጣም ÷
መከራም ፡ ከመሬት ፡ አይበቅልም ፤
፯፤ የእሞራ ፡ ግልገሎች ፡ ግን ፡ ወደ ፡ ላይ ፡ እየበ
ረሩ ፡ ከፍ ፡ እንዲሉ ÷
ሰው ፡ እንዲሁ ፡ ለመከራ ፡ ተወልዶአል ።

፰፤ እኔ ፡ ግን ፡ እግዚአብሔርን ፡ እለምን ፡ ነበር ÷
ነገሬንም ፡ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ አቀርብ ፡ ነበር ።
፱፡ የማይመረመረውን ፡ ታላቅ ፡ ነገርና ፡
የማይቈጠረውን ፡ ተአምራት ፡ ያደርጋል ።
፲፤ በምድር ፡ ላይ ፡ ዝናብን ፡ ይሰጣል ÷
በእርሻም ፡ ላይ ፡ ውኃ ፡ ይልካል ።
፲፩፤ የተዋረዱትን ፡ ወደ ፡ ላይ ፡ ያወጣል ÷
ኀዘንተኞችንም ፡ ለደኅንነት ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ ያደር
ጋቸዋል ።
፲፪፤ እጃቸውም ፡ ምክራቸውን ፡ እንዳይፈጽም ፡
የተንኰለኞችን ፡ አሳብ ፡ ከንቱ ፡ ያደርገዋል ።
፲፫፤ ጠቢባንን ፡ በተንኰላቸው ፡ ይይዛቸዋል ፤
የጠማሞችንም ፡ ምክር ፡ ይዘረዝራል ።
በቀን ፡ ጨለማን ፡ ያገኛሉ ÷ ፲፬፡
በቀትርም ፡ ጊዜ ፡ በሌሊት ፡ እንዳሉ ፡ ይርመሰ
መሳሉ ።
ድሀውንም ፡ ከአፋቸው ፡ ሰይፍ ፡ ፲፭፤
ከኃያሉም ፡ እጅ ፡ ያድነዋል ።
ለምስኪኑም ፡ ተስፋ ፡ አለው ፤ ፲፮፤
ክፋት ፡ ግን ፡ አፍዋን ፡ ትዘጋለች ።

እነሆ ÷ እግዚአብሔር ፡ የሚገሥጸው ፡ ሰው ፡ ፲፯፤
ምስጉን ፡ ነው ፤
ስለዚህ ፡ ሁሉን ፡ የሚችለውን ፡ የአምላክን ፡
ተግሣጽ ፡ አትናቅ ።
እርሱ ፡ ይሰብራል ÷ ይጠግንማል ፤ ፲፰፡
ያቈስላል ÷ እጆቹም ፡ ይፈውሳሉ ።
በስድስት ፡ ክፉ ፡ ነገር ፡ ውስጥ ፡ ያድንሃል ÷ ፲፱፤
በሰባትም ፡ ውስጥ ፡ ክፋት ፡ አትነካህም ።
በራብ ፡ ጊዜ ፡ ከሞት ÷ ፳፡
በሰልፍም ፡ ከሰይፍ ፡ እጅ ፡ ያድንሃል ።
ከምላስ ፡ ጅራፍ ፡ ትሰወራለህ ፤ ፳፩፡
ጥፋትም ፡ ሲመጣ ፡ አትፈራም ።
በጥፋትና ፡ በራብ ፡ ላይ ፡ ትስቃለህ ፤ ፳፪፡
ከምድረ ፡ በዳ ፡ አራዊትም ፡ አትፈራም ፤
ቃል ፡ ኪዳንህ ፡ ከምድረ ፡ በዳ ፡ ድንጋይ ፡ ጋር ፡ ፳፫፡
ይሆናልና ፤
የምድረ ፡ በዳም ፡ አራዊት ፡ ከአንተ ፡ ጋር ፡ ይስ
ማማሉና ።
ድንኳንህም ፡ በሰላም ፡ እንዲሆን ፡ ታውቃለህ ፤ ፳፬፡
በረትህን ፡ ትጐበኛለህ ፡ አንዳችም ፡ አይጐድ
ልብህም ።
ዘርህም ፡ ታላቅ ፡ እንዲሆን ÷ ፳፭፡
ትውልድህም ፡ እንደ ፡ ምድር ፡ ሣር ፡ እንዲሆን ፡
ታውቃለህ ።
በወራቱ ፡ የእህሉ ፡ ነዶ ፡ ወደ ፡ አውድማ ፡ እን ፳፮፡
ዲገባ ÷
በረጅም ፡ ዕድሜ ፡ ወደ ፡ መቃብር ፡ ትገባለህ ።
እነሆ ÷ ይህችን ፡ መረመርን ÷ የሰማነውም ፡ ፳፯፡
ይህ ፡ ነው ፤
አንተ ፡ ግን ፡ አንዳች ፡ ሠርተህ ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡
ለራስህ ፡ እወቀው ።

ምዕራፍ ፡ ፮ ።

ኢዮብም ፡ መለሰ ፡ እንዲህም ፡ አለ ፡— ፩፤
ትካዜዬ ፡ ምነው ፡ በተመዘነ ፡ ኖሮ ! ፪፡
መከራዬም ፡ ሁሉ ፡ ምነው ፡ በሚዛን ፡ ላይ ፡ በተ
ደረገ ፡ ኖሮ !
ከባሕር ፡ አሸዋ ፡ ይልቅ ፡ ይከብድ ፡ ነበርና ፤ ፫፤
ስለዚህ ፡ ቃሌ ፡ ደፋር ፡ ሆኖአል ።
ሁሉን ፡ የሚችል ፡ የአምላክ ፡ ፍላጻ ፡ በሥጋዬ ፡ ፬፤
ውስጥ ፡ ነው ÷
መርዙንም ፡ ነፍሴ ፡ ትጠጣለች ፤
የእግዚአብሔር ፡ ድንጋጤ ፡ በላዬ ፡ ተሰልፎአል ።
በውኑ ፡ የሜዳ ፡ አህያ ፡ ሣር ፡ ሳለው ፡ ይጮኻልን ? ፭፤
ወይስ ፡ በሬ ፡ ገለባ ፡ ሳለው ፡ ይጮኻልን ?

፮፡ የማይጣፍጥስ፡ነገር፡ያለ፡ጨው፡ይበላልን?
ወይስ፡የእንቍላል፡ውኃ፡ይጥማልን ?
፯፡ ሰውነቴ፡ትነካው፡ዘንድ፡እንቢ፡አለችው፤
እንደሚያስጸይፍ፡መብል፡ሆነብኝ ።

፰፡ ልመናዬ፡ምነው፡በደረሰልኝ፤
እግዚአብሔርም፡ምኞቴን፡ምነው፡በሰጠኝ፤
፱፡ እግዚአብሔርም፡ያደቀኝ፡ዘንድ፡
እጁንም፡ለቅቆ፡ያጠፋኝ፡ዘንድ፡ወድዶ፡ቢሆን፡ኖሮ፤
፲፡ መጽናናት፡በሆነልኝ፡ነበር፤
በማይራራ፡ሕመም፡ሐሤት፡በደረግሁ፡ነበር፤
የቅዱሱን፡ቃል፡አልካድሁምና ።
፲፩፡ እጠብቅ፡ዘንድ፡ጕልበቴ፡ምንድር፡ነው?
እታገሥም፡ዘንድ፡ፍጻሜዬ፡ምንድር፡ነው?
፲፪፡ ጕልበቴ፡የድንጋይ፡ጕልበት፡ነውን?
ሥጋዬስ፡እንደ፡ናስ፡ነውን?
፲፫፡ በውኑ፡ረድኤት፡በእኔ፡እንደሌለ፡
ጥበብም፡ሁሉ፡ከእኔ፡ዘንድ፡እንደ፡ተበረረ፡አይደለምን?

፲፬፡ ሁሉን፡የሚችለውን፡የአምላክን፡መፍራት፡ለሚተው፡ለመዛል፡ለቀረበው፡ስንኳ፡
ወዳጁ፡ቸርነትን፡ሊያሳይ፡ይገባል ።
፲፭፡ ወንድሞቼ፡እንደ፡ፈፋ፡
እንደሚያልፍ፡ፈፋ፡ሐሰተኞች፡ሆኑብኝ ።
፲፮፡ ከበረዶ፡የተነሣ፡ደፈረሱ፡
አመዳይም፡ተሰወረባቸው፤
፲፯፡ ፀሐይ፡በተኰሰች፡ጊዜ፡ይደርቃሉ፤
በሙቀትም፡ጊዜ፡ከስፍራቸው፡ይጠፋሉ ።
፲፰፡ በየዳርቻቸውም፡የሚሄዱ፡ነጋዴዎች፡ፈቀቅ፡ይላሉ፤
ወደ፡በረሃ፡ወጥተው፡ይጠፋሉ ።
፲፱፡ የቴማን፡ነጋዴዎች፡ተመለከቱ፡
የሳባ፡መንገደኞችም፡ተጠባበቁአቸው ።
፳፡ ተስፋ፡አድርገዋቸው፡ነበርና፡አፈሩ፤
ወደዚያ፡ደረሱ፡እፍረትም፡ያዛቸው ።
፳፩፡ አሁንም፡እናንተ፡እንደዚሁ፡ሆናችኋል፤
መከራዬን፡አይታችሁ፡ፈራችሁ ።
፳፪፡ በውኑ፡— አንዳች፡ነገር፡አምጡልኝ፤
ወይስ፡— ከብልጥግናችሁ፡ስጦታ፡አቅርቡልኝ፡
፳፫፡ ወይስ፡— ከጠላቴ፡እጅ፡አስጥሉኝ፤
ወይስ፡— ከአስጨናቂው፡እጅ፡አድኑኝ፡አልኋችሁን?

፳፬፡ አስተምሩኝ፡እኔም፡ዝም፡እላለሁ፤
የተሳሳትሁትንም፡ንገሩኝ ።
፳፭፡ የቅንነት፡ቃል፡እንዴት፡ኀይለኛ፡ነው!
የእናንተ፡ሙግት፡ግን፡ምን፡ይገሥጻል?
፳፮፡ ተስፋ፡የሌለው፡ሰው፡ንግግር፡እንደ፡ነፋስ፡ነውና፡
ቃሌን፡ትገሥጹ፡ዘንድ፡ታስባላችሁን?
፳፯፡ በድሀ፡አደጉ፡ላይ፡ዕጣ፡ትጣጣላላችሁ፤
ለወዳጃቻችሁም፡ጕድጓድ፡ትቈፍራላችሁ ።
አሁንም፡እባካችሁ፡ወደ፡እኔ፡ተመልከቱ፤ ፳፰፡
በፊታችሁም፡ሐሰት፡አልናገርም ።
እባካችሁ፡ተመለሱ፤ በደል፡አይሁን፤ ፳፱፡
ጽድቄ፡በዚህ፡ነገር፡ነውና፡አንድ፡ጊዜ፡ተመለሱ ።
በውኑ፡በአንደበቴ፡በደል፡ይገኛልን? ፴፡
አፌስ፡ተንኰልን፡ይለይ፡ዘንድ፡አይችልምን?

ምዕራፍ፡፯ ።

በምድር፡ላይ፡የሰው፡ሕይወት፡ብርቱ፡ሰልፍ፡አይደለምን? ፩፡
ወራቱም፡እንደ፡ምንደኛ፡ወራት፡አይደለምን?
አገልጋይ፡ጥላ፡እንደሚመኝ፡ ፪፡
ምንደኛም፡ደመወዙን፡እንደሚጠብቅ፡
እንዲሁ፡ዕጣዬ፡የከንቱ፡ወራት፡ሆነብኝ፡ ፫፡
የድካምም፡ሌሊት፡ተወሰነችልኝ ።
በተኛሁ፡ጊዜ፡— መቼ፡እነሣለሁ? እላለሁ ። ፬፡
ሌሊቱ፡ግን፡ይረዝማል፡
እስኪነጋ፡ድረስም፡እገለባበጣለሁ ።
ሥጋዬ፡ትልና፡ጓል፡ለብሶአል፤ ፭፡
ቁርበቴ፡ያፈከፍካል፡እንደ፡ገናም፡ይመግላል ።
ዘመኔ፡ከሸማኔ፡መወርወርያ፡ይልቅ፡ይቸኩላል፡ ፮፡
ያለ፡ተስፋም፡ያልቃል ።
ሕይወቴ፡እስትንፋስ፡እንደ፡ሆነ፡አስብ፤ ፯፡
ዓይኔ፡መልካም፡ነገርን፡ከእንግዲህ፡ወዲህ፡አያይም ።
የሚያየኝ፡ሰው፡ዓይን፡ከእንግዲህ፡ወዲህ፡አያየኝም፤ ፰፡
ዓይንህ፡በእኔ፡ላይ፡ይሆናል፡እኔም፡አልገኝም ።
ደመና፡ተበትኖ፡እንደሚጠፋ፡ ፱፡
እንዲሁ፡ወደ፡ሲኦል፡የሚወርድ፡ዳግመኛ፡አይወጣም ።
ወደ፡ቤቱ፡ዳግመኛ፡አይመለስም፡ ፲፡
ስፍራውም፡ዳግመኛ፡አያውቀውም ።

ስለዚህም፡አፌን፡አልከለክልም፤ ፲፩፡
በመንፈሴ፡ጭንቀትን፡እናገራለሁ፤
በነፍሴ፡ምሬት፡በኀዘን፡አንጐራጕራለሁ ።
ጠባቂ፡ታስነሣብኝ፡ዘንድ፡ ፲፪፡
እኔ፡ባሕር፡ወይስ፡አንበሪ፡ነኝን?
እኔም፡— አልጋዬ፡ያጽናናኛል፡ ፲፫፡
መኝታዬም፡የኀዘን፡እንጕርጕሮዬን፡ያቀልልኛል፡ባልሁ፡ጊዜ፡
አንተ፡በሕልም፡ታስፈራራኛለህ፡ ፲፬፡
በራእይም፡ታስደነግጠኛለህ፤
ነፍሴም፡ከአጥንቴ፡ይልቅ፡ ፲፭፡
መታነቅንና፡ሞትን፡መረጠች ።
ሕይወቴን፡ናቅኋት፡ለዘላለም፡ልኖር፡አልወድድም፤ ፲፮፡

የሕይወቴ፡ዘመን፡እስትንፋስ፡ነውና፡ተወኝ ።
፲፯፡ ሰው፡ምንድር፡ነው፡ታከብረው፡ዘንድ፡
ልብህንስ፡ትጥልበት፡ዘንድ፡
፲፰፡ ማለዳ፡ማለዳስ፡ትጐበኘው፡ዘንድ፡
ሁልጊዜስ፡ትፈታተነው፡ዘንድ?
፲፱፡ የማትተወኝ፡እስከ፡መቼ፡ነው?
ምራቄንስ፡እስከውጥ፡ድረስ፡የማትለቅቀኝ፡እስከ፡መቼ፡ነው?
፳፡ ሰውን፡የምትጠብቅ፡ሆይ፡በድዬስ፡እንደ፡ሆነ፡ምን፡ላድርግልህ?
ስለ፡ምን፡እኔን፡ለአንተ፡ዓላማ፡አደረግኸኝ?
ስለ፡ምን፡እኔ፡ሸክም፡ሆንሁብህ?
፳፩፡ ስለ፡ምን፡መተላለፌን፡ይቅር፡አትልም?
ኃጢአቴንስ፡ስለ፡ምን፡አታስወግድልኝም?
አሁን፡በምድር፡ውስጥ፡እተኛለሁ፤
ማለዳ፡ትፈልገኛለህ፡አታገኘኝም ።

ምዕራፍ፡፰ ።

፩፡ ሹሐዊውም፡በልዳዶስ፡መለሰ፡እንዲህም፡አለ፡—
፪፡ እስከ፡መቼ፡ይህን፡ትናገራለህ?
የአፍህስ፡ቃል፡እስከ፡መቼ፡እንደ፡ዐውሎ፡ነፋስ፡ይሆናል?
፫፡ በውኑ፡እግዚአብሔር፡ፍርድን፡ያጣምማልን?
ሁሉንም፡የሚችል፡አምላክ፡ጽድቅን፡ያጣምማልን?
፬፡ ልጆችህ፡በድለውት፡እንደ፡ሆነ፡
እርሱ፡በበደላቸው፡እጅ፡ጥሎአቸዋል ።
፭፡ እግዚአብሔርን፡ብትገሠግሥ፡
ሁሉንም፡የሚችለውን፡አምላክ፡ብትለምን፡
፮፡ ንጹሕና፡ቅን፡ብትሆን፡
በእውነት፡አሁን፡ስለ፡አንተ፡ይነቃል፡
የጽድቅህንም፡መኖሪያ፡ያከናውንልሃል ።
፯፡ ጅማሬህም፡ታናሽ፡ቢሆንም፡እንኳ፡
ፍጻሜህ፡እጅግ፡ይበዛል ።
፱፡ ዘመናችን፡በምድር፡ላይ፡እንደ፡ጥላ፡ነውና፡
እኛ፡የትናንት፡ብቻ፡ነን፡ምንም፡አናውቅም፡
፰፡ ስለዚህ፡የቀደመውን፡ትውልድ፡ጠይቅ፡
አባቶቻቸውም፡ለመረመሩት፡ነገር፡ትጋ፡
፲፡ እነርሱ፡የሚያስተምሩህና፡የሚነግሩህ፡
ቃልንም፡ከልባቸው፡የሚያወጡ፡አይደሉምን?
፲፩፡ በውኑ፡ደንገል፡ረግረግ፡በሌለበት፡መሬት፡ይበቅላልን?
ወይስ፡ቄጠማ፡ውኃ፡በሌለበት፡ቦታ፡ይለመልማልን?
፲፪፡ ገና፡ሲለመልም፡ሳይቈረጥም፡
ከአትክልት፡ሁሉ፡በፊት፡ይደርቃል ።
፲፫፡ እግዚአብሔርን፡የሚረሱ፡ሁሉ፡ፍጻሜአቸው፡እንዲሁ፡ነው፤
የዝንጉም፡ሰው፡ተስፋ፡ይጠፋል ።
፲፬፡ ተስፋው፡ይቈረጣል፡
እምነቱም፡እንደ፡ሸረሪት፡ቤት፡ይሆናል ።
፲፭፡ ቤቱን፡ይደገፈዋል፡አይቆምለትም፤
ይይዘውማል፡አይጸናለትም ።
ፀሐይም፡ሳይተኵስ፡ይለመልማል፡ ፲፮፡
ጫፉም፡በአታክልቱ፡በታ፡ይወጣል ።
በድንጋይ፡ክምር፡ላይ፡ሥሩ፡ይጠመጠማል፤ ፲፯፡
የድንጋዮቹን፡በታ፡ይመለከታል ።
ከበታው፡ቢጠፋ፡— ፲፰፡
አላየሁህም፡ብሎ፡ይክደዋል ።
እነሆ፡የመንገዱ፡ደስታ፡እንዲህ፡ነው፤ ፲፱፡
ሌሎችም፡ከመሬት፡ይበቅላሉ ።
እነሆ፡እግዚአብሔር፡ፍጹሙን፡ሰው፡አይጥለውም፡ ፳፡
የኃጢአተኞችንም፡እጅ፡አያበረታም ።
አፍህን፡እንደ፡ገና፡ሳቅ፡ይሞላል፡ ፳፩፡
ከንፈሮችህንም፡እልልታ፡ይሞላል ።
የሚጠሉህ፡እፍረት፡ይለብሳሉ፤ ፳፪፡
የኃጢአተኞችም፡ድንኳን፡አይገኝም ።

ምዕራፍ፡፱ ።

ኢዮብም፡መለሰ፡እንዲህም፡አለ፡— ፩፡
በእውነት፡እንዲህ፡እንደ፡ሆነ፡አወቅሁ፤ ፪፡
ሰውስ፡በእግዚአብሔር፡ፊት፡ጻድቅ፡መሆን፡እንዴት፡ይችላል?
ከእርሱ፡ጋር፡ይከራከር፡ዘንድ፡ቢወድድ፡ ፫፡
ከሺህ፡ነገር፡አንዱን፡መመለስ፡አይችልም ።
ልቡ፡ጠቢብ፡ኃይሉም፡ታላቅ፡ነው፤ ፬፡
ደፍሮትስ፡በደኅና፡የሄደ፡ማን፡ነው?
ተራሮችን፡ይነቅላል፤ አያውቁትም፡ ፭፡
በቍጣውም፡ይገለብጣቸዋል ።
ምድርን፡ከስፍራዋ፡ያናውጣታል፡ ፮፡
ምሰሶችዋም፡ይንቀጠቀጣሉ ።
ፀሐይን፡ያዝዛታል፡አትወጣምም፤ ፯፡
ከዋክብትንም፡ያትማል ።
ሰማያትን፡ብቻውን፡ይዘረጋል፡ ፰፡
በባሕሩም፡ማዕበል፡ላይ፡ይረግጣል ።
ድብ፡የሚባለውን፡ከነብና፡አሪዮን፡የሚባለውን፡ከነብ፡ሰባቱንም፡ከዋክብት፡ ፱፡
በደቡብም፡በኩል፡ያሉትን፡የከዋክብት፡ማደርያዎች፡ሠርቶአል ።
የማይመረመረውን፡ታላላቅ፡ነገር፡ ፲፡
የማይቈጠረውንም፡ተአምራት፡ያደርጋል ።
እነሆ፡ቢመጣብኝ፡አላየውም፤ ፲፩፡
ቢያልፍብኝም፡አላውቀውም ።
እነሆ፡ፈጥኖ፡ቢነጥቅ፡የሚከለክለው፡ማን፡ነው? ፲፪፡
እርሱንስ፡— ምን፡ታደርጋለህ? የሚለው፡ማን፡ነው?

እግዚአብሔር፡ቍጣውን፡አይመልስም፡ ፲፫፡
ከእርሱ፡በታች፡ረዓብን፡የሚረዱ፡ይዋረዳሉ ።
ይልቁንስ፡እመልስለት፡ዘንድ፡ ፲፬፡
ቃሌንስ፡በፊቱ፡እመርጥ፡ዘንድ፡እኔ፡ማን፡ነኝ?
ጻድቅ፡ብሆን፡ኖሮ፡አልመልስለትም፡ነበር፡ ፲፭፡
ወደ፡ፈራጅም፡እለምን፡ነበር ።

፲፮፤ ብጠራው ፡ እርሱም ፡ ቢመልስልኝ ፡ ኖሮ ፥
ቃሌን ፡ እንደ ፡ ሰማ ፡ አላምንም ፡ ነበር ።
፲፯፤ በዐውሎ ፡ ነፋስ ፡ ይሰብረኛል ፥
ቍስሌንም ፡ ያለ ፡ ምክንያት ፡ ያበዛል ።
፲፰፤ እተነፍስ ፡ ዘንድ ፡ አይተወኝም ፥
ነገር ፡ ግን ፡ መራራን ፡ ነገር ፡ አጥግቦኛል ።
፲፱፤ የኃይል ፡ ነገር ፡ ቢሆን ፡ እርሱ ፡ ኃያል ፡ ነው ፤
የፍርድ ፡ ነገር ፡ ቢሆን ፡— ጊዜን ፡ ወሳኙ ፡ ማን ፡
ነው ? ይላል ።
፳፤ ጻድቅ ፡ ብሆን ፡ አፌ ፡ ይወቅሰኛል ፤
ፍጹምም ፡ ብሆን ፡ ጠማማ ፡ ያደርገኛል ።
፳፩፤ ፍጹም ፡ ነኝ ፡ ራሴንም ፡ አልመለከትም ፤
ሕይወቴንም ፡ እንቃታለሁ ።
፳፪፤ ይህ ፡ ሁሉ ፡ አንድ ፡ ነው ፤ ስለዚህ ፡—
ፍጹማንንና ፡ ክፉዎችን ፡ ያጠፋል ፡ እላለሁ ።
፳፫፤ መቅሠፍቱ ፡ ፈጥኖ ፡ ቢገድል ፥
በንጹሐን ፡ ፈተና ፡ ይሳለቃል ።
፳፬፤ ምድር ፡ በኃጥአን ፡ እጅ ፡ ተሰጥታለች ፤
የፈራጆችዋን ፡ ፊት ፡ ሸፍኖአል ፤
እርሱ ፡ ካልሆነ ፡ ማን ፡ ነው ?

፳፭፤ ዘመኔ ፡ ከሚሮጥ ፡ ሰው ፡ ይልቅ ፡ ይፈጥናል ፤
ይሸሻል ፥ መልካምንም ፡ አያይም ።
፳፮፤ የደንገል ፡ ታንኳ ፡ እንደሚፈጥን ፥
ንስርም ፡ ወደ ፡ ንጥቂያው ፡ እንደሚበርር ፡ ያል
ፋል ።
፳፯፤ እኔ ፡— የኀዘን ፡ እንጕርጕሮዬን ፡ እረሳለሁ ፤
ፊቴን ፡ መልሼ ፡ እጽናናለሁ ፡ ብል ፥
፳፰፤ ንጹሕ ፡ እንደማታደርገኝ ፡ እኔ ፡ አውቃለሁና ፡
ከመከራዬ ፡ ሁሉ ፡ እፈራለሁ ።
፳፱፤ በደለኛ ፡ እንደሚሆን ፡ ሰው ፡ እሆናለሁ ፤
ስለ ፡ ምንስ ፡ በከንቱ ፡ እደክማለሁ ?
፴፤ በአመዳይ ፡ ውስጥ ፡ ብታጠብ ፥
እጆቼንም ፡ እጅግ ፡ በንጻ ፥
፴፩፤ በአዘቅት ፡ ውስጥ ፡ ታሰጥመኛለህ ፥
ልብሴም ፡ ይጸየፈኛል ።
፴፪፤ እንድመልስለት ፡ አብረን ፡ ወደ ፡ ፍርድ ፡ እን
ገባ ፡ ዘንድ ፥
እርሱ ፡ እንደ ፡ እኔ ፡ ሰው ፡ አይደለም ።
፴፫፤ እጁን ፡ በሁለታችን ፡ ላይ ፡ የሚያኖር ፡ ዳኛ ፡
በመካከላችን ፡ ምነው ፡ በተገኘ !
፴፬፤ በትሩን ፡ ከእኔ ፡ ላይ ፡ ያርቅ ፥
ግርማውም ፡ አያስፈራኝ ፤
፴፭፤ እናገርም ፡ ነበር ፥ አልፈራውምም ፡ ነበር ፤
በራሴ ፡ እንዲህ ፡ አይደለሁምና ።

ምዕራፍ ፡ ፲ ።

፩፤ ነፍሴ ፡ ሕይወቴን ፡ ሰለቸቻት ፤
የኀዘን ፡ እንጕርጕሮዬን ፡ እለቅቀዋለሁ ፤
በነፍሴም ፡ ምሬት ፡ እናገራለሁ ።
፪፤ እግዚአብሔርን ፡ እንዲህ ፡ እለዋለሁ ፡—
አትፍረድብኝ ፤ የምትከራከረኝ ፡ ለምን ፡ እንደ ፡
ሆነ ፡ ንገረኝ ።
ልታስጨንቅና ፡ የእጅህን ፡ ሥራ ፡ ልትንቅ ፡ ፫፤
የኃጥአንንስ ፡ ምክር ፡ ልታበራ ፡
በአንተ ፡ ዘንድ ፡ መልካም ፡ ነውን ?
በውኑ ፡ የሥጋ ፡ ዓይን ፡ አለህን ? ፬፤
ወይስ ፡ ሰው ፡ እንደሚያይ ፡ ታያለህን ?
ወይስ ፡ ክፋቴን ፡ ትፈላለግ ፡ ዘንድ ፥ ፮ ፡ ፭፡
ኃጢአቴንም ፡ ትመረምር ፡ ዘንድ ፥
ዘመንህ ፡ እንደ ፡ ሰው ፡ ዘመን ፡ ነውን ?
ወይስ ፡ ዓመታትህ ፡ እንደ ፡ ሰው ፡ ዓመታት ፡
ናቸውን ?
ከዚህም ፡ በላይ ፡ በደለኛ ፡ እንዳልሆንሁ ፥ ፯፤
ከእጅህም ፡ የሚያድን ፡ እንደሌለ ፡ አንተ ፡ ታው
ቃለህ ።
እጅህ ፡ ለወሰችኝ ፡ ሠራችኝም ፤ ፰፤
ከዚያም ፡ በኋላ ፡ ዞረህ ፡ ታጠፋኝ ፡ ዘንድ ፡
ፈለግህ ።
እንደ ፡ ጭቃ ፡ አድርገህ ፡ እንደ ፡ ለወስኸኝ ፡ ፱፤
አስብ ፡
ወደ ፡ ትቢያም ፡ ትመልሰኛለህን ?
በውኑ ፡ እንደ ፡ ወተት ፡ አላፈሰስኸኝምን ? ፲፤
እንደ ፡ እርጎስ ፡ አላረጋኸኝምን ?
ቁርበትና ፡ ሥጋ ፡ አለበስኸኝ ፥ ፲፩፡
በአጥንትና ፡ በጅማትም ፡ አጠነከርኸኝ ።
ሕይወትና ፡ ቸርነት ፡ አደረግህልኝ ፤ ፲፪፤
መጐብኘትህም ፡ መንፈሴን ፡ ጠበቀች ።
እነዚህንም ፡ ነገሮች ፡ በልብህ ፡ ውስጥ ፡ ሰወ ፲፫፤
ርህ ፡
ይህ ፡ ሁሉ ፡ በአሳብህ ፡ እንዳለ ፡ አውቃለሁ ።
ኃጢአት ፡ ብሠራ ፡ አንተ ፡ ትመለከተኛለህ ፤ ፲፬፤
ከኃጢአቴም ፡ ንጹሕ ፡ አታደርገኝም ።
በደለኛ ፡ ብሆን ፡ ወዮልኝ ፤ ፲፭፤
ጻድቅም ፡ ብሆን ፡ ራሴን ፡ አላነሣም ፤
ጕስቍልናን ፡ ተሞልቻለሁ ፥
መከራዬንም ፡ ተመልክቻለሁ ።
ራሴም ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ ቢል ፡ እንደ ፡ አንበሳ ፡ ፲፮፡
ታድነኛለህ ፤
ተመልሰህም ፡ ድንቅ ፡ ነገር ፡ ታደርግብኛለህ ።
ምስክሮችህን ፡ ታድስብኛለህ ፤ ፲፯፡
ቍጣህንም ፡ ታበዛብኛለህ ፤
ጭፍራ ፡ በጭፍራ ፡ ላይ ፡ ትጨምርብኛለህ ።

ስለ ፡ ምን ፡ ከማኅፀን ፡ አወጣኸኝ ? ፲፰፡
ዓይን ፡ ሳያየኝ ፡ ምነው ፡ በሞትሁ ።
እንዳልነበረ ፡ በሆንሁ ፡ ፲፱፤
ከማኅፀንም ፡ ወደ ፡ መቃብር ፡ በወሰዱኝ ።
የሕይወቴ ፡ ዘመን ፡ ጥቂት ፡ አይደለምን ? ፳፤
ወደማልመለስበት ፡ ስፍራ ፥ ፳፩፤
ወደ ፡ ጨለማና ፡ ወደ ፡ ሞት ፡ ጥላ ፡ ምድር ፥
እንደ ፡ ጨለማም ፡ ወደ ፡ ጨለመች ፥ ፳፪፤
ሥርዓትም ፡ ወደሌለባት ፡ ወደ ፡ ሞት ፡ ጥላ ፥
ብርሃንዋም ፡ እንደ ፡ ጨለማ ፡ ወደ ፡ ሆነ ፡
ምድር ፡ ሳልሄድ ፥
ጥቂት ፡ እጽናና ፡ ዘንድ ፡ ተወኝ ፥ ልቀቀኝም ።

ምዕራፍ ፡ ፲፩ ።

፩፤ ነዕማታዊውም ፡ ሶፋር ፡ መለሰ ፡ እንዲ
ህም ፡ አለ ፡—
፪፤ በውኑ ፡ ለቃል ፡ ብዛት ፡ መልስ ፡ መስጠት ፡ አይ
ገባምን ?
ወይስ ፡ ተናጋሪ ፡ ሰው ፡ እንደ ፡ ጻድቅ ፡ ይቈጠ
ራልን ?
፫፤ ትምክህትህስ ፡ ሰዎችን ፡ ዝም ፡ ያሰኛቸዋልን ?
ብትሳለቅስ ፡ የሚያሳፍርህ ፡ የለምን ?
፬፤ አንተ ፡— ትምህርቴ ፡ የተጣራ ፡ ነው ፥
በዓይንህም ፡ ፊት ፡ ንጹሕ ፡ ነኝ ፡ ትላለህ ።
፭፤ ምነው ፡ እግዚአብሔር ፡ ቢናገርህ !
በአንተም ፡ ላይ ፡ ከንፈሩን ፡ ቢከፍት !
፮፤ የጥበቡን ፡ ምሥጢር ፡ ቢገልጥልህ !
ማስተዋሉ ፡ ብዙ ፡ ነውና ።
እግዚአብሔር ፡ ለበደልህ ፡ ከሚገባው ፡ አሳንሶ ፡
እንደሚያስከፍልህ ፡ እወቅ ።

፯፤ የእግዚአብሔርን ፡ ጥልቅ ፡ ነገር ፡ ልትመረምር ፡
ትችላለህን ?
ወይስ ፡ ሁሉን ፡ የሚችል ፡ አምላክን ፡ ፈጽመህ ፡
ልትመረምር ፡ ትችላለህን ?
፰፤ ከሰማይ ፡ ይልቅ ፡ ከፍ ፡ ይላል ፡ ምን ፡ ልታደ
ርግ ፡ ትችላለህ ?
ከሲኦልም ፡ ይልቅ ፡ ይጠልቃል ፡ ምን ፡ ልታ
ውቅ ፡ ትችላለህ ?
፱፤ ርዝመቱ ፡ ከምድር ፡ ይልቅ ፡ ይረዝማል ፥
ከባሕርም ፡ ይልቅ ፡ ይሰፋል ።
፲፤ እርሱ ፡ ቢያልፍ ፥ ቢዘጋም ፥ ጉባኤንም ፡ ቢሰ
በስብ ፥
የሚከለክለው ፡ ማን ፡ ነው ?
፲፩፤ ምናምንቴዎችን ፡ ሰዎች ፡ ያውቃልና ፥
በደልንም ፡ ሲያይ ፡ ዝም ፡ ብሎ ፡ አይመለከትም ።
፲፪፤ የሜዳ ፡ አህያ ፡ ግልገል ፡ ሰው ፡ ሆኖ ፡ ቢወለድ ፥
ያን ፡ ጊዜ ፡ ከንቱ ፡ ሰው ፡ ጥበብን ፡ ያገኛል ።

፲፫ ፡ ፲፬፤ በእጅህ ፡ በደል ፡ ቢኖር ፡ አርቀው ፤
በድንኳንህም ፡ ኃጢአት ፡ አይኑር ፤
አንተ ፡ ልብህን ፡ ቅን ፡ ብታደርግ ፥
እጅህንም ፡ ወደ ፡ እርሱ ፡ ብትዘረጋ ፥
፲፭፤ በዚያን ፡ ጊዜ ፡ በእውነት ፡ ፊትህን ፡ ያለ ፡ ነውር ፡
ታነሣለህ ፤
ትበረታለህ ፥ አትፈራምም ።
፲፮፤ መከራህንም ፡ ትረሳለህ ፤
እንዳለፈ ፡ ውኃ ፡ ታስበዋለህ ።
፲፯፤ ከቀትር ፡ ይልቅ ፡ ሕይወትህ ፡ ይበራል ፤
ጨለማም ፡ ቢሆን ፡ እንደ ፡ ጥዋት ፡ ይሆናል ።
፲፰፤ ተስፋም ፡ ስላለህ ፡ ተዘልለህ ፡ ትቀመጣለህ ፤
በዙሪያህ ፡ ትመለከታለህ ፥ በደኅንነትም ፡ ታር
ፋለህ ።
፲፱፤ ትተኛለህ ፥ የሚያስፈራህም ፡ የለም ፤
ብዙ ፡ ሰዎችም ፡ ልመና ፡ ያቀርቡልሃል ።
፳፤ የክፉዎች ፡ ዓይን ፡ ግን ፡ ትጨልማለች ፤
የሚሸሹበትንም ፡ ያጣሉ ፥
ተስፋቸውም ፡ ነፍሳቸውን ፡ ማውጣት ፡ ነው ።

ምዕራፍ ፡ ፲፪ ።

ኢዮብም ፡ መለሰ ፡ እንዲህም ፡ አለ ፡— ፩፡
በእርግጥ ፡ እናንተ ፡ ዓይነተኞች ፡ ሰዎች ፡ ናችሁ ፤ ፪፤
ጥበብም ፡ ከእናንተ ፡ ጋር ፡ ይሞታል ።
ነገር ፡ ግን ፡ እኔ ፡ ደግሞ ፡ እንደ ፡ እናንተ ፡ ማስ ፫፤
ተዋል ፡ አለኝ ፤
ከእናንተም ፡ የማንስ ፡ አይደለሁም ፤
እንደዚህ ፡ ያለውን ፡ ነገር ፡ የማያውቅ ፡ ማን ፡
ነው ?
እግዚአብሔርን ፡ የጠራሁ ፡ እርሱም ፡ የመለሰ ፬፤
ልኝ ፡ እኔ ፤
ለባልንጀራው ፡ መሳለቂያ ፡ እንደሚሆን ፡ ሰው ፡
ሆኛለሁ ፤
ጻድቅና ፡ ፍጹም ፡ ሰው ፡ መሳለቂያ ፡ ሆኖአል ።
ተዘልሎ ፡ በሚቀመጥ ፡ ሰው ፡ አሳብ ፡ መከራ ፡ ፭፤
ይናቃል ፤
ነገር ፡ ግን ፡ እግሩን ፡ ሊያድጠው ፡ ተዘጋጅቶ
አል ።
የቀማኞች ፡ ድንኳን ፡ በደኅንነት ፡ ይኖራል ፥ ፮፤
እግዚአብሔርንም ፡ የሚያስቈጡ ፡ ተዘልለው ፡
ተቀምጠዋል ፤
እግዚአብሔር ፡ ሁሉን ፡ በእጃቸው ፡ አምጥቶ
ላቸዋል ።

አሁን ፡ ግን ፡ እንስሶችን ፡ ጠይቅ ፥ ያስተምሩህ ፯፤
ማል ፤
የሰማይንም ፡ ወፎች ፡ ጠይቅ ፥ ይነግሩህማል ።
ወይም ፡ ለምድር ፡ ተናገር ፥ እርስዋም ፡ ታስተ ፰፤
ምርሃለች ፤
የባሕርም ፡ ዓሣዎች ፡ ይነግሩሃል ።
የእግዚአብሔር ፡ እጅ ፡ ይህን ፡ እንዳደረገ ፡ ፱፤
ከእነዚህ ፡ ሁሉ ፡ የማያውቅ ፡ ማን ፡ ነው ?
የሕያዋን ፡ ሁሉ ፡ ነፍስ ፡ ፲፤
የሰውም ፡ ሁሉ ፡ መንፈስ ፡ በእጁ ፡ ናት ።
ምላስ ፡ መብልን ፡ እንደሚቀምስ ፥ ፲፩፤
ጆሮ ፡ ቃልን ፡ የሚለይ ፡ አይደለምን ?
በሽምግልና ፡ ጊዜ ፡ ጥበብ ፥ ፲፪፤
በዘመንስ ፡ ርዝመት ፡ ማስተዋል ፡ ይገኛል ።

በእግዚአብሔር ፡ ዘንድ ፡ ጥበብና ፡ ኃይል ፡ አለ ፤ ፲፫፤
ለእርሱ ፡ ምክርና ፡ ማስተዋል ፡ አለው ።
እነሆ ፥ ይፈርሳል ፥ የፈረሰውም ፡ ተመልሶ ፡ ፲፬፤
አይሠራም ፤
በሰውም ፡ ቢዘጋበት ፡ የሚከፍትለት ፡ የለም ።
እነሆ ፥ ውኆቹን ፡ ይከለክላል ፥ እነርሱም ፡ ይደ ፲፭፤
ርቃሉ ፤
እንደ ፡ ገና ፡ ይሰድዳቸዋል ፥ ምድሪቱንም ፡
ይገለብጣሉ ።
ኃይልና ፡ ጥበብ ፡ በእርሱ ፡ ዘንድ ፡ ናቸው ፤ ፲፮፤
የሚስተውና ፡ የሚያስተው ፡ ለእርሱ ፡ ናቸው ።
መካሮችንም ፡ እንደ ፡ ዘረፋ ፡ ይወስዳቸዋል ፥ ፲፯፤

ፈራጆችንም ፡ ያሳብዳል ።
፲፰፡ የነገሥታትንም ፡ እስራት ፡ ይፈታል ÷
ወገባቸውንም ፡ በመታጠቂያ ፡ ያስራቸዋል ።
፲፱፡ ካህናትን ፡ እንደ ፡ ዘረፋ ፡ ይወስዳቸዋል ፡
ኃያላንንም ፡ ይገለብጣቸዋል ።
፳፡ ከታመኑ ፡ ሰዎችም ፡ ቋንቋን ፡ ያርቃል ÷
የሽማግሌዎችንም ፡ ማስተዋል ፡ ይወስድባቸዋል ።
፳፩፡ በአለቆች ፡ ላይ ፡ ንቀትን ፡ ያፈስሳል ፡
የብርቱዎችንም ፡ መታጠቂያ ፡ ያላላል ።
፳፪፡ ጥልቅ ፡ ነገር ፡ ከጨለማ ፡ ይገልጣል ÷
የሞትንም ፡ ጥላ ፡ ወደ ፡ ብርሃን ፡ ያወጣል ።
፳፫፡ አሕዛብን ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ ያደርጋል ÷ እነርሱንም ፡ ያጠፋል ፡
አሕዛብንም ፡ ያሰፋል ÷ እነርሱንም ፡ ያፈልሳቸዋል ።
፳፬፡ ከምድር ፡ አሕዛብ ፡ አለቆች ፡ ዘንድ ፡ ማስተዋልን ፡ ይወስዳል ÷
መንገድም ፡ በሌለበት ፡ በረሃ ፡ ያቅበዘብዛቸዋል ።
፳፭፡ ብርሃንም ፡ ሳይኖር ፡ በጨለማ ፡ ይርመሰመሳሉ ፡
እንደ ፡ ሰካራም ፡ ይቅበዘበዛሉ ።

ምዕራፍ ፡ ፲፫ ።

፩፡ እነሆ ÷ ይህን ፡ ሁሉ ፡ ዓይኔ ፡ አየች ፡
ጆሮዬም ፡ ሰምታ ፡ አስተዋለችው ።
፪፡ እናንተ ፡ የምታውቁትን ፡ እኔ ፡ ደግሞ ፡ አውቃለሁ ፡
ከእናንተ ፡ የማንስ ፡ አይደለሁም ።
፫፡ ነገር ፡ ግን ፡ ሁሉን ፡ ለሚችል ፡ አምላክ ፡ መናገር ፡ እፈልጋለሁ ÷
ከእግዚአብሔርም ፡ ጋር ፡ ለመዋቀስ ፡ እሻለሁ ።
፬፡ እናንተ ፡ ግን ፡ በሐሰት ፡ ለባጮች ፡ ናችሁ ፡
ሁላችሁ ፡ የማትጠቅሙ ፡ ባለ ፡ መድኃኒቶች ፡ ናችሁ ።
፭፡ ምነው ፡ ዝም ፡ ብላችሁ ፡ ብትኖሩ !
ይህ ፡ ጥበብ ፡ በሆነላችሁ ፡ ነበር ።
፮፡ አሁንም ፡ ክርክሬን ፡ ስሙ ÷
የከንፈሬንም ፡ ሙግት ፡ አድምጡ ።
፯፡ በውኑ ፡ ስለ ፡ እግዚአብሔር ፡ ሐሰትን ፡ ትናገራላችሁን ?
ስለ ፡ እርሱም ፡ ሽንገላን ፡ ታወራላችሁን ?
፰፡ ለፊቱስ ፡ ታደላላችሁን ?
ስለ ፡ እግዚአብሔርስ ፡ ትከራከራላችሁን ?
፱፡ ቢመረምራችሁስ ፡ መልካም ፡ ይሆንላችኋልን ?
ወይስ ፡ በሰው ፡ እንደምትሳለቁ ፡ ትሳለቁበታላችሁን ?
፲፡ በስውር ፡ ለሰው ፡ ፊት ፡ ብታደሉ ፡
ዘለፋ ፡ ይዘልፋችኋል ።
፲፩፡ ክብሩስ ፡ አያስፈራችሁምን ?
ግርማውስ ፡ አይወድቅባችሁምን ?
፲፪፡ ምሳሌዎቻችሁ ፡ የአመድ ፡ ምሳሌዎች ፡ ናቸው ፡
ምሽጎቻችሁ ፡ የጭቃ ፡ ምሽጎች ፡ ናቸው ።

፲፫፡ ዝም ፡ በሉ ፡ እናገርም ፡ ዘንድ ፡ ተዉኝ ፡
የሆነው ፡ ነገር ፡ ይምጣብኝ ።
ሥጋዬን ፡ በጥርሴ ፡ እይዛለሁ ÷ ፲፬፡
ሕይወቴንም ፡ በእጄ ፡ አኖራለሁ ።
እነሆ ÷ ቢገድለኝ ፡ ስንኳ ፡ እርሱን ፡ በትዕግሥት ፡ እጠባበቃለሁ ፡ ፲፭፡
ነገር ፡ ግን ፡ መንገዴን ፡ በፊቱ ፡ አጸናለሁ ።
ዝንጉ ፡ ሰው ፡ በፊቱ ፡ አይገባምና ፡ ፲፮፡
እርሱ ፡ መድኃኒት ፡ ይሆንልኛል ።
ነገሬን ፡ ተግታችሁ ፡ ስሙ ÷ ፲፯፡
ምስክርነቴንም ፡ በጆሮአችሁ ፡ አድምጡ ።
እነሆ ÷ ሙግቴን ፡ አዘጋጅቻለሁ ። ፲፰፡
እንደምጸድቅም ፡ አውቃለሁ ።
ከእኔስ ፡ ጋር ፡ የሚፋረድ ፡ ማን ፡ ነው ? ፲፱፡
አሁን ፡ እኔ ፡ ዝም ፡ ብል ፡ እሞታለሁ ።

ነገር ፡ ግን ፡ ሁለት ፡ ነገር ፡ አታድርግብኝ ፡ ፳፡
የዚያን ፡ ጊዜ ፡ ከፊትህ ፡ አልሰወርም ፡
እጅህን ፡ ከእኔ ፡ አርቅ ፡ ፳፩፡
ግርማህም ፡ አታስደንግጠኝ ።
ከዚያም ፡ በኋላ ፡ ጥራኝ ÷ እኔም ፡ እመልስልሃለሁ ። ፳፪፡
ወይም ፡ እኔ ፡ ልናገር ÷ አንተም ፡ መልስልኝ ።
ያለብኝስ ፡ በደልና ፡ ኃጢአት ፡ ምን ፡ ያህል ፡ ነው ? ፳፫፡
መተላለፌንና ፡ ኃጢአቴን ፡ አስታውቀኝ ።
ፊትህን ፡ ከእኔ ፡ የሰወርህ ÷ ፳፬፡
እንደ ፡ ጠላትህም ፡ የቈጠርኸኝ ፡ ስለ ፡ ምን ፡ ነው ?
የረገፈውን ፡ ቅጠል ፡ ታስጨንቃለህን ? ፳፭፡
ወይስ ፡ የደረቀውን ፡ ዕብቅ ፡ ታሳድዳለህን ?
የመረረ ፡ ነገር ፡ ጽፈህብኛልና ፡ ፳፮፡
የሕፃንነቴንም ፡ ኃጢአት ፡ ታወርሰኛለህ ።
እግሬንም ፡ በእግር ፡ ግንድ ፡ አግብተሃል ÷ ፳፯፡
መንገዴንም ፡ ሁሉ ፡ መርምረሃል ፤
የእግሬን ፡ ፍለጋ ፡ ወስነሃል ።
እኔ ፡ እንደሚጠፋ ፡ በስባሳ ፡ ነገር ÷ ፳፰፡
ብልም ፡ እንደሚበላው ፡ ልብስ ፡ ነኝ ።

ምዕራፍ ፡ ፲፬ ።

ከሴት ፡ የተወለደ ፡ ሰው ፡ ፩፡
የሕይወቱ ፡ ዘመን ፡ ጥቂት ፡ ቀን ፡ ነው ÷ መከራም ፡ ይሞላዋል ።
እንደ ፡ አበባ ፡ ይወጣል ÷ ይረግፋልም ! ፪፡
እንደ ፡ ጥላም ፡ ይሸሻል ÷ እርሱም ፡ አይጸናም ።
እንደዚህስ ፡ ባለ ፡ ሰው ፡ ላይ ፡ ዓይኖችህን ፡ ትከፍታለህን ? ፫፡
ከአንተስ ፡ ጋር ፡ እኔን ፡ ወደ ፡ ፍርድ ፡ ታገባለህን ?
ከርኩስ ፡ ነገር ፡ ንጹሕን ፡ ሊያወጣ ፡ ማን ፡ ይችላል ? ፬፡
አንድ ፡ እንኳ ፡ የሚችል ፡ የለም ።
የሰው ፡ ዕድሜ ፡ የተወሰነ ፡ ነው ÷ ፭፡
የወሩም ፡ ቍጥር ፡ በአንተ ፡ ዘንድ ፡ ነው ÷
እርሱም ፡ ሊተላለፈው ፡ የማይችለውን ፡ ዳርቻ ፡ አደረግህለት ።
እንደ ፡ ምንደኛ ፡ ዕድሜው ፡ እስኪፈጸም ፡ ፮፡

ድረስ ÷
ያርፍ ፡ ዘንድ ፡ ከእርሱ ፡ ጥቂት ፡ ዘወር ፡ በል ።

፯፡ ዛፍ ፡ ቢቈረጥ ፡ ደግሞ ፡ ያቈጠቍጥ ፡ ዘንድ ÷
ቅርንጫፉም ፡ እንዳያልቅ ፡ ተስፋ ፡ አለው ።
፰፡ ሥሩም ፡ በምድር ፡ ውስጥ ፡ ቢያረጅ ÷
ግንዱም ፡ በመሬት ፡ ውስጥ ፡ ቢሞት ÷
፱፡ ከውኃ ፡ ሽታ ፡ የተነሣ ፡ ያቈጠቍጣል ፤
እንደ ፡ አትክልት ፡ ቅርንጫፍ ፡ ያወጣል ።
፲፡ ሰው ፡ ግን ፡ ይሞትና ፡ ይጋደማል ፤
ሰውም ፡ ነፍሱን ፡ ይሰጣል ÷ እርሱስ ፡ ወዴት ፡ አለ ?
፲፩፡ ውኃ ፡ ከባሕር ፡ ውስጥ ፡ ያልቃል ፤
ወንዙም ፡ ያንሳል ፡ ይደርቅማል ።
፲፪፡ ሰውም ፡ ተኝቶ ፡ አይነሣም ፡
ሰማይ ፡ እስኪያልፍ ፡ ድረስ ፡ አይነቃም ÷
ከእንቅልፉም ፡ አይነሣም ።

፲፫፡ በሲኦል ፡ ውስጥ ፡ ምነው ፡ በሰወርኸኝ ፡ ኖሮ !
ቍጣህ ፡ እስኪያልፍ ፡ ድረስ ፡ በሸሸግኸኝ ፡ ኖሮ !
ቀጠሮም ፡ አድርገህ ፡ ምነው ፡ በሰብኸኝ ፡ ኖሮ !
፲፬፡ በውኑ ፡ ሰው ፡ ከሞተ ፡ ተመልሶ ፡ ሕያው ፡ ይሆናልን ?
መለወጤ ፡ እስኪመጣ ፡ ድረስ ÷
የሰልፌን ፡ ዘመን ፡ ሁሉ ፡ በትዕግሥት ፡ በተጠባበቅሁ ፡ ነበር ።
፲፭፡ በጠራኸኝና ፡ በመለስሁልህ ፡ ነበር ፡
የእጅህንም ፡ ሥራ ፡ በተመኘኸው ፡ ነበር ።
፲፮፡ አሁን ፡ ግን ፡ እርምጃዬን ፡ ቈጥረኸዋል ፤
ኃጢአቴንም ፡ ትጠባበቃለህ ።
፲፯፡ መተላለፌ ፡ በከረጢት ፡ ውስጥ ፡ ታትሞአል ÷
ኃጢአቴንም ፡ ለብጠህበታል ።

፲፰፡ ተራራ ፡ ሲወድቅ ፡ ይጠፋል ÷
ዓለቱም ፡ ከስፍራው ፡ ይፈልሳል ፤
፲፱፡ ውኆች ፡ ድንጋዮቹን ፡ ይፍቃሉ ፤
ፈሳሾቹም ፡ የምድሩን ፡ አፈር ፡ ይወስዳሉ ፡
እንዲሁ ፡ የሰውን ፡ ተስፋ ፡ ታጠፋዋለህ ።
፳፡ ለዘላለም ፡ ታሸንፈዋለህ ÷ እርሱም ፡ ያልፋል ፤
ፊቱን ፡ ትለውጣለህ ÷ እርሱንም ፡ ትሰድደዋለህ ።
፳፩፡ ልጆቹ ፡ ቢከብሩ ፡ አያውቅም ፤
ቢዋረዱም ፡ አያይም ።
፳፪፡ ነገር ፡ ግን ፡ የገዛ ፡ ሥጋው ፡ ሕመም ፡ ብቻ ፡ ይሰማዋል ÷
ለራሱም ፡ ብቻ ፡ ያለቅሳል ።

ምዕራፍ ፡ ፲፭ ።

፩፡ ቴማናዊውም ፡ ኤልፋዝ ፡ መለሰ ፡ እንዲህም ፡ አለ ፡—
፪፡ በውኑ ፡ ጠቢብ ፡ ሰው ፡ እንደ ፡ ነፋስ ፡ በሆነ ፡ እውቀት ፡ ይመልሳልን ?
በሆዱስ ፡ የምሥራቅን ፡ ነፋስ ፡ ይሞላልን ?
፫፡ ከማይረባ ፡ ነገር ÷
ወይስ ፡ ከማይጠቅም ፡ ንግግር ፡ ጋር ፡ ይዋቀሳልን ?
አንተም ፡ እግዚአብሔርን ፡ መፍራት ፡ ታፈርሳለህ ፡ ፬፡
በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ አምልኮን ፡ ታስቀራለህ ።
በደልህ ፡ አፍህን ፡ ያስተምረዋል ÷ ፭፡
የተንኰለኞችንም ፡ አንደበት ፡ ትመርጣለህ ።
የሚፈርድብህ ፡ አፍህ ፡ ነው ፡ እንጂ ፡ እኔ ፡ አይደለሁም ፡ ፮፡
ከንፈሮችህም ፡ ይመሰክሩብሃል ።

በውኑ ፡ መጀመሪያ ፡ የተወለድህ ፡ ሰው ፡ አንተ ፡ ነህን ? ፯፡
ወይስ ፡ ከተራሮች ፡ በፊት ፡ ተፀነስህን ?
የእግዚአብሔርንስ ፡ ምሥጢር ፡ ሰምተሃልን ? ፰፡
ወይስ ፡ ጥበብን ፡ ለብቻህ ፡ አድርገሃልን ?
እኛ ፡ የማናውቀውን ፡ አንተ ፡ የምታውቀው ፡ ምንድር ፡ ነው ? ፱፡
ከእኛ ፡ ዘንድስ ፡ የሌለው ፡ የምታስተውለው ፡ ምንድር ፡ ነው ?
በዕድሜ ፡ ከአባትህ ፡ የሚበልጡ ፡ ፲፡
ሽበትም ፡ ያላቸው ፡ ሽማግሌዎችም ፡ ከእኛ ፡ ጋር ፡ አሉ ።
በውኑ ፡ የእግዚአብሔር ፡ ማጽናናት ÷ ፲፩፡
በየውሃትም ፡ የተነገረህ ፡ ቃል ፡ ጥቂት ፡ ነውን ?
ልብህስ ፡ ለምን ፡ ይወስድሃል ? ፲፪፡
ዓይኖችህስ ፡ ለምን ፡ ይገለምጣሉ ?
በእግዚአብሔር ፡ ላይ ፡ መንፈስህን ፡ እስከ ፡ ማንሣት ፡ ደርሰህ ! ፲፫፡
ይህንም ፡ ቃል ፡ ከአፍህ ፡ እስከ ፡ ማውጣት ፡ ደርሰህ ።
ንጹሕ ፡ ይሆን ፡ ዘንድ ፡ ሰው ፡ ምንድር ፡ ነው ? ፲፬፡
ጻድቅስ ፡ ይሆን ፡ ዘንድ ፡ ከሴት ፡ የተወለደ ፡ ምንድር ፡ ነው ?
እነሆ ÷ በቅዱሳኑ ፡ ስንኳ ፡ አይታመንም ፤ ፲፭፡
ሰማያትም ፡ በፊቱ ፡ ንጹሐን ፡ አይደሉም ።
ይልቁንስ ፡ አስጸያፊና ፡ የረከሰ ÷ ፲፮፡
ኃጢአትንም ፡ እንደ ፡ ውኃ ፡ የሚጠጣ ፡ ሰው ፡ ምንኛ ፡ ያንስ ?

ምድሪቱ ፡ ለብቻቸው ፡ ተሰጥታ ፡ የነበረች ÷ ፲፯፡፲፰፡
በመካከላቸውም ፡ እንግዳ ፡ ያልገባባቸው ፡ ጠቢባን ፡ ፲፱፡
ከአባቶቻቸው ፡ ተቀብለው ፡ የተናገሩትን ፡ ያልሸሸጉትንም ÷
እገልጥልሃለሁ ÷ ስማኝ ፡ ያየሁትንም ፡ እነግርሃለሁ ።
ክፉ ፡ ሰው ፡ ዕድሜውን ፡ ሙሉ ÷ ፳፡
ለግፈኛ ፡ በተመደቡለት ፡ በዓመታት ፡ ሁሉ ፡ በሕመም ፡ ይጣጣራል ።
የሚያስደነግጥ ፡ ድምፅ ፡ በጆሮው ፡ ነው ፤ ፳፩፡
በደኅንነቱም ፡ ሳለ ፡ ቀማኛ ፡ ይመጣበታል ።
ከጨለማ ፡ ተመልሶ ፡ እንዲወጣ ፡ አያምንም ÷ ፳፪፡
ሰይፍም ፡ ይሸምቅበታል ።
ተቅበዝብዞም ፡— ወዴት ፡ አለ ? እያለ ፡ እንጀራ ፡ ፳፫፡

ይለምናል ፡
የጨለማ ፡ ቀን ፡ እንደ ፡ ቀረበበት ፡ ያውቃል ።
፳፬ ፡ መከራና ፡ ጭንቀት ፡ ያስፈራሩታል ፡
ለሰልፍ ፡ እንደ ፡ ተዘጋጀ ፡ ንጉሥ ፡ ያሸንፉታል ።
፳፭ ፡ እጁን ፡ በእግዚአብሔር ፡ ላይ ፡ ዘርግቶአልና ÷
ሁሉንም ፡ በሚችል ፡ አምላክ ፡ ላይ ፡ ደፍሮአልና ÷
፳፮ ፡ በደንዳና ፡ አንገቱና ፡ በወፍራሙ ፡ በጋሻው ፡
ጕብጕብ ፡ እየሠገገ ፡ ይመጣበታልና ÷
፳፯ ፡ በስብም ፡ ፊቱን ፡ ከድኖአልና ÷
ስቡንም ፡ በወገቡ ፡ ላይ ፡ አድርጓልና ÷
፳፰ ፡ በተፈቱም ፡ ከተሞች ፡ ውስጥ ÷
ሰውም ፡ በሌለባቸው ÷
ክምር ፡ ለመሆን ፡ በተመደቡ ፡ ቤቶች ፡ ውስጥ ፡
ተቀምጦአልና ፡
፳፱ ፡ ባለጠጋ ፡ አይሆንም ÷ ሀብቱም ፡ አይጸናም ፡
ጥላውንም ፡ በምድር ፡ ላይ ፡ አይጥልም ፡
፴ ፡ ከጨለማ ፡ አይወጣም ፡
ነበልባሉም ፡ ቅርንጫፎቹን ፡ ያደርቃቸዋል ÷
አበባዎቹም ፡ ይረግፋሉ ።
፴፩ ፡ ዋጋው ፡ ከንቱ ፡ ነገር ፡ ይሆናልና ፡
ራሱን ፡ እያሳተ ፡ በከንቱ ፡ ነገር ፡ አይታመን ።
፴፪ ፡ ቀኑ ፡ ሳይደርስ ፡ ጊዜው ፡ ይፈጸማል ÷
ቅርንጫፉም ፡ አይለመልምም ።
፴፫ ፡ እንደ ፡ ወይን ፡ ያልበሰለውን ፡ ዘለላ ፡ ያረግፋል ፡
እንደ ፡ ወይራ ፡ አበባውን ፡ ይጥላል ።
፴፬ ፡ የዝንጉዎች ፡ ጉባኤ ፡ ሁሉ ፡ ለጥፋት ፡ ይሆናል ÷
የጉቦ ፡ ተቀባዮችንም ፡ ድንኳን ፡ እሳት ፡ ትበላ
ለች ።
፴፭ ፡ ጉዳትን ፡ ይፀንሳሉ ፡ በደልንም ፡ ይወልዳሉ ÷
ሆዳቸውም ፡ ተንኰልን ፡ ያዘጋጃል ።

ምዕራፍ ፡ ፲፮ ።

፩ ፡ ኢዮብም ፡ መለሰ ፡ እንዲህም ፡ አለ ፡—
፪ ፡ እንደዚህ ፡ ያለ ፡ ዓይነት ፡ ነገር ፡ እጅግ ፡ ሰማሁ ፡
እናንተ ፡ ሁላችሁ ፡ የምታደክሙ ፡ አጽናኞች ፡
ናችሁ ።
፫ ፡ በውኑ ፡ ከንቱ ፡ ቃል ፡ ይፈጸማልን ?
ወይስ ፡ ትመልስ ፡ ዘንድ ፡ ያነሣሣህ ፡ ምንድር ፡
ነው ?
፬ ፡ እኔ ፡ ደግሞ ፡ እንደ ፡ እናንተ ፡ እናገር ፡ ዘንድ ፡
ይቻለኝ ፡ ነበር ፡
ነፍሳችሁ ፡ በነፍሴ ፡ ፋንታ ፡ ቢሆን ፡ ኖሮ ÷
እኔ ፡ በእናንተ ፡ ላይ ፡ ቃል ፡ ማሳከት ÷
ራሴንም ፡ በእናንተ ፡ ላይ ፡ መነቅነቅ ፡ በተቻ
ለኝ ፡ ነበር ።
፭ ፡ በአፌም ፡ ነገር ፡ ባበረታኋችሁ ፡ ነበር ፡
የከንፈሬን ፡ ማጽናናት ፡ ባልከለከልሁም ፡ ነበር ።

፮ ፡ እኔ ፡ ብናገር ፡ ሕማሜ ፡ አይቀንስም ፡
ዝምም ፡ ብል ፡ ከእኔ ፡ አይወገድም ።
፯ ፡ አሁን ፡ ግን ፡ አድክሞኛል ፡
ወገኔንም ፡ ሁሉ ፡ አፍርሰሃል ።
፰ ፡ መጨማተሬ ፡ ይመሰክርብኛል ፡
ክሳቴም ፡ ተነሥቶብኛል ፡
በፊቱም ፡ ይመሰክርብኛል ።
በቍጣው ፡ ቀደደኝ ÷ እርሱም ፡ ጠላኝ ፤ ፱ ፡
ጥርሶቹንም ፡ አፋጨብኝ ፡
ጠላቴ ፡ ዓይኑን ፡ አፈጠጠብኝ ።
እነርሱም ፡ አፋቸውን ፡ ከፈቱብኝ ፡ ፲ ፡
እያላገጡ ፡ ጕንጬን ፡ ጠፈጠፉኝ ፡
በአንድነትም ፡ ተሰበሰቡብኝ ።
እግዚአብሔር ፡ ለጠማማ ፡ ሰው ፡ አሳልፎ ፡ ፲፩ ፡
ሰጠኝ ፡
በክፉዎችም ፡ እጅ ፡ ጣለኝ ።
ተዘልዬ ፡ ተቀምጬ ፡ ነበር ÷ እርሱም ፡ ሰበረኝ ፤ ፲፪ ፡
አንገቴንም ፡ ይዞ ፡ ቀጠቀጠኝ ፡
እንደ ፡ ዓላማ ፡ አድርጎ ፡ አቆመኝ ።
ቀስተኞቹ ፡ ከበቡኝ ፡ ፲፫ ፡
ኵላሊቴንም ፡ ቈራረጠ ÷ እርሱም ፡ አልራራም ፡
ሐሞቴን ፡ በምድር ፡ ላይ ፡ አፈሰሰ ።
በቍስል ፡ ላይ ፡ ቍስል ፡ ጨመረብኝ ፡ ፲፬ ፡
እንደ ፡ ኃያል ፡ እየሠገገ ፡ ይሮጥብኛል ።
በቁርበቴ ፡ ላይ ፡ ማቅ ፡ ሰፋሁ ÷ ፲፭ ፡
ቀንዴንም ፡ በመሬት ፡ ላይ ፡ አኖርሁ ።
ፊቴ ፡ ከልቅሶ ፡ የተነሣ ፡ ቀላ ፤ ፲፮ ፡
የሞት ፡ ጥላ ፡ በዓይኖቼ ፡ ቆብ ፡ ላይ ፡ አለ ፤
ነገር ፡ ግን ፡ በእጄ ፡ ዓመፅ ፡ የለም ፤ ፲፯ ፡
ጸሎቴም ፡ ንጹሕ ፡ ነው ።
ምድር ፡ ሆይ ÷ ደሜን ፡ አትክደኝ ÷ ፲፰ ፡
ለጩኸቴም ፡ ማረፊያ ፡ አይሁን ።
አሁንም ÷ እነሆ ፡ ምስክሬ ፡ በሰማይ ፡ አለ ፡ ፲፱ ፡
የሚመሰክርልኝም ፡ በአርያም ፡ ነው ።
ጸሎቴ ፡ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ይድረስ ÷ ፳ ፡
ዓይኔም ፡ በፊቱ ፡ እንባ ፡ ታፍስስ ።
የሰው ፡ ልጅ ፡ ከባልንጀራው ፡ ጋር ፡ እንደሚም ፳፩ ፡
ዋገት ፡
ሰው ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ ለመምዋገት ፡
ምነው ፡ በቻለ !
ጥቂቶች ፡ ዓመታት ፡ ካለፉ ፡ በኋላ ፡ ፳፪ ፡
እኔ ፡ ወደማልመለስበት ፡ መንገድ ፡ እሄዳለሁ ።

ምዕራፍ ፡ ፲፯ ።

መንፈሴ ፡ ደከመ ÷ ዘመኔ ፡ አለቀ ÷ ፩ ፡
መቃብርም ፡ ተዘጋጅቶልኛል ።
አላጋጮች ፡ በእኔ ፡ ዘንድ ፡ አሉ ÷ ፪ ፡
ዓይኔም ፡ በማስቈጣታቸው ፡ አደረች ።
አሁንም ፡ አንተ ፡ መያዣ ፡ ሆነህ ፡ ተዋሰኝ ፡ ፫ ፡
ከእኔ ፡ ጋር ፡ እጁን ፡ የሚመታ ፡ ማን ፡ ነው ?
ልባቸውም ፡ እንዳያስተውል ፡ ከልክለኸዋል ፡ ፬ ፡
ስለዚህ ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ አታደርጋቸውም ።
ለብዝበዛ ፡ ባልንጀሮቹን ፡ አሳልፎ ፡ የሚሰጥ ፡ ፭ ፡
ሰው ÷
የልጆቹ ፡ ዓይን ፡ ይጨልማል ።

ለሕዝብም ፡ ምሳሌ ፡ አደረገኝ ፡ ፮ ፡
በፊቱ ፡ ላይ ፡ ጺቅ ፡ እንደሚሉበት ፡ ሰው ፡ ሆንሁ ።
ዓይኔም ፡ ከኀዘን ፡ የተነሣ ፡ ፈዘዘች ÷ ፯ ፡
ብልቶቼም ፡ ሁሉ ፡ እንደ ፡ ጥላ ፡ ሆኑ ።

፰ ፡ ቅኖች ፡ ሰዎች ፡ በዚህ ፡ ነገር ፡ ይደነቃሉ ÷
ንጹሕም ፡ በዝንጉው ፡ ላይ ፡ ይበሳጫል ።
፱ ፡ ጻድቅ ፡ ግን ፡ መንገዱን ፡ ያጠነክራል ÷
እጁም ፡ ንጹሕ ፡ የሆነ ፡ ሰው ፡ ኃይልን ፡ እየጨ
መረ ፡ ይሄዳል ።
፲ ፡ ነገር ፡ ግን ፡ እናንተ ፡ ሁሉ ፡ ተመልሳችሁ ፡
ወደ ፡ እኔ ፡ ኑ ፡
በእናንተም ፡ ዘንድ ፡ ብልሃተኛ ፡ አላገኝም ።
፲፩ ፡ ዕድሜዬ ፡ አለፈች ፡
አሳቤና ፡ የልቤ ፡ መሣርያ ፡ ተቈረጠ ።
፲፪ ፡ ሌሊቱን ፡ ወደ ፡ ቀን ፡ ይለውጣሉ ፡
ብርሃኑም ፡ ወደ ፡ ጨለማ ፡ የቀረበ ፡ ይመስላ
ቸዋል ።
፲፫ ፡ ተስፋ ፡ ባደርግ ፡ ሲኦል ፡ ቤቴ ፡ ናት ፡
ምንጣፌንም ፡ በጨለማ ፡ ዘርግቻለሁ ።
፲፬ ፡ መበስበስን ፡— አንተ ፡ አባቴ ፡ ነህ ፤
ትልንም ፡— አንቺ ፡ እናቴ ፡ እኅቴም ፡ ነሽ ፡
ብያለሁ ።
፲፭ ፡ እንግዲህ ፡ ተስፋዬ ፡ ወዴት ፡ ነው ?
ተስፋዬንስ ፡ የሚያይ ፡ ማን ፡ ነው ?
፲፮ ፡ አብረን ፡ በመሬት ፡ ውስጥ ፡ ስናርፍ ÷
ወደ ፡ ሲኦል ፡ ይወርዳል ።

ምዕራፍ ፡ ፲፰ ።

፩ ፡ ሹሐዊውም ፡ በልዳዶስ ፡ መለሰ ፡ እንዲህም ፡
አለ ፡—
፪ ፡ እስከ ፡ መቼ ፡ ቃልን ፡ ታጠምዳለህ ?
አስተውል ÷ ከዚያም ፡ በኋላ ፡ እንናገራለን ።
፫ ፡ ስለ ፡ ምንስ ፡ እንደ ፡ እንስሶች ፡ ተቈጠርን ?
ስለ ፡ ምንስ ፡ በዓይንህ ፡ ፊት ፡ ረከስን ?
፬ ፡ ቍጣ ፡ ወርሶሃል ፡ አንተስ ፡ የሞትህ ፡ እንደ ፡ ሆነ ÷
ምድር ፡ ስለ ፡ አንተ ፡ ባድማ ፡ ትሆናለችን ?
ወይስ ፡ ዓለት ፡ ከስፍራው ፡ ይነቀላልን ?

፭ ፡ የኃጢአተኛ ፡ መብራት ፡ ይጠፋል ÷
የእሳቱም ፡ ነበልባል ፡ ብልጭ ፡ አይልም ።
፮ ፡ ብርሃን ፡ በድንኳኑ ፡ ውስጥ ፡ ይጨልማል ÷
መብራቱም ፡ በላዩ ፡ ይጠፋል ።
፯ ፡ የኃይሉም ፡ እርምጃ ፡ ትጠብባለች ÷
ምክሩም ፡ ትጥለዋለች ።
፰ ፡ እግሩ ፡ በወጥመድ ፡ ትያዛለች ÷
በመረብም ፡ ላይ ፡ ይሄዳል ።
፱ ፡ አሽክላ ፡ ሰኰናውን ፡ ይይዛል ÷
ወስፈንጠርም ፡ ይበረታበታል ።
፲ ፡ በምድር ፡ ላይ ፡ የሸምቀቆ ፡ ገመድ ÷
በመንገዱም ፡ ላይ ፡ ወጥመድ ፡ ለእርሱ ፡ ተሰው
ራለች ።
፲፩ ፡ ድንጋጤ ፡ በዙሪያው ፡ ታስፈራዋለች ÷
በስተ ፡ ኋላውም ፡ ሆና ፡ ታባርራቸዋለች ።
፲፪ ፡ ኃይሉ ፡ በራብ ፡ ትደክማለች ÷
መቅሠፍትም ፡ እስኪሰናከል ፡ ተዘጋጅቶለታል ።
፲፫ ፡ የሰውነቱ ፡ ብልቶች ፡ ይጠፋሉ ፤
የሞትም ፡ በኵር ፡ ልጅ ፡ ብልቶቹን ፡ ይበላል ።
፲፬ ፡ ከሚታመንበት ፡ ድንኳን ፡ ይነቀላል ፤
ወደ ፡ ድንጋጤም ፡ ንጉሥ ፡ ያስቸኵሉታል ።
በድንኳኑ ፡ ውስጥ ፡ ለእርሱ ፡ የማይሆነው ፡ ይኖ ፲፭ ፡
ራል ፤
በመኖሪያውም ፡ ላይ ፡ ዲን ፡ ይበተናል ።
ሥሩ ፡ ከበታቹ ፡ ይደርቃል ÷ ፲፮ ፡
ጫፉም ፡ ከበላይ ፡ ይረግፋል ።
መታሰቢያው ፡ ከምድር ፡ ላይ ፡ ይጠፋል ÷ ፲፯ ፡
በሜዳም ፡ ስም ፡ አይቀርለትም ።
ከብርሃን ፡ ወደ ፡ ጨለማ ፡ ያፈልሱታል ÷ ፲፰ ፡
ከዓለምም ፡ ያሳድዱታል ።
ዘርም ፡ ትውልድም ፡ በሕዝቡ ፡ መካከል ፡ አይ ፲፱ ፡
ሆንለትም ፤
በመኖሪያውም ፡ ውስጥ ፡ የሚቀመጥ ፡ ሰው ፡
አይቀርለትም ።
የፊተኞች ፡ ሰዎች ፡ እንደ ፡ ደነገጡ ÷ ፳ ፡
እንዲሁ ፡ የኋለኞች ፡ ሰዎች ፡ ስለ ፡ ዘመኑ ፡ ይደ
ነቃሉ ።
በእውነት ፡ የኃጢአተኞች ፡ ቤት ፡ እንዲሁ ፡ ፳፩ ፡
ናት ÷
እግዚአብሔርንም ፡ የማያውቅ ፡ ሰው ፡ ስፍራ ፡
ይህ ፡ ነው ።

ምዕራፍ ፡ ፲፱ ።

ኢዮብም ፡ መለሰ ፡ እንዲህም ፡ አለ ፡— ፩ ፡
ነፍሴን ፡ የምትነዘንዙ ÷ ፪ ፡
በቃልስ ፡ የምታደቅቁኝ ፡ እስከ ፡ መቼ ፡ ነው ?
ይኸው ፡ ስትሰድቡኝ ፡ አሥር ፡ ጊዜ ፡ ነው ፤ ፫ ፡
ስታሸክሩኝም ፡ አላፈራችሁም ።
በእውነትም ፡ የሳትሁ ፡ እንደ ፡ ሆነ ÷ ፬ ፡
ስሕተቴ ፡ ከእኔ ፡ ጋር ፡ ትኖራለች ።
በእውነትም ፡ ብትጓደዱብኝ ÷ ፭ ፡
መዋረዴን ፡ በእኔ ፡ ላይ ፡ ብትከራከሩ ÷
እንግዲህ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንደ ፡ ገለበጠኝ ÷ ፮ ፡
በመረቡም ፡ እንደ ፡ ከበበኝ ፡ እወቁ ።

እነሆ ÷ ስለ ፡ ተደረገብኝ ፡ ግፍ ፡ ብጮኽ ፡ ማንም ፡ ፯ ፡
አይመልስልኝም ፤
እሰምቼም ፡ ብጠራ ፡ ፍርድ ፡ የለኝም ።
እንዳላልፍ ፡ መንገዴን ፡ ዘግቶታል ÷ ፰ ፡
በጎዳናዬም ፡ ጨለማ ፡ አኑሮበታል ።
ክብሬን ፡ ገፈፈኝ ÷ ፱ ፡
ዘውዴንም ፡ ከራሴ ፡ ላይ ፡ ወሰደ ።
በዚህና ፡ በዚያም ፡ አፈረሰኝ ÷ እኔም ፡ ሄድሁ ፤ ፲ ፡
ተስፋዬንም ፡ እንደ ፡ ዛፍ ፡ ነቀለው ።
ቍጣውንም ፡ አነደደብኝ ÷ ፲፩ ፡
እንደ ፡ ጠላቱም ፡ ቈጠረኝ ።
ሠራዊቱ ፡ አብረው ፡ መጡ ÷ ፲፪ ፡
መንገዳቸውንም ፡ በላዬ ፡ አዘጋጁ ÷
በድንኳኔም ፡ ዙሪያ ፡ ሰፈሩ ።

ወንድሞቼን ፡ ከእኔ ፡ ዘንድ ፡ አራቀ ÷ ፲፫ ፡
የሚያውቁኝም ፡ አጥብቀው ፡ ተለዩኝ ።
ዘመዶቼ ፡ ተቋረጡ ÷ ፲፬ ፡
ወዳጆቼም ፡ ረሱኝ ።

፲፭፡ ቤተ ፡ ሰቦቼና ፡ ሴቶች ፡ ባሪያዎቼ ፡ እንደ ፡ መጻ
ተኛ ፡ ቈጠሩኝ ፡
በዓይኖቻቸውም ፡ እንደ ፡ እንግዳ ፡ ሆንሁ ።
፲፮፡ ባሪያዬን ፡ ብጠራ ፡ ፥ በአፌም ፡ በቈላምጥ ፡ አይ
መልስልኝም ።
፲፯፡ ሚስቴ ፡ እስትንፋሴን ፡ ጠላች ፥
የእናቴም ፡ ማኅፀን ፡ ልጆች ፡ ልመናዬን ፡ ጠሉ ።
፲፰፡ ሕፃናቶች ፡ እንኳ ፡ አጠቁኝ ፡
ብነሣም ፡ በእኔ ፡ ላይ ፡ ይናገራሉ ።
፲፱፡ አማካሪዎቼ ፡ ሁሉ ፡ ተጸየፉኝ ፡
እኔ ፡ የምወድዳቸው ፡ በላዩ ፡ ተገለበጡ ።
፳፡ አጥንቴ ፡ ከቁርበቴና ፡ ከሥጋዬ ፡ ጋራ ፡ ተጣበቀ ፡
ድድ ፡ ብቻ ፡ ቀርቶልኝ ፡ አመለጥሁ ።
፳፩፡ እናንተ ፡ ወዳጆቼ ፡ ሆይ ፥ ማሩኝ ፡
የእግዚአብሔር ፡ እጅ ፡ መትታኛለችና ፡ ማሩኝ ።
፳፪፡ ስለ ፡ ምን ፡ እናንተ ፡ እንደ ፡ እግዚአብሔር ፡
ታሳድዱኛላችሁ ?
ከሥጋዬስ ፡ ስለ ፡ ምን ፡ አትጠግቡም ?

፳፫፡ ምነው ፡ አሁን ፡ ቃሌ ፡ ቢጻፍ !
ምነው ፡ በመጽሐፍ ፡ ውስጥ ፡ ቢታተም !
፳፬፡ ምነው ፡ በብረት ፡ ብርእ ፡ በእርሳስ ፡
በዓለቱ ፡ ላይ ፡ ለዘላለም ፡ ቢቀረጽ !
፳፭፡ እኔን ፡ ግን ፡ የሚቤዠኝ ፡ ሕያው ፡ እንደ ፡ ሆነ ፥
በመጨረሻም ፡ ዘመን ፡ በምድር ፡ ላይ ፡ እን
ዲቆም ፥
፳፮፡ ይህ ፡ ቁርበቴም ፡ ከጠፋ ፡ በኋላ ፥
በዚያን ፡ ጊዜ ፡ ከሥጋዬ ፡ ተለይቼ ፡ እግዚአብ
ሔርን ፡ እንዳይ ፡ አውቃለሁ ፡
፳፯፡ እኔ ፡ ራሴ ፡ አየዋለሁ ፥
ዓይኖቼም ፡ ይመለከቱታል ፥
ከእኔም ፡ ሌላ ፡ አይደለም ።
ልቤ ፡ በመናፈቅ ፡ ዝሎአል ።
፳፰፡ በእውነት ፡— እንዴት ፡ እናሳድደዋለን ?
የነገሩ ፡ ሥር ፡ በእርሱ ፡ ዘንድ ፡ ተገኝቶአል ፡
ብትሉ ፥
፳፱፡ ፍርድ ፡ እንዳለ ፡ ታውቁ ፡ ዘንድ ፡
ቍጣ ፡ የሰይፍን ፡ ቅጣት ፡ ያመጣልና ፡
ከሰይፍ ፡ ፍሩ ።

ምዕራፍ ፡ ፳ ።

፩፡ ናዕማታዊውም ፡ ሶፋር ፡ መለሰ ፡ እንዲህም ፡
አለ ፡—
፪፡ ስለዚህ ፡ በውስጤ ፡ ስላለው ፡ ችኰላ ፡ አሳቤ ፡
ትመልስልኛለች ።
፫፡ የሚያሳፍረኝንም ፡ ተግሣጽ ፡ ሰምቻለሁ ፥
የማስተዋሌም ፡ መንፈስ ፡ ይመልስልኛል ።
፬፡ ሰው ፡ በምድር ፡ ላይ ፡ ከተቀመጠ ፥ ከዱሮ ፡
ዘመን ፡ ጀምሮ ፥
፭፡ የኃጢአተኛ ፡ ፉከራ ፡ አጭር ፡ መሆኑን ፡
የዝንጉዎችም ፡ ደስታ ፡ ቅጽበት ፡ መሆኑን ፡
አታውቁምን ?
፮፡ ከፍታው ፡ ወደ ፡ ሰማይ ፡ ቢወጣ ፥
ራሱም ፡ እስከ ፡ ደመና ፡ ቢደርስ ፥
እንደ ፡ ፋንድያ ፡ ለዘላለም ፡ ይጠፋል ፡ ፯፡
ያዩትም ፡— ወዴት ፡ ነው ? ይላሉ ።
እንደ ፡ ሕልም ፡ ይበርራል ፥ እርሱም ፡ አይገኝም ፡ ፰፡
እንደ ፡ ሌሊትም ፡ ራእይ ፡ ይሰደዳል ።
ያየችውም ፡ ዓይን ፡ ዳግመኛ ፡ አታየውም ፡ ፱፡
ስፍራውም ፡ ከእንግዲህ ፡ ወዲህ ፡ አይመለከተ
ውም ።
ልጆቹ ፡ ድሆቹን ፡ ያቈላምጣሉ ፡ ፲፡
እጁ ፡ ሀብቱን ፡ ይመልሳል ።
አጥንቶቹ ፡ ብላቴንነቱን ፡ ሞልተዋል ፡ ፲፩፡
ነገር ፡ ግን ፡ ከእርሱ ፡ ጋር ፡ በመሬት ፡ ውስጥ ፡
ይተኛል ።

ክፋት ፡ በአፉ ፡ ውስጥ ፡ ቢጣፍጥ ፥ ፲፪፡
ከምላሱም ፡ በታች ፡ ቢሰውረው ፥
ቢጠብቀውም ፡ ባይተወውም ፥ ፲፫፡
በጕሮሮውም ፡ ቢይዘው ፥
መብሉ ፡ በአንጀቱ ፡ ውስጥ ፡ ይገላበጣል ፡ ፲፬፡
እንደ ፡ እፉኝትም ፡ሐሞት ፡ በውስጡ ፡ ይሆናል ።
የዋጠውን ፡ ሀብት ፡ ይተፋዋል ፡ ፲፭፡
እግዚአብሔርም ፡ ከሆዱ ፡ ውስጥ ፡ ያወጣዋል ።
የእፉኝትን ፡ መርዝ ፡ ይጠባል ፡ ፲፮፡
የእባብም ፡ ምላስ ፡ ይገድለዋል ።
የማሩንና ፡ የቅቤውን ፡ ፈሳሽ ፡ ፲፯፡
ወንዞቹንም ፡ አይመለከትም ።
የደከመውን ፡ ፍሬ ፡ ሳይውጠው ፡ ይመልሰዋል ፡ ፲፰፡
እንደ ፡ ንግዱም ፡ ትርፍ ፡ አይደሰትም ።
ድሀውን ፡ አስጨንቆአል ፥ ትቶታልም ፡ ፲፱፡
ያልሠራውንም ፡ ቤት ፡ በዝብዞአል ።

ሆዱ ፡ ዕረፍትን ፡ አላወቀምና ፡ ፳፡
የወደደው ፡ ነገር ፡ አላዳነውም ።
እርሱ ፡ ከበላ ፡ በኋላ ፡ ምንም ፡ አልተረፈም ፡ ፳፩፡
ስለዚህ ፡ በረከቱ ፡ አይከናወንለትም ።
በጠገበ ፡ ጊዜ ፡ ይጨነቃል ፡ ፳፪፡
የችግረኞችም ፡ ሁሉ ፡ እጅ ፡ ታገኘዋለች ።
ሆዱን ፡ ሳያጠግብ ፡ ፳፫፡
እግዚአብሔር ፡ የቍጣውን ፡ ትኵሳት ፡ ይሰድ
ድበታል ፥
ሲበላም ፡ ያዘንብበታል ።
ከብረት ፡ መሣሪያም ፡ ይሸሻል ፥ ፳፬፡
የናስም ፡ ቀስት ፡ ይወጋዋል ።
እርሱም ፡ ይመዝዘዋል ፡ ከሥጋውም ፡ ይወጣል ፡ ፳፭፡
ከሐሞቱም ፡ ብልጭ ፡ ብሎ ፡ ይሠርጻል ፡
ፍርሃትም ፡ ይወድቅበታል ።
ጨለማ ፡ ሁሉ ፡ ስለ ፡ ከበረው ፡ ዕቃ ፡ ተዘጋጅ ፳፮፡
ቶአል ፡
በሰው ፡ እፍ ፡ እፍ ፡ የማትባል ፡ እሳት ፡ ትበላ
ዋለች ፡
በድንኳኑ ፡ ውስጥ ፡ የቀረው ፡ ይጨነቅበታል ።
ሰማይ ፡ ኃጢአቱን ፡ ይገልጥበታል ፥ ፳፯፡
ምድርም ፡ ትነሣበታለች ።
የቤቱም ፡ ባለጠግነት ፡ ይሄዳል ፡ ፳፰፡
በቍጣው ፡ ቀን ፡ እንደ ፡ ፈሳሽ ፡ ውኃ ፡ ያልፋል ።

፳፱፡ ከእግዚአብሔር ፡ ዘንድ ፡ የበደለኛ ፡ ሰው ፡
እድል ፡ ፈንታ ፥
ከእግዚአብሔርም ፡ የተመደበ ፡ ርስቱ ፡ ይህ ፡
ነው ።

ምዕራፍ ፡ ፳፩ ።

፩፡ ኢዮብም ፡ መለሰ ፡ እንዲህም ፡ አለ ፡—
፪፡ ስሙ ፥ ቃሌን ፡ ስሙ ፡
ይህም ፡ መጽናናታችሁ ፡ ይሁን ።
፫፡ እናገር ፡ ዘንድ ፡ ተዉኝ ፡
ከተናገርሁም ፡ በኋላ ፡ ተሳለቁ ።
፬፡ በውኑ ፡ የኀዘን ፡ እንጕርጕሮዬ ፡ ለሰው ፡ እናገ
ራለሁን ?
አለመታገሥ ፡ ስለ ፡ ምን ፡ አይገባኝም ?
፭፡ ወደ ፡ እኔ ፡ ተመልከቱ ፥ ተደነቁም ፡
እጃችሁንም ፡ በአፋችሁ ፡ ላይ ፡ አኑሩ ።
፮፡ እኔ ፡ በሰብሁ ፡ ቍጥር ፡ እጨነቃለሁ ፥
ፃዕርም ፡ ሥጋዬን ፡ ይይዛል ።
፯፡ ስለ ፡ ምን ፡ ኃጢአተኞች ፡ በሕይወት ፡ ይኖራሉ ?
ስለ ፡ ምንስ ፡ ያረጃሉ ? በባለጠግነትስ ፡ ስለ ፡
ምን ፡ ይበረታሉ ?
፰፡ ዘራቸው ፡ ከእነርሱ ፡ ጋር ፡ ጸንቶ ፡ ይኖራል ፥
ልጆቻቸውም ፡ በዓይናቸው ፡ ፊት ፡ ናቸው ።
፱፡ ቤታቸው ፡ ከፍርሃት ፡ ወጥቶ ፡ የታመነ ፡ ነው ፥
የእግዚአብሔርም ፡ በትር ፡ የለባቸውም ።
፲፡ ኮርማቸው ፡ ይወልዳል ፥ ዘሩንም ፡ አይጥለ
ውም ፡
ላማቸውም ፡ ትወልዳለች ፥ አትጨነግፍም ።
፲፩፡ ሕፃናቶቻቸውን ፡ እንደ ፡ መንጋ ፡ ያወጣሉ ፥
ልጆቻቸውም ፡ ይዘፍናሉ ።
፲፪፡ ከበሮና ፡ መሰንቆ ፡ ወስደው ፡ ይዘምራሉ ፥
በእምቢልታ ፡ ድምፅ ፡ ደስ ፡ ይላቸዋል ።
፲፫፡ ዕድሜያቸውንም ፡ በተድላ ፡ ይፈጽማሉ ፡
ድንገትም ፡ ወደ ፡ ሲኦል ፡ ይወርዳሉ ።
፲፬፡ እግዚአብሔርንም ፡— ከእኛ ፡ ዘንድ ፡ ራቅ ፡
መንገድህን ፡ እናውቅ ፡ ዘንድ ፡ አንወድድም ።
፲፭፡ እናመልከውስ ፡ ዘንድ ፡ ሁሉን ፡ የሚችል ፡ አም
ላክ ፡ ማን ፡ ነው ?
ወይስ ፡ ወደ ፡ እርሱ ፡ ብንጸልይ ፡ ምን ፡ ይጠቅ
መናል ? ይላሉ ።
፲፮፡ እነሆ ፥ ሀብታቸው ፡ በእጃቸው ፡ ውስጥ ፡ አይ
ደለምን ?
የኃጥአን ፡ ምክር ፡ ከእኔ ፡ ዘንድ ፡ የራቀች ፡ ናት ።

፲፯፡ የኃጥአን ፡ መብራት ፡ የጠፋው ፥
መቅሠፍትም ፡ የመጣባቸው ፥
እግዚአብሔርም ፡ በቍጣው ፡ መከራ ፡ የከፈላ
ቸው ፥
፲፰፡ በነፋስ ፡ ፊት ፡ እንደ ፡ ገለባ ፥
ዐውሎ ፡ ነፋስም ፡ እንደሚወስደው ፡ ትቢያ ፡
የሆኑ ፡ ስንት ፡ ጊዜ ፡ ነው ?
፲፱፡ እናንተ ፡— እግዚአብሔር ፡ በደላቸውን ፡ ለል
ጆቻቸው ፡ ይጠብቃል ፡ ብላችኋል ።
እነርሱ ፡ ያውቁ ፡ ዘንድ ፡ ፍዳን ፡ ለራሳቸው ፡
ይከፈል ።
ዓይኖቻቸው ፡ ጥፋታቸውን ፡ ይዩ ፥ ፳፡
ሁሉን ፡ ከሚችል ፡ አምላክ ፡ ቍጣ ፡ ይጠጡ ።
የወራቶቻቸውስ ፡ ቍጥር ፡ ቢቈረጥ ፡ ፳፩፡
ከእነርሱ ፡ በኋላ ፡ የቤታቸው ፡ ደስታ ፡ ምን ፡
ይሆናቸዋል ?
ከፍ ፡ ከፍ ፡ ባሉትስ ፡ ላይ ፡ ለሚፈርድ ፡ ለእግዚ ፳፪፡
አብሔር ፡
በውኑ ፡ ሰው ፡ እውቀትን ፡ ያስተምራልን ?
አንድ ፡ ሰው ፡ በሰላም ፡ ተዘልሎ ፡ ሲቀመጥ ፡ ፳፫፡
በሙሉ ፡ ኀይሉ ፡ ሳለ ፡ ይሞታል ።
በአንጀቱ ፡ ውስጥ ፡ ስብ ፡ ሞልቶአል ፥ ፳፬፡
የአጥንቶቹም ፡ ቅልጥም ፡ ረጥቦአል ።
ሌላውም ፡ ሰው ፡ መልካምን ፡ ነገር ፡ ከቶ ፡ ሳይ ፳፭፡
ቀምስ ፡
በተመረረች ፡ ነፍስ ፡ ይሞታል ።
በአፈር ፡ ውስጥ ፡ በአንድ ፡ ላይ ፡ ይተኛሉ ፥ ፳፮፡
ትልም ፡ ይከድናቸዋል ።

እነሆ ፥ አሳባችሁን ፥ ፳፯፡
የመከራችሁብኝንም ፡ ክፉ ፡ ምክር ፡ አውቄዋ
ለሁ ።
እናንተ ፡— የከበርቴው ፡ ቤት ፡ የት ፡ ነው ? ፳፰፡
ኃጢአተኛውም ፡ ያደረበት ፡ ድንኳን ፡ የት ፡
ነው ? ብላችኋል ።
መንገድ ፡ አላፊዎችን ፡ አልጠየቃችሁምን ? ፳፱፡
ምልክታቸውን ፡ አታውቁምን ?
ኃጢአተኛው ፡ በመቅሠፍት ፡ ቀን ፡ እንደ ፡ ፴፡
ተጠበቀ ፥
በቍጣው ፡ ቀን ፡ እንደሚድን ።
መንገዱን ፡ በፊቱ ፡ የሚናገር ፡ ማን ፡ ነው ? ፴፩፡
የሠራውንስ ፡ የሚመልስበት ፡ ማን ፡ ነው ?
እርሱን ፡ ግን ፡ ወደ ፡ መቃብር ፡ ይሸከሙታል ፥ ፴፪፡
ሰዎቹም ፡ በመቃብሩ ፡ ላይ ፡ ይጠብቃሉ ።
የሸለቆው ፡ ጓል ፡ ይጣፍጥለታል ፡ ፴፫፡
በኋላውም ፡ ሰው ፡ ሁሉ ፡ ይሳባል ፥
በፊቱም ፡ ቍጥር ፡ የሌለው ፡ ጉባኤ ፡ አለ ።
የምትመልሱልኝ ፡ ውስልትና ፡ ነውና ፡ ፴፬፡
በከንቱ ፡ እንዴት ፡ ታጽናኑኛላችሁ ?

ምዕራፍ ፡ ፳፪ ።

ቴማናዊውም ፡ ኤልፋዝ ፡ መለሰ ፡ እንዲህም ፡ ፩፡
አለ ፡—
በውኑ ፡ ሰው ፡ እግዚአብሔርን ፡ ይጠቅመ ፪፡
ዋልን?
በእውነት ፡ ጥበበኛ ፡ ሰው ፡ ራሱን ፡ ይጠቅማል ።
ጻድቅ ፡ መሆንህስ ፡ ሁሉን ፡ የሚችለውን ፡ አም ፫፡
ላክ ፡ ደስ ፡ ያሰኘዋልን ?
መንገድህን ፡ ማቅናትህስ ፡ ይጠቅመዋልን ?
እርሱንስ ፡ ስለ ፡ ፈራህ ፡ ይዘልፍሃልን ? ፬፡
ወይ ፡ ፍርድስ ፡ ከአንተ ፡ ጋር ፡ ይገባልን ?
ክፋትህስ ፡ የበዛ ፡ አይደለምን ? ፭፡
ለኃጢአትህም ፡ ፍጻሜ ፡ የላትም ።
የወንድሞችህን ፡ መያዣ ፡ በከንቱ ፡ ወስደሃል ፥ ፮፡

የእርዘኞቹንም ፡ ልብስ ፡ ዘርፈሃል ።
፯ ለደካማ ፡ ውኃ ፡ አላጠጣህም ÷
ለራብተኛም ፡ እንጀራን ፡ ከልክለሃል ።
፰ በክንድ ፡ የበረታ ፡ ምድርን ፡ ገዛ !
ከበርቴውም ፡ ሰው ፡ ተቀመጠበት ።
፱ መበለቶቹን ፡ እንዳች ፡ አልባ ፡ ሰድደሃታል !
የድሀ ፡ አደጎችም ፡ ክንድ ፡ ተሰብሮአል ።
፲ ስለዚህ ፡ አሽክላ ፡ ከብበሃል ÷
ድንገተኛ ፡ ፍርሃትም ፡ አናውጦሃል ።
፲፩ እንዳታይ ፡ ብርሃን ፡ ጨለማ ፡ ሆነችብህ ÷
የውኆችም ፡ ብዛት ፡ አሰጠመህ ።
፲፪ እግዚአብሔር ፡ በሰማያት ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ አይ
ልምን ?
ከዋክብትም ፡ እንዴት ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ እንዳሉ ፡
ተመልከት ።
፲፫ አንተም ፡— እግዚአብሔር ፡ ምን ፡ ያውቃል ?
በድቅድቅ ፡ ጨለማ ፡ ውስጥ ፡ ሆኖ ፡ ሊፈርድ ፡
ይችላልን ?
፲፬ እንዳያይ ፡ የጠቈረ ፡ ደመና ፡ ጋርዶታል !
በሰማይ ፡ ክበብ ፡ ላይ ፡ ይራመዳል ፡ ብለሃል ።
፲፭ በውኑ ፡ ኃጢአተኞች ፡ ሰዎች ፡ የረገጡአትን ፡
የዱሮይቱን ፡ መንገድ ፡ ትጠብቃለህን ?
፲፮ ጊዜያቸው ፡ ሳይደርስ ፡ ተነጠቁ !
መሠረታቸውም ፡ እንደ ፡ ፈሳሽ ፡ ውኃ ፡ ፈሰሰ ።
፲፯ እግዚአብሔርንም ፡— ከእኛ ፡ ዘንድ ፡ ራቅ !
ሁሉንም ፡ የሚችል ፡ አምላክ ፡ ምን ፡ ሊያደር
ግልን ፡ ይችላል ? አሉት ።
፲፰ ነገር ፡ ግን ፡ ቤታቸውን ፡ በመልካም ፡ ነገር ፡ ሞላ !
የኃጥአን ፡ ምክር ፡ ከእኔ ፡ ዘንድ ፡ የራቀች ፡ ናት ።
፲፱ ጻድቃን ፡ ያዩታል ÷ ደስም ፡ ይላቸዋል !
ንጹሐንም ፡ በንቀት ፡ ይስቁባቸዋል ።
፳ በእውነት ፡ ሀብታቸው ፡ ጠፋ ÷
የቀረውንም ፡ እሳት ፡ በላች ።

፳፩ አሁንም ፡ ከእርሱ ፡ ጋር ፡ ተስማማ ÷ ሰላምም ፡
ይኑርህ !
በዚያም ፡ በጎነት ፡ ታገኛለህ ።
፳፪ ከአፉም ፡ ሕጉን ፡ ተቀበል ÷
በልብህም ፡ ቃሉን ፡ አኑር !
፳፫ ሁሉን ፡ ወደሚችል ፡ አምላክ ፡ ብትመለስ ÷
ብትዋረድም ÷
ኃጢአትንም ፡ ከድንኳንህ ፡ ብታርቅ ÷
፳፬ የወርቅን ፡ ዕቃ ፡ በአፈር ፡ ውስጥ ÷
የኦፊርንም ፡ ወርቅ ፡ በጅረት ፡ ድንጋይ ፡
መካከል ፡ ብትጥል ÷
፳፭ ሁሉን ፡ የሚችል ፡ አምላክ ፡ ወርቅና ፡ የሚብ
ለጨለጭ ፡ ብር ፡ ይሆንልሃል ።
፳፮ የዚያን ፡ ጊዜ ፡ ሁሉን ፡ በሚችል ፡ አምላክ ፡
ደስ ፡ ይልሃል ÷
ፊትህንም ፡ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ታነሣለህ ።
፳፯ ወደ ፡ እርሱም ፡ ትጸልያለህ ÷ እርሱም ፡ ይሰማሃል !
ስእለትህንም ፡ ትሰጣለህ ።
፳፰ ነገርንም ፡ ትመክራለህ ÷ እርሱም ፡ ይሳካልሃል !
ብርሃንም ፡ በመንገድህ ፡ ላይ ፡ ይበራል ።

ቢያዋርዱህ ፡ አንተ ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ ትላለህ ! ፳፱
ትሑቱንም ፡ ሰው ፡ ያድነዋል ።
ንጹሑን ፡ ሰው ፡ ያድነዋል ! ፴
በእጅህም ፡ ንጽሕና ፡ ትድናለህ ።

ምዕራፍ ፡ ፳፫ ።

ኢዮብም ፡ መለሰ ፡ እንዲህም ፡ አለ ፡— ፩
ዛሬም ፡ ደግሞ ፡ የኀዘን ፡ እንጕርጕሮዬ ፡ ገና ፡ ፪
መራራ ፡ ነው !
እጁ ፡ በልቅሶ ፡ ጩኸቴ ፡ ላይ ፡ ከብዳለች ።
እርሱን ፡ ወዴት ፡ እንዳገኘው ፡ ምነው ፡ ባወቅሁ ! ፫
ወደ ፡ ተቀመጠበትስ ፡ ስፍራ ፡ ምነው ፡ በደረስሁ !
በፊቱ ፡ሙግቴን ፡ አዘጋጅ ፡ ነበር ÷ ፬
አፌንም ፡ በማስረጃ ፡ እሞላው ፡ ነበር ።
የሚመልስልኝም ፡ ቃል ፡ ምን ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ ፭
አውቅ ፡ ነበር ÷
የሚለኝንም ፡ አስተውል ፡ ነበር ።
በኃይሉ ፡ ብዛት ፡ ከእኔ ፡ ጋር ፡ ይምዋገት ፡ ነበርን ? ፮
እንኳን ! ያደምጠኝ ፡ ነበር ።
ቅን ፡ ሰው ፡ ከእርሱ ፡ ጋር ፡ በዚያ ፡ ይከራከር ፡ ፯
ነበር !
እኔም ፡ ከፈራጁ ፡ ለዘላለም ፡ እድን ፡ ነበር ።
እነሆ ÷ ወደ ፡ ፊት ፡ እሄዳለሁ ÷ እርሱም ፡ የለም ! ፰
ወደ ፡ ኋላም ፡ እሄዳለሁ ÷ እኔም ፡ አላስተው
ለውም !
ወደሚሠራበት ፡ ወደ ፡ ግራ ፡ ብሄድ ፡ አልመለከ ፱
ተውም !
በቀኝም ፡ ይሰወራል ÷ አላየውምም !

የምሄድበትን ፡ መንገድ ፡ ያውቃል ! ፲
ከፈተነኝም ፡ በኋላ ፡ እንደ ፡ ወርቅ ፡ እወጣለሁ ።
እግሬ ፡ ወደ ፡ እርምጃው ፡ ተጣብቆአል ! ፲፩
መንገዱንም ፡ ጠብቄአለሁ ÷ ፈቀቅም ፡ አላል
ሁም ።
ከከንፈሩ ፡ ትእዛዝ ፡ አልተመለስሁም ! ፲፪
የአፉን ፡ ቃል ፡ በልቤ ፡ ሰውሬአለሁ ።
እርሱ ፡ ግን ፡ ብቻውን ፡ ነው ! እርሱንስ ፡ የሚ ፲፫
መስለው ፡ ማን ፡ ነው ?
ነፍሱም ፡ የወደደችውን ፡ ያደርጋል ።
በእኔ ፡ ላይ ፡ የተወሰነውን ፡ ይፈጽማል ! ፲፬
እንደዚህም ፡ ያለ ፡ ብዙ ፡ ነገር ፡ በእርሱ ፡ ዘንድ ፡
አለ ።
ስለዚህ ፡ በፊቱ ፡ ደነገጥሁ ! ፲፭
በሰብሁም ፡ ጊዜ ፡ ከእርሱ ፡ ፈራሁ ።
እግዚአብሔር ፡ ልቤን ፡ አባብቶታልና ÷ ፲፮
ሁሉንም ፡ የሚችል ፡ አምላክ ፡ አስደንግጦኛል ።
ከጨለማው ፡ የተነሣ ÷ ፲፯
ድቅድቁም ፡ ጨለማ ፡ ፊቴን ፡ ከመክደኑ ፡ የተ
ነሣ ፡ አልደነገጥሁም ።

ምዕራፍ ፡ ፳፬ ።

ሁሉን ፡ ከሚችል ፡ አምላክ ፡ ዘንድ ፡ ዘመናት ፡ ፩
አልተሰወረምና ፡
እርሱን ፡ የሚያውቁ ፡ ለምን ፡ ወራቱን ፡ አያዩም ?

፪ የድንበሩን ፡ ምልክት ፡ የሚያፈርሱ ፡ አሉ ፡
መንጋዎቹን ፡ በዝብዘው ፡ ያሰማራሉ ።
፫ የድሀ ፡ አደጎቹን ፡ አህያ ፡ ይነዳሉ ፡
የመበለቲቱን ፡ በሬ ፡ ስለ ፡ መያዣ ፡ ይወስዳሉ ።
፬ ድሆቹን ፡ ከመንገድ ፡ ያወጣሉ ፡
የምድርም ፡ ችግረኞች ፡ ሁሉ ፡ ይሸሸጋሉ ።
፭ እነሆ ÷ በምድረ ፡ በዳ ፡ እንዳሉ ፡ እንደ ፡ ሜዳ ፡
አህዮች ÷
መብልን ፡ ፈልገው ፡ ወደ ፡ ሥራቸው ፡ ይወጣሉ ፡
፮ ምድረ ፡ በዳውም ፡ ለልጆቻቸው ፡ መብልን ፡
ይሰጣቸዋል ።
፮ እነዚያ ፡ በእርሻ ፡ ውስጥ ፡ እህላቸውን ፡ ያጭ
ዳሉ ፡
የበደለኛውንም ፡ ወይን ፡ ይቃርማሉ ።
፯ ራቁታቸውን ፡ ያለ ፡ ልብስ ፡ ያድራሉ ÷
በብርድ ፡ ጊዜ ፡ መጐናጸፊያ ፡ የላቸውም ።
፰ ከተራሮች ፡ በሚወርድ ፡ ዝናብ ፡ ይረጥባሉ ፡
መጠጊያም ፡ አጥተው ፡ ቋጥኙን ፡ ያቅፋሉ ።
፱ ድሀ ፡ አደጉን ፡ ልጅ ፡ ከጡቱ ፡ የሚነጥሉ ፡ አሉ ፡
ከችግረኛውም ፡ መያዣ ፡ ይወስዳሉ ።
፲ ያለ ፡ ልብስ ፡ ራቁታቸውን ፡ ይሄዳሉ !
ተርበውም ፡ ነዶዎችን ፡ ይሸከማሉ !
፲፩ በእነዚህ ፡ ሰዎች ፡ አጥር ፡ ውስጥ ፡ ዘይት ፡ ያደ
ርጋሉ ፡
ወይንም ፡ ይጠምቃሉ ÷ ነገር ፡ ግን ፡ ይጠማሉ ።
፲፪ ከከተማውና ፡ ከገዛ ፡ ቤቶቻቸው ፡ ይበረራሉ ፡
የልጆችም ፡ ነፍስ ፡ ለእርዳታ ፡ ትጮኻለች ፡
እግዚአብሔር ፡ ግን ፡ ስንፍናቸውን ፡ አይመለ
ከትም ።

፲፫ እነዚህ ፡ በብርሃን ፡ ላይ ፡ የሚያምፁ ፡ ናቸው ፡
መንገዱን ፡ አያውቁም ፥ በጎዳናውም ፡ አይ
ጸኑም ።
፲፬ ነፍሰ ፡ ገዳዩም ፡ ሳይነጋ ፡ ማልዶ ፡ ይነሣል ፡
ችግረኞችንና ፡ ድሆችን ፡ ይገድላል !
በሌሊትም ፡ እንደ ፡ ሌባ ፡ ነው ።
፲፭ የአመንዝራም ፡ ዓይን ፡ ድግዝግዝታን ፡ ይጠብ
ቃል ፡—
የማንም ፡ ዓይን ፡ አያየኝም ፡ ይላል ÷
ፊቱንም ፡ ይሸፍናል ።
፲፮ ቤቶቹን ፡ በጨለማ ፡ ይነድላሉ ፡
በቀን ፡ ይሸሸጋሉ ፡
ብርሃንም ፡ አያውቁም ።
፲፯ የጥዋት ፡ ብርሃን ፡ ለእነርሱ ፡ ሁሉ ፡ እንደ ፡ ሞት ፡
ጥላ ፡ ነው ፡
የሞትን ፡ ጥላ ፡ ድንጋጤ ፡ ያውቃሉና ።

፲፰ እነርሱ ፡ በውኃ ፡ ፊት ፡ ላይ ፡ በርረው ፡ ያልፋሉ ፡
እድል ፡ ፈንታቸውም ፡ በምድር ፡ ላይ ፡ የተረገ
መች ፡ ናት ፡
ወደ ፡ ወይኑ ፡ በታ ፡ መንገድ ፡ አይዞሩም ።
፲፱ ድርቅና ፡ ሙቀት ፡ የአመዳዩን ፡ ውኃ ፡ ያጠፋሉ ፡
እንዲሁ ፡ ሲኦል ፡ በደለኞችን ፡ ታጠፋለች ።
፳ ማኅፀን ፡ ትረሳዋለች ፡
ትልም ፡ በደስታ ፡ ይጠባዋል ፡
ዳግመኛም ፡ አይታሰብም ፡
ክፋትም ፡ እንደ ፡ ዛፍ ፡ ይሰበራል ።
የማትወልደውን ፡ መካኒቱን ፡ ይበድላታል ፡ ፳፩
ለመበለቲቱም ፡ በጎነት ፡ አያደርግም ።
ነገር ፡ ግን ፡ በኃይሉ ፡ ኃያላንን ፡ ይስባል ፡ ፳፪
እርሱም ፡ በተነሣ ፡ ጊዜ ፡ ሰው ፡ በሕይወቱ ፡
አይታመንም ።
እግዚአብሔር ፡ በደኅና ፡ አኑሮአቸዋል ÷ ፳፫
በዚያም ፡ ይታመናሉ ፡
ዓይኖቹ ፡ ግን ፡ በመንገዳቸው ፡ ላይ ፡ ናቸው ።
ጥቂት ፡ ጊዜ ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ ይላሉ ፡ ፳፬
ይሄዳሉ ÷ ይጠወልጋሉም ፡
እንደ ፡ ሌሎች ፡ ሁሉ ፡ ይከማቻሉ ፡
እንደ ፡ እሸትም ፡ ራስ ፡ ይቈረጣሉ ።
እንዲህስ ፡ ባይሆን ፡ ሐሰተኛ ፡ የሚያደርገኝ ÷ ፳፭
ነገሬንስ ፡ እንደ ፡ ምናምን ፡ የሚያደርገው ፡ ማን ፡
ነው ?

ምዕራፍ ፡ ፳፭ ።

ሹሐዊውም ፡ በልዳዶስ ፡ መለሰ ፡ እንዲህም ፡ ፩
አለ ፡—
ገገርነትና ፡ መፈራት ፡ በእርሱ ፡ ዘንድ ፡ ናቸው ! ፪
በከፍታውም ፡ ሰላም ፡ አድራጊ ፡ ነው ።
በውኑ ፡ ለሠራዊቶቹ ፡ ቍጥር ፡ አላቸውን ? ፫
ብርሃኑስ ፡ የማይወጣው ፡ በማን ፡ ላይ ፡ ነው ?
ሰውስ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ ጻድቅ ፡ ይሆን ፡ ፬
ዘንድ ÷
ከሴትስ ፡ የተወለደ ፡ ንጹሕ ፡ ይሆን ፡ ዘንድ ፡ እን
ዴት ፡ ይችላል ?
እነሆ ÷ ጨረቃ ፡ እንኳ ፡ ብሩህ ፡ አይደለም ÷ ፭
ከዋክብትም ፡ በፊቱ ፡ ንጹሐን ፡ አይደሉም ።
ይልቁንስ ፡ ብስብስ ፡ የሆነ ፡ ሰው ÷ ፮
ትልም ፡ የሆነ ፡ የሰው ፡ ልጅ ፡ ምንኛ ፡ ያንስ !

ምዕራፍ ፡ ፳፮ ።

ኢዮብም ፡ መለሰ ፡ እንዲህም ፡ አለ ፡— ፩
ኃይል ፡ የሌለውን ፡ ምንኛ ፡ ረዳኸው ! ፪
ብርታት ፡ የሌለውን ፡ ክንድ ፡ ምንኛ ፡ አዳንኸው !
ጥበብስ ፡ የሌለውን ፡ ምንኛ ፡ መከርኸው ! ፫
ብዙ ፡ እውቀትንስ ፡ ምንኛ ፡ ገለጥህለት !
ይህንስ ፡ ቃል ፡ በማን ፡ እርዳታ ፡ ተናገርህ ? ፬
የማንስ ፡ መንፈስ ፡ ከአንተ ፡ ዘንድ ፡ ወጣ ?

ሙታን ፡ ሰዎች ፡ ከውኆች ፡ በታች ÷ ፭
በውኆችም ፡ ውስጥ ፡ ከሚኖሩ ፡ በታች ፡ ይንቀ
ጠቀጣሉ ።
ሲኦል ፡ በፊቱ ፡ ራቁትዋን ፡ ናት ÷ ፮
ለጥፋትም ፡ መጋረጃ ፡ የለውም ።
ሰሜንን ፡ በባዶ ፡ ስፍራ ፡ ላይ ፡ ይዘረጋል ÷ ፯
ምድሪቱንም ፡ በታችዋ ፡ እንዳች ፡ አልባ ፡ ያን
ጠለጥላል ።
ውኆችን ፡ በደመናዎቹ ፡ ውስጥ ፡ ያስራል ÷ ፰
ደመናይቱም ፡ ከታች ፡ አልተቀደደችም ።

፱ ፡ የዙፋኑን ፡ ፊት ፡ ይከድናል ÷
ደመናውንም ፡ ይዘረጋበታል ።
፲ ፡ ብርሃንና ፡ ጨለማ ፡ እስከሚለያዩበት ፡ ዳርቻ ፡ ድረስ ÷
በውኆች ፡ ፊት ፡ ላይ ፡ ድንበርን ፡ አደረገ ።
፲፩ ፡ የሰማይ ፡ አዕማድ ፡ ይንቀጠቀጣሉ ÷
ከተግሣጹም ፡ የተነሣ ፡ ይደነግጣሉ ።
፲፪ ፡ በኃይሉ ፡ ባሕርን ፡ ጸጥ ፡ ያደርጋል ፤
በማስተዋሉም ፡ ረዓብን ፡ ይመታል ።
፲፫ ፡ በመንፈሱ ፡ ሰማያት ፡ ውበትን ፡ አገኙ ÷
እጁም ፡ በራሪይቱን ፡ እባብ ፡ ወጋች ።
፲፬ ፡ እነሆ ÷ ይህ ፡ የመንገዱ ፡ ዳርቻ ፡ ብቻ ፡ ነው ፤
ይህም ፡ የሰማነው ፡ ነገር ፡ ምንኛ ፡ ጥቂት ፡ ነው !
የኃይሉንስ ፡ ነጐድጓድ ፡ ያስተውል ፡ ዘንድ ፡ ማን ፡ ይችላል ?

ምዕራፍ ፡ ፳፯ ።

፩ ፡ ኢዮብም ፡ ምሳሌውን ፡ ይመስል ፡ ዘንድ ፡ ደገመ ÷ እንዲህም ፡ አለ ፦
፪ ፡ ፍርዴን ፡ ያስወገደ ፡ ሕያው ፡ እግዚአብሔርን !
ነፍሴንም ፡ መራራ ፡ ያደረገ ፡ ሁሉን ፡ የሚችል ፡ ሕያው ፡ አምላክን !
፫ ፡ እስትንፋሴ ፡ በእኔ ፡ ውስጥ ÷
የእግዚአብሔርም ፡ መንፈስ ፡ በአፍንጫዬ ፡ ውስጥ ፡ ገና ፡ ሳለ ÷
፬ ፡ ከንፈሬ ፡ ኃጢአትን ፡ አትናገርም ÷
አንደበቴም ፡ ሽንገላን ፡ አያወጣም ።
፭ ፡ እናንተን ፡ ማጽደቅ ፡ ከእኔ ፡ ዘንድ ፡ ይራቅ !
እስከሞት ፡ ድረስ ፡ ፍጹምነቴን ፡ ከእኔ ፡ አላርቅም ።
፮ ፡ ጽድቄን ፡ እይዛለሁ ፡ እርሱንም ፡ አልተውም ፤
ከቀኖቼም ፡ ሁሉ ፡ ስለ ፡ አንዱ ፡ ልቤ ፡ አይዘልፈኝም ።

፯ ፡ ጠላቴ ፡ እንደ ፡ በደለኛ ÷
በእኔ ፡ ላይም ፡ የሚነሣ ፡ እንደ ፡ ኃጢአተኛ ፡ ይሁን ።
፰ ፡ እግዚአብሔር ፡ በጠፋውና ፡ ነፍሱን ፡ በለየ ፡ ጊዜ ÷
የዝንጉ ፡ ሰው ፡ ተስፋው ፡ ምንድር ፡ ነው ?
፱ ፡ በውኑ ፡ መከራ ፡ በመጣበት ፡ ጊዜ ÷
እግዚአብሔር ፡ ጩኸቱን ፡ ይሰማልን ?
፲ ፡ ሁሉንስ ፡ በሚችል ፡ አምላክ ፡ ደስ ፡ ይለዋልን ?
እግዚአብሔርንስ ፡ ሁልጊዜ ፡ ይጠራልን ?
፲፩ ፡ እኔ ፡ ስለ ፡ እግዚአብሔር ፡ እጅ ፡ አስተምራችኋለሁ ፤
ሁሉን ፡ በሚችል ፡ አምላክ ፡ ዘንድ ፡ ያለውን ፡ አልሸሽግም ።
፲፪ ፡ እነሆ ÷ ሁላችሁ ፡ አይታችኋል ፤
ስለ ፡ ምን ፡ ከንቱ ፡ ሆናችሁ ?

፲፫ ፡ ይህች ፡ ከእግዚአብሔር ፡ ዘንድ ፡ የበደለኛ ፡ እድል ፡ ፈንታ ÷
ግፈኛም ፡ ሁሉን ፡ ከሚችል ፡ አምላክ ፡ ዘንድ ፡ የሚቀበላት ፡ ርስት ፡ ናት ፤

ልጆቹ ፡ ቢበዙ ፡ ለሰይፍ ፡ ይሆናሉ ፤ ፲፬ ፡
ዘሩም ፡ እንጀራን ፡ አይጠግብም ።
ለእርሱም ፡ የቀሩት ፡ በቸነፈር ፡ ይቀበራሉ ፤ ፲፭ ፡
መበለቶቻቸውም ፡ አያለቅሱም ።
እርሱ ፡ ብርን ፡ እንደ ፡ አፈር ፡ ቢከምር ÷ ፲፮ ፡
ልብስንም ፡ እንደ ፡ ጭቃ ፡ ቢያዘጋጅ ÷
እርሱ ፡ ያዘጋጀው ፡ ይሆናል ÷ ነገር ፡ ግን ፡ ጻድቅ ፡ ይለብሰዋል ፤ ፲፯ ፡
ብሩንም ፡ ንጹሐን ፡ ይከፋፈሉታል ።
የሚሠራው ፡ ቤት ፡ እንደ ፡ ሸረሪት ፡ ድር ፡ ይሠራል ÷ ፲፰ ፡
ጠባቂም ፡ እንደሚሠራው ፡ ጎጆ ፡ ነው ።
ባለጠጋ ፡ ሆኖ ፡ ይተኛል ÷ ዳግመኛም ፡ አይተኛም ፤ ፲፱ ፡
ዓይኑን ፡ ይከፍታል ÷ እርሱም ፡ የለም ።
ድንጋጤ ፡ እንደ ፡ ጐርፍ ፡ ታገኘዋለች ! ፳ ፡
በሌሊትም ፡ ዐውሎ ፡ ነፋስ ፡ ትነጥቀዋለች ።
የምሥራቅ ፡ ነፋስ ፡ ያነሣዋል ÷ እርሱም ፡ ይሄዳል ፤ ፳፩ ፡
ከበታውም ፡ ይጠርገዋል ።
እርሱ ፡ ይጥልበታል ÷ አይራራለትም ! ፳፪ ፡
ከእጁም ፡ ፈጥኖ ፡ መሸሽ ፡ ይወድዳል ።
ሰው ፡ በእጁ ፡ ያጨበጭብበታል ፤ ፳፫ ፡
ከስፍራውም ፡ በፉጨት ፡ ያስወጡታል ።

ምዕራፍ ፡ ፳፰ ።

በእውነት ፡ ብር ፡ የሚወጣበት ÷ ፩ ፡
ወርቅም ፡ የሚነጠርበት ፡ ስፍራ ፡ አለ ።
ብረት ፡ ከመሬት ፡ ውስጥ ፡ ይወሰዳል ፤ ፪ ፡
መዳብም ፡ ከድንጋይ ፡ ይቀለጣል ።
ሰው ፡ ለጨለማ ፡ ፍጻሜን ፡ ያደርጋል ፤ ፫ ፡
የጨለማውንና ፡ የሞት ፡ ጥላን ፡ ድንጋይ ፡ እስከ ፡ ወሰኑ ፡ ድረስ ፡ ይፈላልጋል ።
ሰው ፡ ከሚኖርበት ፡ ርቀው ፡ መውረጃ ፡ ይቈፍራሉ ፤ ፬ ፡
ከሰውም ፡ እግር ፡ ተረሱ ÷
ከሰዎችም ፡ ርቀው ፡ እየተንጠለጠሉ ፡ ይወዛወዛሉ ።
እንጀራ ፡ ከምድር ፡ ውስጥ ፡ ይወጣል ፤ ፭ ፡
በእሳትም ፡ እንደሚሆን ፡ ታችኛው ፡ ይገለበጣል ።
ድንጋይዋ ፡ የሰንፔር ፡ ስፍራ ፡ ነው ÷ ፮ ፡
የወርቅም ፡ ድቃቂ ፡ አለው ።
መንገድዋን ፡ ጭልፊት ፡ አያውቀውም ÷ ፯ ፡
የአሞራም ፡ ዓይን ፡ አላየውም ።
የትዕቢት ፡ ልጆች ፡ አልረገጡአትም ÷ ፰ ፡
ደቦል ፡ አንበሳ ፡ አላለፈባትም ።
ሰው ፡ ወደ ፡ ቡላድ ፡ ድንጋይ ፡ እጁን ፡ ይዘረጋል ÷ ፱ ፡
ተራራውንም ፡ ከመሠረቱ ፡ ይገለብጣል ።
ከድንጋይ ፡ ውስጥ ፡ መንዶልዶያ ፡ ይወቅራል ፤ ፲ ፡
ዓይኑም ፡ ዕንቍን ፡ ሁሉ ፡ ታያለች ።
ፈሳሹም ፡ እንዳይንጠባጠብ ፡ ይገድባል ፤ ፲፩ ፡
የተሰወረውንም ፡ ነገር ፡ ወደ ፡ ብርሃን ፡ ያወጣል ።

ነገር ፡ ግን ፡ ጥበብ ፡ የምትገኘው ፡ ወዴት ፡ ነው ? ፲፪ ፡
የማስተዋልስ ፡ ስፍራ ፡ ወዴት ፡ ነው ?

፲፫ ፡ ሰው ፡ መንገድዋን ፡ አያውቅም ፤
በሕያዋን ፡ ምድር ፡ አትገኝም ።
፲፬ ፡ ቀላይ ፦ በእኔ ፡ ውስጥ ፡ የለችም ፡ ይላል ፤
ባሕርም ፦ በእኔ ፡ ዘንድ ፡ የለችም ፡ ይላል ።
፲፭ ፡ በምዝምዝ ፡ ወርቅ ፡ አትገኝም ÷
ብርም ፡ ስለ ፡ ዋጋዋ ፡ አይመዘንም ።
፲፮ ፡ በኦፊር ፡ ወርቅ ÷
በከበረም ፡ መረግድና ፡ በሰንፔር ፡ አትገመትም ።
፲፯ ፡ ወርቅና ፡ ብርጭቆ ፡ አይወዳደሩአትም ÷
በጥሩ ፡ ወርቅም ፡ ዕቃ ፡ አትለወጥም ።
፲፰ ፡ ስለ ፡ ዛጐልና ፡ ስለ ፡ አልማዝ ፡ አይነገርም ።
የጥበብ ፡ ዋጋ ፡ ከቀይ ፡ ዕንቍ ፡ ይልቅ ፡ ይበልጣል ።
፲፱ ፡ የኢትዮጵያ ፡ ቶጳዝዮን ፡ አይተካከላትም ÷
በጥሩም ፡ ወርቅ ፡ አትገመትም ።
፳ ፡ እንግዲያስ ፡ ጥበብ ፡ ከወዴት ፡ ትመጣለች ?
የማስተዋልስ ፡ ስፍራ ፡ ወዴት ፡ ነው ?
፳፩ ፡ ከሕያዋን ፡ ሁሉ ፡ ዓይን ፡ ተሰውራለች ÷
ከሰማይ ፡ ወፎች ፡ ተሸሽጋለች ።
፳፪ ፡ ጥፋትና ፡ ሞት ፦ ወሬዋን ፡ በጆሮቻችን ፡ ሰማን ፡ ብለዋል ።

፳፫ ፡ እግዚአብሔር ፡ መንገድዋን ፡ ያስተውላል ÷
እርሱም ፡ ስፍራዋን ፡ ያውቃል ።
፳፬ ፡ እርሱም ፡ የምድርን ፡ ዳርቻ ፡ ይመለከታል ÷
ከሰማይም ፡ በታች ፡ ያለውን ፡ ሁሉ ፡ ያያል ።
፳፭ ፡ ለነፋስ ፡ ሚዛንን ፡ ባደረገለት ፡ ጊዜ ÷
ውኆችንም ፡ በስፍር ፡ በሰፈረ ፡ ጊዜ ÷
፳፮ ፡ ለዝናብም ፡ ሥርዓትን ÷
ለነጐድጓድ ፡ መብረቅም ፡ መንገድን ፡ ባደረገ ፡ ጊዜ ÷
፳፯ ፡ በዚያን ፡ ጊዜ ፡ አያት ÷ ገለጣትም ፤
አዘጋጃትም ÷ ደግሞም ፡ መረመራት ።
፳፰ ፡ ሰውንም ፦ እነሆ ÷ እግዚአብሔርን ፡ መፍራት ፡ ጥበብ ፡ ነው ፤
ከኃጢአትም ፡ መራቅ ፡ ማስተዋል ፡ ነው ፡ አለው ።

ምዕራፍ ፡ ፳፱ ።

፩ ፡ ኢዮብም ፡ ምሳሌውን ፡ ይመስል ፡ ዘንድ ፡ ደገመ ÷ እንዲህም ፡ አለ ፦
፪ ፡ እግዚአብሔር ፡ ይጠብቀኝ ፡ እንደ ፡ ነበረው ፡ ጊዜ ÷
እንደ ፡ ፊተኛው ፡ ወራት ፡ ምነው ፡ በሆንሁ !
፫ ፡ በራሴ ፡ ላይ ፡ መብራቱ ፡ በበራ ፡ ጊዜ ÷
እኔም ፡ ጨለማውን ፡ አልፌ ፡ በብርሃኑ ፡ በሄድሁ ፡ ጊዜ ÷
፬ ፡ በሙሉ ፡ ሰውነቴ ፡ እንደ ፡ ነበርሁ ፡ ጊዜ ÷
እግዚአብሔር ፡ ድንኳኔን ፡ በጋረደ ፡ ጊዜ ÷
፭ ፡ ሁሉን ፡ የሚችል ፡ አምላክ ፡ ከእኔ ፡ ጋር ፡ ገና ፡ ሳለ ÷
ልጆቼም ፡ በዙሪያዬ ፡ ሳሉ ÷
፮ ፡ መንገዴ ፡ በቅቤ ፡ ይታጠብ ፡ በነበረ ፡ ጊዜ ÷
ድንጋዩ ፡ የዘይት ፡ ፈሳሽ ፡ ያፈስስልኝ ፡ በነበረ ፡ ጊዜ ።

ወደ ፡ ከተማይቱ ፡ በር ፡ በወጣሁ ፡ ጊዜ ÷ ፯ ፡
በአደባባዩም ፡ ወንበሬን ፡ ባኖርሁ ፡ ጊዜ ÷
ጐበዛዝት ፡ እኔን ፡ አይተው ፡ ተሸሸጉ ÷ ፰ ፡
ሽማግሌዎችም ፡ ተነሥተው ፡ ቆሙ ።
አለቆቹ ፡ ከመናገር ፡ ዝም ፡ አሉ ÷ ፱ ፡
እጃቸውንም ፡ በአፋቸው ፡ ላይ ፡ ጫኑ ።
የታላላቆቹም ፡ ድምፅ ፡ አረመመ ፤ ፲ ፡
ምላሳቸውም ፡ በትናጋቸው ፡ ተጣጋ ።
የሰማችኝ ፡ ጆሮ ፡ አሞገሰችኝ ÷ ፲፩ ፡
ያየችኝም ፡ ዓይን ፡ መሰከረችልኝ ፤
የሚጮኸውን ፡ ችግረኛ ÷ ፲፪ ፡
ድሀ ፡ አደጉንና ፡ ረዳት ፡ የሌለውን ፡ አድኜ ፡ ነበርሁና ።
ለጥፋት ፡ የቀረበው ፡ በረከት ፡ በላዬ ፡ መጣ ፤ ፲፫ ፡
የበልቴቲቱንም ፡ ልብ ፡ እልል ፡ አሰኘሁ ።
ጽድቅን ፡ ለበስሁ ፡ እርስዋም ፡ ለበሰችኝ ፤ ፲፬ ፡
ፍርዴም ፡ እንደ ፡ መጐናጸፊያና ፡ እንደ ፡ ዙፋር ፡ ነበረ ።
ለዕውር ፡ ዓይን ÷ ፲፭ ፡
ለአንካሳ ፡ እግር ፡ ነበርሁ ።
ለድሀው ፡ አባት ፡ ነበርሁ ፤ ፲፮ ፡
የማላውቀውንም ፡ ሰው ፡ ሙግት ፡ መረመርሁ ።
የኃጢአተኛውን ፡ መንጋጋ ፡ ሰበርሁ ÷ ፲፯ ፡
የነጠቀውንም ፡ ከጥርሱ ፡ ውስጥ ፡ አስጣልሁ ።
እኔም ፡ አልሁ ፦ በልጆቼ ፡ መካከል ፡ እሞታለሁ ÷ ፲፰ ፡
ዕድሜዬንም ፡ እንደ ፡ አሸዋ ፡ አበዛለሁ ፤
ሥሬ ፡ በውኃ ፡ ላይ ፡ ተዘርግቶአል ÷ ፲፱ ፡
ጠልም ፡ በቅርንጫፌ ፡ ላይ ፡ ያድራል ፤
ክብሬ ፡ በእኔ ፡ ዘንድ ፡ ታድሶአል ÷ ፳ ፡
ቀስቴም ፡ በእጄ ፡ ውስጥ ፡ ለምልሞአል ።
ሰዎች ፡ እኔን ፡ ሰምተው ፡ በትዕግሥት ፡ ተጠባበቁ ÷ ፳፩ ፡
ምክሬንም ፡ ለማዳመጥ ፡ ዝም ፡ አሉ ።
ከቃሌ ፡ በኋላ ፡ አንዳች ፡ አልመለሱም ፤ ፳፪ ፡
ንግግሬም ፡ በእነርሱ ፡ ላይ ፡ ተንጠባጠበ ።
ዝናብን ፡ እንደሚጠብቁ ፡ በትዕግሥት ፡ ጠበቁኝ ፤ ፳፫ ፡
የጥቢን ፡ ዝናብ ፡ እንደሚሹ ፡ አፋቸውን ፡ ከፈቱ ።
እነርሱ ፡ በልታመኑ ፡ ጊዜ ፡ ሳቅሁላቸው ፤ ፳፬ ፡
የፊቴንም ፡ ብርሃን ፡ አላወረዱም ።
መንገዳቸውን ፡ መረጥሁ ፡ ፳፭ ፡
እንደ ፡ አለቃ ፡ ሆኜ ፡ ተቀመጥሁ ፤
ንጉሥ ፡ በሠራዊቱ ፡ መካከል ፡ እንደሚኖር ÷
ኀዘንተኞችን ፡ እንደሚያጽናና ፡ኖርሁ ።

ምዕራፍ ፡ ፴ ።

አሁን ፡ ግን ፡ በዕድሜ ፡ ከእኔ ፡ የሚያንሱ ÷ ፩ ፡
አባቶቻቸውን ፡ ከመንጋዬ ፡ ውሾች ፡ ጋር ፡ ለማኖር ፡ የናቅኋቸው ÷
በእኔ ፡ ላይ ፡ ተሳለቁብኝ ።
ሙሉ ፡ ሰው ፡ መሆናቸው ፡ ጠፍቶባቸው ፡ ነበርና ፤ ፪ ፡
የእጃቸው ፡ ብርታት ፡ ለእኔ ፡ ምን ፡ ይጠቅማል ?
በራብና ፡ በቀጠና ፡ የመነመኑ ፡ ናቸው ፤ ፫ ፡

የመፍረስና ፡ የመፈታት ፡ ጨለማ ፡ ወዳለበት ፡
ወደ ፡ ምድረ ፡ በዳ ፡ ይሸሻሉ ።
፬ በቍጥቋጦ ፡ አጠገብ ፡ ያለውን ፡
ጨው ፡ ጨው ፡ የሚለውን ፡ አትክልት ፡ ይለቅ
ማሉ ፤
የክትክታ ፡ ሥር ፡ ደግሞ ፡ መብላቸው ፡ ነው ።
፭ ከሰዎች ፡ ተለይተው ፡ ተሰደዱ ፤
በሌባ ፡ ላይ ፡ እንደሚጮኽ ፡ ይጮኹባቸዋል ።
፮ በሸለቆ ፡ ፈረፈርና ፡ በምድር ፡ ጕድጓድ ፡
በድንጋይም ፡ ዋሻ ፡ ውስጥ ፡ ይኖራሉ ።
፯ በቍጥቋጦ ፡ መካከል ፡ ይጮኻሉ ፡
ከሳማ ፡ በታች ፡ ተሰብስበዋል ።
፰ የሰነፎችና ፡ የነውረኞች ፡ ልጆች ፡ ናቸው ፤
ከምድርም ፡ በግርፋት ፡ የተባረሩ ፡ ናቸው ።

፱ አሁንም ፡ እኔ ፡ መዝፈኛና ፡ መተረቻ ፡ ሆንኋ
ቸው ።
፲ ተጸየፉኝ ፡ ከእኔም ፡ ራቁ ፡
አክታቸውንም ፡ በፊቴ ፡ መትፋትን ፡ አልተ
ወ.ም ።
፲፩ የቀስቴን ፡ አውታር ፡ አላልቶብኛል ፥ አዋርዶ
ኛማል ፤
እነርሱም ፡ በፊቴ ፡ ልጓማቸውን ፡ ፈትተዋል ።
፲፪ በቀኜ ፡ በኩል ፡ ዱርዬዎች ፡ ተነሥተዋል ፥
እግሬንም ፡ ይገለብጣሉ ፤
የጥፋታቸውን ፡ መንገድ ፡ በእኔ ፡ ላይ ፡ ይጐድ
ባሉ ።
፲፫ ጐዳናዬን ፡ ያበላሻሉ ፤
ረዳት ፡ የሌላቸው ፡ ሰዎች ፡ መከራዬን ፡ ያበዛሉ ።
፲፬ በሰፊ ፡ ፍራሽ ፡ እንደሚመጡ ፡ ይመጡብኛል ፤
በባድማ ፡ ውስጥ ፡ ይንከባለሉብኛል ።
፲፭ ድንጋጤ ፡ በላዬ ፡ ተመለሰችብኝ ፥
ክብሬንም ፡ እንደ ፡ ነፋስ ፡ ያሳድዱአታል ፤
ደኅንነቴም ፡ እንደ ፡ ደመና ፡ አልፋለች ።

፲፮ አሁንም ፡ ነፍሴ ፡ በውስጤ ፡ ፈሰሰች ፤
የመከራም ፡ ዘመን ፡ ያዘችኝ ።
፲፯ በሌሊት ፡ አጥንቴ ፡ በደዌ ፡ ተነደለች ፥
ጅማቶቼም ፡ አያርፉም ።
፲፰ ከታላቁ ፡ ደዌ ፡ ኃይል ፡ የተነሣ ፡ ልብሴ ፡ ተበላ
ሸች ፡
እንደ ፡ ቀሚስ ፡ ክሳድ ፡ አነቀችኝ ።
፲፱ እርሱ ፡ በጭቃ ፡ ውስጥ ፡ ጣለኝ ፥
አፈርና ፡ አመድም ፡ መሰልሁ ።
፳ ወደ ፡ አንተ ፡ ጮኽሁ ፥ አልመለስህልኝም ፡
ተነሣሁ ፥ አልተመለከትኸኝም ።
፳፩ ተመልሰህ ፡ ጨካኝ ፡ ሆንህብኝ ፤
በእጅህም ፡ ብርታት ፡ አስጨነቅኸኝ ።
፳፪ በነፋስ ፡ አነሣኸኝ ፥ በላዩም ፡ አስቀመጥኸኝ ፡
በዐውሎ ፡ ነፋስ ፡ አቀለጥኸኝ ።
፳፫ ለሞት ፡ ሕያዋንም ፡ ሁሉ ፡ ለሚሰበሰቡበት ፡ ቤት ፡
አሳልፈህ ፡ እንደምትሰጠኝ ፡ አውቄአለሁና ።

፳፬ ነገር ፡ ግን ፡ ሰው ፡ በወደቀ ፡ ጊዜ ፡ እጁን ፡ አይ
ዘረጋምን ?
በጥፋቱስ ፡ ጊዜ ፡ አይጮኽምን ?
ጭንቅ ፡ ቀን ፡ ላገኘው ፡ ሰው ፡ አላለቀስሁምን ? ፳፭
ለችግረኛስ ፡ ነፍሴ ፡ አላዘነችምን ?
ነገር ፡ ግን ፡ በጎነትን ፡ በተጠባበቅሁ ፡ ጊዜ ፡ ፳፮
ክፉ ፡ ነገር ፡ መጣችብኝ ፤
ብርሃንን ፡ በትዕግሥት ፡ ጠበቅሁ ፥ ጨለማም ፡
መጣ ።
አንጀቴ ፡ ፈላች ፥ አላረፈችም ፤ ፳፯
የመከራም ፡ ዘመን ፡ መጣችብኝ ።
ያለ ፡ ፀሐይ ፡ በትካዜ ፡ ሄድሁ ፤ ፳፰
በጉባኤም ፡ መካከል ፡ ቆሜ ፡ ጮኽሁ ።
ለቀበሮ ፡ ወንድም ፥ ፳፱
ለሰጐንም ፡ ባልንጀራ ፡ ሆንሁ ።
ቁርበቴ ፡ ጠቈረ ፥ ከእኔም ፡ ተለይቶ ፡ እርግፍ ፴
ግፍ ፡ አለ ፤
አጥንቴም ፡ ከትኵሳት ፡ የተነሣ ፡ ተቃጠለች ።
ስለዚህ ፡ መሰንቆዬ ፡ ለኀዘን ፥ ፴፩
እምቢልታዬም ፡ ለሚያለቅሱ ፡ ቃል ፡ ሆነ ።

ምዕራፍ ፡ ፴፩ ።

ከዓይኔ ፡ ጋር ፡ ቃል ፡ ኪዳን ፡ ገባሁ ፤ ፩
እንግዲህስ ፡ ቈንጆይቱን ፡ እንዴት ፡ እመለከ
ታለሁ ?
የእግዚአብሔር ፡ እድል ፡ ፈንታ ፡ ከላይ ፥ ፪
ሁሉንም ፡ የሚችል ፡ አምላክ ፡ ርስት ፡ ከአር
ያም ፡ ምንድር ፡ ነው ?
መዓትስ ፡ ለኃጢአተኛ ፥ ፫
መለየትስ ፡ ለሚበድሉ ፡ አይደለችምን ?
መንገዴን ፡ አያይምን ? ፬
እርምጃዬንስ ፡ ሁሉ ፡ አይቈጥርምን ?

በእውነተኛ ፡ ሚዛን ፡ ልመዘን ፥ ፭፡፮
እግዚአብሔርም ፡ ቅንነቴን ፡ ይወቅ ።
በሐሰት ፡ ሄጄ ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡
እግሬም ፡ ለሽንገላ ፡ ቸኵላ ፡ እንደ ፡ ሆነ ፥
እርምጃዬ ፡ ከመንገድ ፡ ፈቀቅ ፡ ብሎ ፥ ፯
ልቤም ፡ ዓይኔን ፡ ተከትሎ ፥
ነውርም ፡ ከእጄ ፡ ጋር ፡ ተጣብቆ ፡ እንደ ፡ ሆነ ፥
እኔ ፡ ልዝራ ፥ ሌላ ፡ ሰውም ፡ ይብላው ፤ ፰
የሚበቅለውም ፡ ሁሉ ፡ ይነቀል ።

ልቤ ፡ ወደ ፡ ሌላይቱ ፡ ሴት ፡ ጐምጅቶ ፡ እንደ ፡ ፱
ሆነ ፥
በባልንጀራዬም ፡ ደጅ ፡ አድብቼ ፡ እንደ ፡ ሆነ ፥
ሚስቴ ፡ ለሌላ ፡ ሰው ፡ ትፍጭ ፥ ፲
ሌሎችም ፡ በእርስዋ ፡ ላይ ፡ ይጐንበሱ ።
ይህ ፡ ክፉ ፡ አበሳ ፥ ፲፩
ፈራጆችም ፡ የሚቀጡበት ፡ በደል ፡ ነውና ፤
ይህ ፡ እስከ ፡ ጥፋት ፡ ድረስ ፡ የሚበላ ፡ እሳት ፥ ፲፪
ቡቃያዬንም ፡ ሁሉ ፡ የሚነቅል ፡ ነውና ።
ወንድ ፡ ባሪያዬ ፡ ወይም ፡ ሴት ፡ ባሪያዬ ፡ ከእኔ ፡ ፲፫
ጋር ፡ በተምዋገቱ ፡ ጊዜ ፥
ሙግታቸውን ፡ ንቄ ፡ እንደ ፡ ሆነ ፥

፲፬ እግዚአብሔር ፡ በተነሣ ፡ ጊዜ ፡ ምን ፡ አደር
ጋለሁ ?
በጐበኘኝ ፡ ጊዜ ፡ ምን ፡ እመልስለታለሁ ?
፲፭ እኔን ፡ በማኅፀን ፡ የፈጠረ ፡ እርሱንስ ፡ የፈጠ
ረው ፡ አይደለምን ?
በማኅፀንስ ፡ ውስጥ ፡ የሠራን ፡ አንድ ፡ አይደለ
ንምን ?

፲፮ ድሀውን ፡ ከልመናው ፡ ከልክዬ ፥
የመበለቲቱን ፡ ዓይን ፡ አጨልሜ ፡ እንደ ፡ ሆነ ፥
፲፯ እንጀራዬን ፡ ለብቻዬ ፡ በልቼ ፡ እንደ ፡ ሆነ ፥
ድሀ ፡ አደጉም ፡ ደግሞ ፡ ከእርሱ ፡ ሳይበላ ፡
ቀርቶ ፡ እንደ ፡ ሆነ ፤
፲፰ እርሱን ፡ ግን ፡ ከታናሽነቴ ፡ ጀምሬ ፡ እንደ ፡
አባቱ ፡ ከእኔ ፡ ጋር ፡ አሳድጌው ፡ ነበር ፥
እርስዋንም ፡ ከእናቴ ፡ ማኅፀን ፡ ጀምሬ ፡ መራ
ኋት ፤
፲፱ ራቁቱን ፡ የሆነው ፡ ሰው ፡ ሲጠፋ ፥
ወይም ፡ ድሀ ፡ ያለ ፡ ልብስ ፡ ሲሆን ፡ አይቼ ፡
እንደ ፡ ሆነ ፥
፳ ጐንና ፡ ጐኑ ፡ ያልባረከችኝ ፥
በበጎቼም ፡ ጠጕር ፡ ያልሞቀ ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡
፳፩ በበሩ ፡ ረዳት ፡ ስላየሁ ፥
በድሀ ፡ አደጉ ፡ ላይ ፡ እጄን ፡ አንሥቼ ፡ እንደ ፡
ሆነ ፥
፳፪ ትከሻዬ ፡ ከመሠረትዋ ፡ ትውደቅ ፥
ክንዴም ፡ ከመገናኛዋ ፡ ትሰበር ።
፳፫ የእግዚአብሔር ፡ መዓት ፡ አስደንግጦኛልና ፤
በክብሩም ፡ ፊት ፡ ምንም ፡ ለማድረግ ፡ አልቻ
ልሁም ።

፳፬ ወርቅን ፡ ተስፋ ፡ አድርጌ ፥
ጥሩውንም ፡ ወርቅ ፡— በአንተ ፡ እታመናለሁ ፡
ብዬ ፡ እንደ ፡ ሆነ ፤
፳፭ ሀብቴ ፡ ስለ ፡ በዛ ፥
እጄም ፡ ብዙ ፡ ስላገኘች ፡ ደስ ፡ ብሎኝ ፡ እንደ ፡
ሆነ ፡
፳፮ ፀሐይ ፡ ሲበራ ፡
ጨረቃም ፡ በክብር ፡ ስትሄድ ፡ አይቼ ፥
፳፯ ልቤ ፡ በስውር ፡ ተታልሎ ፥
አፌም ፡ እጄን ፡ ስሞ ፡ እንደ ፡ ሆነ ፤
፳፰ ልዑል ፡ እግዚአብሔርን ፡ በካድሁ ፡ ነበርና ፡
ይህ ፡ ደግሞ ፡ ፈራጆች ፡ የሚቀጡበት ፡ በደል ፡
በሆነ ፡ ነበር ።

፳፱ በሚጠላኝ ፡ መጥፋት ፡ ደስ ፡ ብሎኝ ፡
ክፉ ፡ ነገርም ፡ ባገኘው ፡ ጊዜ ፡ ሐሤት ፡ አድርጌ ፡
እንደ ፡ ሆነ ፤
፴ ነገር ፡ ግን ፡ በመርገም ፡ ነፍሱን ፡ በመሻት ፡
አንደበቴን ፡ ኃጢአት ፡ ይሠራ ፡ ዘንድ ፡ አልሰ
ጠሁም ፤
፴፩ በድንኳኔ ፡ የሚኖሩ ፡ ሰዎች ፡—
በከብቱ ፡ ሥጋ ፡ ያልጠገበ ፡ ማን ፡ ይገኛል ? ብለው ፡
እንደ ፡ ሆነ ፤
መጻተኛው ፡ ግን ፡ በሜዳ ፡ አያድርም ፡ ነበር ፥ ፴፪
ደጃ፞ንም ፡ ለመንገደኛ ፡ እከፍት ፡ ነበር ፤
በደሌንም ፡ በብብቴ ፡ በመሸሸግ ፡ ፴፫
ኃጢአቴን ፡ እንደ ፡ ሰው ፡ ሰውሬ ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡
ከሕዝብ ፡ ብዛት ፡ ፈርቼ ፥ ፴፬
የዘመዶቼም ፡ ንቀት ፡ አስደንግጦኝ ፥
ዝም ፡ ብዬ ፡ ከደጅ ፡ ያልወጣሁ ፡ እንደ ፡ ሆነ ፤
የሚያዳምጠኝ ፡ ምነው ፡ በኖረልኝ ! ፴፭
እነሆ ፡ የእጄ ፡ ምልክት ፤
ሁሉን ፡ የሚችል ፡ አምላክ ፡ ይመልስልኝ ፤
ከባላጋራዬ ፡ የተጻፈው ፡ የክስ ፡ ጽሑፍ ፡ ምነው ፡
በተገኘልኝ !
በትከሻዬ ፡ ላይ ፡ እሸከመው ፥ ፴፮
አክሊልም ፡ አድርጌ ፡ በራሴ ፡ አስረው ፡ ነበር ፡
የእርምጃዬን ፡ ቍጥር ፡ አስታውቀው ፥ ፴፯
እንደ ፡ አለቃም ፡ ሆኜ ፡ አቀርብለት ፡ ነበር ።
እርሻዬ ፡ በእኔ ፡ ላይ ፡ ጮኻ ፡ እንደ ፡ ሆነ ፥ ፴፰
ትልሞችዋም ፡ በአንድ ፡ ላይ ፡ አልቅሰው ፡
እንደ ፡ ሆነ ፡
ፍሬዋን ፡ ያለ ፡ ዋጋ ፡ በልቼ ፥ ፴፱
የባለቤቶችንም ፡ ነፍስ ፡ አሳዝኜ ፡ እንደ ፡ ሆነ ፥
በስንዴ ፡ ፋንታ ፡ አሜከላ ፥ ፵
በገብስም ፡ ፋንታ ፡ ኵርንችት ፡ ይውጣብኝ ።
የኢዮብ ፡ ቃል ፡ ተፈጸመ ።

ምዕራፍ ፡ ፴፪ ።

ኢዮብም ፡ ራሱን ፡ ጻድቅ ፡ አድርጎ ፡ ነበርና ፡ ፩
እነዚያ ፡ ሦስቱ ፡ ሰዎች ፡ መመለስን ፡ ተዉ ።
ከራም ፡ ወገን ፡ የሆነ ፡ የቡዛዊው ፡ የባርክኤል ፡ ፪
ልጅ ፡ የኤሊሁ ፡ ቍጣ ፡ ነደደ ፤ ከእግዚአብ
ሔር ፡ ይልቅ ፡ ራሱን ፡ ጻድቅ ፡ አድርጎ ፡ ነበርና ፡
ኢዮብን ፡ ተቈጣው ። ደግሞም ፡ በኢዮብ ፡ ፈረ ፫
ዱበት ፡ እንጂ ፡ የሚገባ ፡ መልስ ፡ ስላላገኙ ፡ በሦ
ስቱ ፡ ባልንጀሮቹ ፡ ላይ ፡ ተቈጣ ። ኤሊሁ ፡ ግን ፡ ፬
ከእርሱ ፡ ይልቅ ፡ ሽማግሌዎች ፡ ነበሩና ፡ ከኢ
ዮብ ፡ ጋር ፡ መናገርን ፡ ጠብቆ ፡ ነበር ። ኤሊ ፭
ሁም ፡ በነዚህ ፡ በሦስቱ ፡ ሰዎች ፡ አፍ ፡ መልስ ፡
እንደሌለ ፡ በየ ፡ ጊዜ ፡ ቍጣው ፡ ነደደ ።
የቡዛዊውም ፡ የባርክኤል ፡ ልጅ ፡ ኤሊሁ ፡ ፮
ተናገረ ፡ እንዲህም ፡ አለ ፡—
እኔ ፡ በዕድሜ ፡ ታናሽ ፡ ነኝ ፥ እናንተ ፡ ግን ፡
ሽማግሌዎች ፡ ናችሁ ፤
ስለዚህም ፡ ሰጋሁ ፤ እውቀቴን ፡ አገልጥላችሁ ፡
ዘንድ ፡ ፈራሁ ።
እንደዚህም ፡ አልሁ ፡— ዓመታት ፡ በተናገሩ ፡ ፯
ነበር ፥
የዓመታትም ፡ ብዛት ፡ ጥበብን ፡ ባስተማረች ፡
ነበር ።
ነገር ፡ ግን ፡ በሰው ፡ ውስጥ ፡ መንፈስ ፡ አለ ፥ ፰
ሁሉንም ፡ የሚችል ፡ የአምላክ ፡ እስትንፋስ ፡
ማስተዋልን ፡ ይሰጣል ።
በዕድሜ ፡ ያረጁ ፡ ጠቢባን ፡ አይደሉም ፥ ፱
ሽማግሌዎችም ፡ ፍርድን ፡ አያስተውሉም ።
ስለዚህም ፡— ስሙኝ ፤ ፲

እኔ ፡ ደግሞ ፡ እውቀቴን ፡ እገልጥላችኋለሁ ፡
አልሁ ።

፲፩ እነሆ ÷ ቃላችሁን ፡ በትዕግሥት ፡ ጠበቅሁ ፤
የምትናገሩትን ፡ ነገር ፡ እስክትመረምሩ ፡ ድረስ ፡
ብልሃታችሁን ፡ አዳመጥሁ ።
፲፪ እንዲሁም ፡ ልብ ፡ አደረግሁ ፤
እነሆም ÷ በእናንተ ፡ መካከል ፡ ኢዮብን ፡ ያስ
ረዳ ÷
ወይም ፡ ለቃሉ ፡ የመለሰ ፡ የለም ።
፲፫ እናንተም ፡— ጥበብን ፡ አግኝተናል ፤
እግዚአብሔር ፡ ነው ፡ እንጂ ፡ ሰው ፡ አያሸንፈ
ውም ፡ እንዳትሉ ፡ ተጠንቀቁ ።
፲፬ እርሱ ፡ ግን ፡ ቃሉን ፡ በእኔ ፡ ላይ ፡ አልተናገረም ፤
እኔም ፡ በንግግራችሁ ፡ አልመልስለትም ።

፲፭ እነርሱ ፡ ደነገጡ ÷ ዳግመኛም ፡ አልመለሱም ፤
የሚናገሩትንም ፡ አጡ ።
፲፮ እነርሱ ፡ አልተናገሩምና ÷
ቆመው ፡ ዳግመኛ ፡ አልመለሱምና ፡ እኔ ፡ በት
ዕግሥት ፡ እጠብቃለሁን ?
፲፯ እኔ ፡ ደግሞ ፡ ፈንታዬን ፡ እመልሳለሁ ÷
እውቀቴንም ፡ እገልጣለሁ ፤
፲፰ እኔ ፡ ቃል ፡ ተሞልቻለሁና ÷
በውስጤም ፡ ያለ ፡ መንፈስ ፡ አስገድዶኛልና ።
፲፱ በተሐ ፡ ጠጅ ፡ እንደ ፡ ተሞላና ፡ ሊቀደድ ፡ እንደ ፡
ቀረበ ፡ አቁማዳ ÷
ሊፈነዳ ፡ እንደማይችል ፡ እንደ ፡ ወይን ፡ ጠጅ ፡
አቁማዳ ÷ እነሆ ÷ አንጀቴ ፡ ሆነ ።
፳ ጥቂት ፡ እንድተነፍስ ፡ እናገራለሁ ፤
ከንፈሬን ፡ ገልጬ ፡ እመልሳለሁ ።
፳፩ ለሰው ፡ ፊት ፡ ግን ፡ አላደላም ፤
ሰውንም ፡ አላቈላምጥም ።
፳፪ በማቈላመጥ ፡ እናገር ፡ ዘንድ ፡ አላውቅምና ፤
ያለዚያስ ፡ ፈጣሪዬ ፡ ፈጥኖ ፡ ከሕይወቴ ፡ ይለ
የኝ ፡ ነበር ።

ምዕራፍ ፡ ፴፫ ።

፩ ነገር ፡ ግን ÷ ኢዮብ ፡ ሆይ ÷ ንግግሬን ፡ እንድ
ትሰማ ÷
ቃሌንም ፡ ሁሉ ፡ እንድታደምጥ ፡ እለምንሃለሁ ።
፪ እነሆ ÷ አፌን ፡ ከፍቻለሁ ÷
አንደበቴም ፡ በትናጋዬ ፡ ተናግሮአል ።
፫ ቃሌ ፡ የልቤን ፡ ቅንነት ፡ ያወጣል ፤
ከንፈሮቼም ፡ የሚያውቁትን ፡ በቅንነት ፡ ይናገ
ራሉ ።
፬ የእግዚአብሔር ፡ መንፈስ ፡ ፈጠረኝ ÷
ሁሉንም ፡ የሚችል ፡ የአምላክ ፡ እስትንፋስ ፡
ሕይወትን ፡ ሰጠኝ ።
፭ ይቻልህ ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ መልስልኝ ፤
ቃልህንም ፡ አዘጋጅተህ ፡ በፊቴ ፡ ቁም ።
፮ እነሆ ÷ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ እኔ ፡ እንደ ፡
አንተ ፡ ነኝ ፤
እኔ ፡ ደግሞ ፡ ከጭቃ ፡ የተፈጠርሁ ፡ ነኝ ።

እነሆ ÷ ግርማዬ ፡ አታስፈራህም ÷ ፯
እጄም ፡ አትከብድብህም ።

በጆሮዬ ፡ ተናግረሃል ÷ ፰
የቃልህንም ፡ ድምፅ ፡ ሰምቻለሁ ÷ እንዲህም ፡
ብለሃል ፡—
እኔ ፡ ያለ ፡ መተላለፍ ፡ ንጹሕ ፡ ነኝ ፤ ፱
ያለ ፡ ነውር ፡ ነኝ ÷ ኃጢአትም ፡ የለብኝም ፤
እነሆ ÷ ምክንያት ፡ አግኝቶብኛል ÷ ፲
እንደ ፡ ጠላቱም ፡ ቈጥሮኛል ፤
እግሬን ፡ በግንድ ፡ አጣበቀ ÷ ፲፩
መንገዴንም ፡ ሁሉ ፡ ተመለከተ ።

እነሆ ÷ አንተ ፡ በዚህ ፡ ጻድቅ ፡ አይደለህም ፤ ፲፪
እግዚአብሔር ፡ ከሰው ፡ ይበልጣል ፡ ብዬ ፡ እመ
ልስልሃለሁ ።
አንተ ፡— ለቃሌ ፡ ሁሉ ፡ አይመልስልኝም ፡ ፲፫
ብለህ ÷
ስለ ፡ ምን ፡ ከእርሱ ፡ ጋር ፡ ትከራከራለህ ?
እግዚአብሔር ፡ በአንድ ፡ መንገድ ፡ በሌላም ፡ ፲፬
ይናገራል ፤
ሰው ፡ ግን ፡ አያስተውለውም ።
በሕልም ÷ በሌሊት ፡ ራእይ ÷ ፲፭
አፍላ ፡ እንቅልፍ ፡ በሰዎች ፡ ላይ ፡ ሲወድቅ ÷
በአልጋ ፡ ላይ ፡ ተኝተው ፡ ሳሉ ÷
በዚያን ፡ ጊዜ ፡ የሰዎችን ፡ ጆሮ ፡ ይከፍታል ÷ ፲፮
በተግሣጹም ፡ ያስደነግጣቸዋል ÷
ሰውን ፡ ከክፉ ፡ ሥራው ፡ ይመልሰው ፡ ዘንድ ÷ ፲፯
ከሰውም ፡ ትዕቢትን ፡ ይሰውር ፡ ዘንድ ፤
ነፍሱን ፡ ከጕድጓድ ÷ ፲፰
በሰይፍም ፡ እንዳይጠፋ ፡ ሕይወቱን ፡ ይጠ
ብቃል ።

ደግሞ ፡ በአልጋ ፡ ላይ ፡ በደዌ ፡ ይገሥጸዋል ÷ ፲፱
አጥንቱንም ፡ ሁሉ ፡ ያደነዝዛል ።
ሕይወቱም ፡ እንጀራን ÷ ፳
ነፍሱም ፡ ጣፋጭ ፡ መብልን ፡ ትጠላለች ።
ሥጋው ፡ እስከማይታይ ፡ ድረስ ፡ ይሰለስላል ፤ ፳፩
ተሸፍኖ ፡ የነበረውም ፡ አጥንት ፡ ይገለጣል ።
ነፍሱ ፡ ወደ ፡ ጕድጓዱ ÷ ፳፪
ሕይወቱም ፡ ወደሚገድሉአት ፡ ቀርበለች ።

የቅናውን ፡ መንገድ ፡ ለሰው ፡ ያስታውቀው ፡ ፳፫
ዘንድ ÷
ከሺህ ፡ አንድ ፡ ሆኖ ፡ የሚተረጕም ፡ መልአክ ፡
ቢገኝለት ÷
እየራራለት ፡— ፳፬
ቤዛ ፡ አግኝቻለሁና
ወደ ፡ ጕድጓድ ፡ እንዳይወርድ ፡ አድነው ፡
ቢለው ÷
ሥጋው ፡ እንደ ፡ ሕፃን ፡ ሥጋ ፡ ይለመልማል ፤ ፳፭
ወደ ፡ ጕብዝናውም ፡ ዘመን ፡ ይመለሳል ።
ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ይጸልያል ÷ ፳፮
እርሱም ፡ ሞገስን ፡ ይሰጠዋል ፤

ፊቱንም ፡ በደስታ ፡ ያሳየዋል ፤
ለሰውም ፡ ጽድቁን ፡ ይመልስለታል ።
፳፯ እርሱም ፡ በሰው ፡ ፊት ፡ እየዘመረ ፡—
እኔ ፡ በድያለሁ ÷ ቅኑንም ፡ አጣምሜአለሁ ፤
የሚገባኝንም ፡ ብድራት ፡ አልተበቀልሁም ፤
፳፰ ነፍሴ ፡ ወደ ፡ ጕድጓድ ፡ እንዳትወርድ ፡ አድኖ
አታል ÷
ሕይወቴም ፡ ብርሃንን ፡ ታያለች ፡ ይላል ።

፳፱ እግዚአብሔር ፡ ይህን ፡ ሁሉ ፡
ሁለት ፡ ጊዜና ፡ ሦስት ፡ ጊዜ ፡ ከሰው ፡ ጋር ፡
ያደርጋል ፤
፴ ይህም ፡ ነፍሱን ፡ ከጕድጓድ ፡ ይመልስ ፡ ዘንድ ÷
በሕያዋንም ፡ ብርሃን ፡ ያበራ ፡ ዘንድ ፡ ነው ።
፴፩ ኢዮብ ፡ ሆይ ÷ አድምጥ ÷ እኔንም ፡ ስማ ፤
ዝም ፡ በል ÷ እኔም ፡ እናገራለሁ ።
፴፪ ነገር ፡ ቢኖርህ ፡ መልስልኝ ፤
ትጸድቅ ፡ ዘንድ ፡ እወድዳለሁና ፡ ተናገር ።
፴፫ ያለዚያም ፡ እኔን ፡ ስማ ፤
ዝም ፡ በል ÷ እኔም ፡ ጥበብን ፡ አስተምርሃለሁ ።

ምዕራፍ ፡ ፴፬ ።

፩ ኤሊሁም ፡ ደግሞ ፡ መለሰ ÷ እንዲህም ፡ አለ ፡—
፪ እናንተ ፡ ጥበበኞች ÷ ቃሌን ፡ ስሙ ፤
እናንተም ፡ አዋቂዎች ÷ ወደ ፡ እኔ ፡ አድምጡ ።
፫ ትናጋ ፡ መብልን ፡ እንደሚቀምስ ÷
ጆሮ ፡ ቃልን ፡ ትለያለችና ።
፬ ቅን ፡ የሆነውን ፡ ነገር ፡ እንምረጥ ፤
መልካሙንም ፡ ነገር ፡ በመካከላችን ፡ እንወቅ ።
፭ ኢዮብ ፡— እኔ ፡ ጻድቅ ፡ ነኝ ÷
እግዚአብሔር ፡ ግን ፡ ፍርዴን ፡ አስወገደ ፤
፮ ምንም ፡ እውነተኛ ፡ ብሆን ፡ እንደ ፡ ውሸተኛ ፡
ተቈጠርሁ ፤
ምንም ፡ ባልበድል ፡ ቍስሌ ፡ የማይፈወስ ፡ ነው ፡
ብሎአል ።
፯ ኢዮብም ፡— በእግዚአብሔር ፡ መደሰት ፡
ለሰው ፡ ምንም ፡ አይጠቅምም ፡ ብሎአልና ፡
፰ ከበደለኞች ፡ ጋር ፡ የሚተባበር ÷
ክፉ ፡ ከሚያደርጉስ ፡ ጋር ፡ የሚሄድ ÷
መሳለቅን ፡ እንደ ፡ ውኃ ፡ የሚጠጣት ፡
፱ እንደ ፡ ኢዮብ ፡ ያለ ፡ ሰው ፡ ማን ፡ ነው ?

፲ ስለዚህ ፡ እናንተ ፡ አእምሮ ፡ ያላችሁ ፡ ሰዎች ÷
ስሙኝ ፤
ክፋትን ፡ ያደርግ ፡ ዘንድ ፡ ከእግዚአብሔር ÷
በደልንም ፡ ይሠራ ፡ ዘንድ ፡ ሁሉን ፡ ከሚችል ፡
አምላክ ፡ ይራቅ ።
፲፩ ለሰው ፡ ሥራውን ፡ ይመልስለታል ÷
ሰውም ፡ እንደ ፡ መንገዱ ፡ ያገኝ ፡ ዘንድ ፡ ያደር
ጋል ።
፲፪ በእውነት ፡ እግዚአብሔር ፡ ክፉ ፡ አይሠራም ÷
ሁሉንም ፡ የሚችል ፡ አምላክ ፡ ፍርድን ፡ ጠማማ ፡
አያደርግም ።
፲፫ ምድርን ፡ አደራ ፡ የሰጠው ፡ ማን ፡ ነው ?

ዓለምንስ ፡ ሁሉ ፡ በእርሱ ፡ ላይ ፡ ያኖረ ፡ ማን ፡
ነው ?
እርሱ ፡ ልቡን ፡ ወደ ፡ ራሱ ፡ ቢመልስ ÷ ፲፬
መንፈሱንና ፡ እስትንፋሱን ፡ ወደ ፡ ራሱ ፡ ቢሰ
በስብ ÷
ሥጋ ፡ ለባሽ ፡ ሁሉ ፡ በአንድነት ፡ ይጠፋል ÷ ፲፭
ሰውም ፡ ወደ ፡ አፈር ፡ ይመለሳል ።

አስተዋይ ፡ ብትሆን ፡ ይህን ፡ ስማ ፤ ፲፮
የንግግሬንም ፡ ቃል ፡ አድምጥ ።
በውኑ ፡ ጽድቅን ፡ የሚጠላ ፡ ይሠለጥናልን ? ፲፯
ጻድቅና ፡ ኃያል ፡ የሆነውስ ፡ በደለኛ ፡ ታደርገ
ዋለህን ?
ማንም ፡ ሰው ፡ ንጉሡን ፡— በደለኛ ፡ ነህ ÷ ፲፰
መኳንንቱንም ፡— ክፉዎች ፡ ናችሁ ፡ ይላልን ?
እነርሱ ፡ ሁሉ ፡ የእጁ ፡ ሥራ ፡ ናቸውና ፡ ፲፱
በአለቆች ፡ ፊት ፡ አያደላም ÷
ባለጠጋውንም ፡ ሰው ፡ ከድሀው ፡ ይበልጥ ፡ አይ
መለከትም ።
እነርሱ ፡ በመንፈቀ ፡ ሌሊት ፡ በድንገት ፡ ይሞ ፳
ታሉ ፤
ሕዝቡ ፡ ተንቀጥቅጠ ፡ ያልፋል ÷
ኃያላንም ፡ ያለ ፡ እጅ ፡ ይነጠቃሉ ።

ዓይኖቹ ፡ በሰው ፡ መንገድ ፡ ላይ ፡ ናቸው ÷ ፳፩
እርምጃውንም ፡ ሁሉ ፡ ያያል ።
ኃጢአትን ፡ የሚሠሩ ፡ ይሰወሩበት ፡ ዘንድ ፡ ፳፪
ጨለማ ፡ ወይም ፡ የሞት ፡ ጥላ ፡ የለም ።
ሰው ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ ለመፋረድ ፡ ፳፫
እንዲመጣ ፤
ጊዜ ፡ አይወሰንለትም ።
ታላላቆችን ፡ ያለ ፡ ምርመራ ፡ ይሰባብራል ÷ ፳፬
በእነርሱም ፡ ፋንታ ፡ ሌሎችን ፡ ያቆማል ።
ሥራቸውን ፡ ያውቃል ፤ ፳፭
እንዲደቅቁም ፡ በሌሊት ፡ ይገለባብጣቸዋል ።
ሰዎች ፡ እያዩ ፡ እንደ ፡ ክፉዎች ፡ ይመታቸዋል ፤ ፳፮
የድሀውን ፡ ልቅሶ ፡ ወደ ፡ እርሱ ፡ ያደርሱ ፡ ፳፯ ፤ ፳፰ ፤
ዘንድ ÷
እርሱም ፡ የችግረኛውን ፡ ድምፅ ፡ ይሰማ ፡ ዘንድ ÷
እርሱን ፡ ከመከተል ፡ ፈቀቅ ፡ ብለዋልና ÷
ከመንገዱም ፡ ሁሉ ፡ አንዱን ፡ አልተመለከቱ
ምና ።
በሕዝብ ፡ ወይም ፡ በሰው ፡ ዘንድ ፡ ቢሆን ÷ ፳፱
እርሱ ፡ ቢያሳርፍ ፡ የሚፈርድ ፡ ማን ፡ ነው ?
ፊቱንስ ፡ ቢሰውር ፡ የሚያየው ፡ ማን ፡ ነው ?
ይህም ፡ ዝንጉ ፡ ሰው ፡ እንዳይነግሥ ÷ ፴
ሕዝቡንም ፡ የሚያጠምድ ፡ እንዳይኖር ፡ ነው ።

እግዚአብሔርን ፡— እኔ ፡ ሳልበድል ፡ ቅጣት ፡ ፴፩
ተቀበልሁ ፤
የማላየውን ፡ ነገር ፡ አንተ ፡ አስተምረኝ ፤ ፴፪
ኃጢአትንም ፡ ሠርቼ ፡ እንደ ፡ ሆነ ÷
ደግሜ ፡ አልሠራም ፡ የሚለው ፡ ማን ፡ ነው ?
በውኑ ፡ አንተ ፡ ጥለኸዋልና ፡ ፴፫

ፍዳው ፡ አንተ ፡ እንደምትወድደው ፡ ይሆናልን?
አንተ ፡ ትመርጣለህ ፡ እንጂ ፡ እኔ ፡ አይደለሁም ፤
ስለዚህ ፡ የምታውቀውን ፡ ተናገር ።
፴፬፡ የሚሰሙኝ ፡ ጥበበኞች ፡ ሁሉ ÷
አስተዋዮችም ፡ እንዲህ ፡ ይሉኛል ፡—
፴፭፡ ኢዮብ ፡ ያለ ፡ እውቀት ፡ ተናግሮአል ÷
ቃሉም ፡ በአእምሮ ፡ አይደለችም ።
፴፮፡ ኢዮብ ፡ እስከ ፡ ፍጻሜ ፡ ድረስ ፡ ምነው ፡ በተ
ፈተነ ፡ ኖሮ !
እርሱ ፡ እንደ ፡ ክፉዎች ፡ መልሶአልና ፤
፴፯፡ በኀጢአቱም ፡ ላይ ፡ ዓመፅን ፡ ጨምሮአልና ÷
በእኛም ፡ መካከል ፡ በእጁ ፡ ያጨበጭባልና ÷
ቃልንም ፡ በእግዚአብሔር ፡ ላይ ፡ ያበዛልና ።

ምዕራፍ ፡ ፴፭ ።

፩፡ ኤሊሁም ፡ ደግሞ መለሰ ፡ እንዲህም ፡ አለ ፡—
፪፡ ይህ ፡ ጽድቅ ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ ታስባለህን?
ወይስ ፡— በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ እኔ ፡ ጻድቅ ፡
ነኝ ፡ ትላለህን ?
፫፡ አንተ ፡— ምን ፡ ጥቅም ፡ አለህ ?
ኀጢአት ፡ ሠርቼ ፡ ከማገኘው ፡ ይልቅ ፡ ኀጢ
አት ፡ ባልሠራ ፡ ኖሮ ፡ ምን ፡ እጠቀማለሁ ?
ብለህ ፡ ጠይቀሃልና ።
፬፡ እኔ ፡ ለአንተና ፡ ከአንተ ፡ ጋር ፡ ላሉ ፡ ለባልንጀ
ሮችህ ፡ እመልሳለሁ ።
፭፡ ዓይኖችህን ፡ ወደ ፡ ሰማይ ፡ አቅንተህ ፡ እይ ፤
ከአንተም ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ ያሉትን ፡ ደመናት ፡ ተመ
ልከት ።
፮፡ ኀጢአት ፡ ብትሠራ ፡ ምን ፡ ትጐዳዋለህ ?
መተላለፍህስ ፡ ቢበዛ ፡ ምን ፡ ታደርገዋለህ ?
፯፡ ጻድቅስ ፡ ብትሆን ፡ ምን ፡ ትሰጠዋለህ ?
ወይስ ፡ ከእጅህ ፡ ምንን ፡ ይቀበላል ?
፰፡ እንደ ፡ አንተ ፡ ያለውን ፡ ሰው ፡ ክፋትህ ፡ ይጐ
ዳዋል ፤
ለሰውም ፡ ልጅ ፡ ጽድቅህ ፡ ይጠቅመዋል ።

፱፡ ከግፍ ፡ ብዛት ፡ የተነሣ ፡ ሰዎች ፡ ይጮኻሉ ፤
ከኀያላንም ፡ ክንድ ፡ የተነሣ ፡ ለእርዳታ ፡ ይጠ
ራሉ ።
፲፡፲፩፡ ነገር ፡ ግን ፡— በሌሊት ፡ መዝሙርን ፡ የሚሰጥ ÷
ከምድርም ፡ እንስሶች ፡ ይልቅ ፡ የሚያስተምረን ፡
ከሰማይም ፡ ወፎች ፡ ይልቅ ፡ ጥበበኞች ፡ የሚ
ያደርገን ፤
ፈጣሪዬ ፡ እግዚአብሔር ፡ ወዴት ፡ ነው ? የሚል ፡
የለም ።
፲፪፡ በዚያ ፡ ስለ ፡ ክፉ ፡ ሰዎች ፡ ትዕቢት ፡ ይጮኻሉ ÷
እርሱ ፡ ግን ፡ አይመልስላቸውም ።
፲፫፡ በእውነት ፡ እግዚአብሔር ፡ ከንቱ ፡ ነገርን ፡ አይ
ሰማም ÷
ሁሉን ፡ የሚችል ፡ አምላክም ፡ አይመለከተ
ውም ፤
፲፬፡ ይልቁንም ፡— አላየውም ፤
ነገሩ ፡ በእርሱ ፡ ፊት ፡ ነው ÷ እኔም ፡ እጠብቀዋ
ለሁ ፡ ስትል ።

አሁን ፡ ግን ፡ በቍጣው ፡ አልጐበኘምና ፡— ፲፭፡
በኀጢአት ፡ እጅግ ፡ አያስብም ፡ ትላለህ ።
ስለዚህ ፡ ኢዮብ ፡ አፉን ፡ በከንቱ ፡ ይከፍታል ÷ ፲፮፡
ያለ ፡ እውቀትም ፡ ቃሉን ፡ ያበዛል ።

ምዕራፍ ፡ ፴፮ ።

ኤሊሁም ፡ ደግሞ ፡ መለሰ ፡ እንዲህም ፡ አለ ፡— ፩፡
ገና ፡ ስለ ፡ እግዚአብሔር ፡ የሚነገር ፡ አለኝና ፤ ፪፡
ጥቂት ፡ ቆየኝ ÷ እኔም ፡ አስታውቅሃለሁ ።
እውቀቴን ፡ ከሩቅ ፡ አመጣለሁ ÷ ፫፡
ፈጣሪዬንም ፡— ጻድቅ ፡ ነው ፡ እላለሁ ።
ቃሌ ፡ በእውነት ፡ ያለ ፡ ሐሰት ፡ ነው ፤ ፬፡
በእውቀትም ፡ ፍጹም ፡ የሆነ ፡ ከአንተ ፡ ጋር ፡
አለ ።
እነሆ ÷ እግዚአብሔር ፡ ኀያል ፡ ነው ÷ ማንንም ፡ ፭፡
አይንቅም ፤
እርሱም ፡ በማስተዋል ፡ ብርታት ፡ ኀያል ፡ ነው ።
እርሱ ፡ የበደለኞችን ፡ ሕይወት ፡ አያድንም ፤ ፮፡
ለችግረኞች ፡ ግን ፡ ፍርዱን ፡ ይሰጣል ።
ዓይኑን ፡ ከጻድቃን ፡ ላይ ፡ አያርቅም ፤ ፯፡
ለዘላለምም ፡ ከነገሥታት ፡ ጋር ፡ በዙፋን ፡ ላይ ፡
ያስቀምጣቸዋል ÷
እነርሱም ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ ይላሉ ።
በሰንሰለት ፡ ቢታሰሩ ÷ ፰፡
ወይም ፡ በችግር ፡ ገመድ ፡ ቢጠመዱ ÷
ሥራቸውንና ፡ መተላለፋቸውን ፤ ፱፡
በትዕቢትም ፡ እንዳደረጉ ፡ ይናገራቸዋል ።
ጆሮአቸውን ፡ ለተግሣጽ ፡ ይከፍተዋል ÷ ፲፡
ከኀጢአትም ፡ ይመለሱ ፡ ዘንድ ፡ ያዝዛቸዋል ።
ቢሰሙ ፡ ቢያገለግሉትም ÷ ፲፩፡
ዕድሜአቸውን ፡ በልማት ÷
ዘመናቸውንም ፡ በተድላ ፡ ይፈጽማሉ ።
ባይሰሙ ፡ ግን ፡ በሰይፍ ፡ ይጠፋሉ ÷ ፲፪፡
ያለ ፡ እውቀትም ፡ ይሞታሉ ።

ዝንጉዎች ፡ ግን ፡ ቍጣን ፡ ያዘጋጃሉ ፤ ፲፫፡
እርሱም ፡ በሰራቸው ፡ ጊዜ ፡ አይጮኹም ።
በሕፃንነታቸው ፡ ሳሉ ፡ ይሞታሉ ÷ ፲፬፡
ሕይወታቸውም ፡ በሰዶማውያን ፡ መካከል ፡
ይጠፋል ።
የተቸገረውን ፡ በችግሩ ፡ ያድነዋል ፤ ፲፭፡
በመከራም ፡ ጆሮአቸውን ፡ ይገልጣል ።
እንዲሁም ፡ አንተን ፡ ከመከራ ፤ ፲፮፡
ችግር ፡ ወደሌለበት ፡ ወደ ፡ ሰፊ ፡ ስፍራ ፡ በወ
ሰደህ ፡ ነበር ÷
በማዕድህ ፡ ላይ ፡ የተዘጋጀውም ፡ ስብ ፡ በሞላ
በት ፡ ነበር ።
አንተ ፡ ግን ፡ በበደለኞች ፡ ፍርድ ፡ የተሞላህ ፡ ፲፯፡
ነህ ፤
ስለዚህ ፡ ፍርድና ፡ ብይን ፡ ይይዝሃል ።
ቍጣ ፡ ለስድብ ፡ አያታልልህ ፤ ፲፰፡
የማማለጃም ፡ ብዛት ፡ ፈቀቅ ፡ አያድርግህ ።
ባለጠግነትህ ፡ የኀይልህም ፡ ብርታት ፡ ሁሉ ፡ ፲፱፡
ያለ ፡ ችግር ፡ እንድትሆን ፡ ሊረዳህ ፡ ይችላልን?

፳፡ ወገኖች ፡ ከስፍራቸው ፡ የሚወጡበትን ፡ ሌሊት ፡
አትመኝ ።
፳፩፡ ከመከራ ፡ ይልቅ ፡ ይህን ፡ መርጠሃልና ፤
ኀጢአትን ፡ እንዳትመለከት ፡ ተጠንቀቅ ።

፳፪፡ እነሆ ÷ እግዚአብሔር ፡ በኀይሉ ፡ ከፍ ፡ ያለውን ፡
ነገር ፡ ያደርጋል ፤
እንደ ፡ እርሱስ ፡ ያለ ፡ አስተማሪ ፡ ማን ፡ ነው ?
፳፫፡ መንገዱን ፡ ማን ፡ አዘዘለት ?
ወይስ ፡— ኀጢአትን ፡ ሠርተሃል ፡ የሚለው ፡
ማን ፡ ነው ?
፳፬፡ ሰዎች ፡ የዘመሩትን ፡ ሥራውን ፡ ታከብር ፡ ዘንድ ፡
አስብ ።
፳፭፡ ሰዎች ፡ ሁሉ ፡ ተመልክተውታል ፤
ሰውም ፡ ከሩቅ ፡ ያየዋል ።
፳፮፡ እነሆ ÷ እግዚአብሔር ፡ ታላቅ ፡ ነው ÷ እኛም ፡
አናውቀውም ፤
የዘመኑም ፡ ቍጥር ፡ አይመረመርም ።
፳፯፡ የውኃውን ፡ ነጠብጣብ ፡ ወደ ፡ ላይ ፡ ይስባል ÷
ዝናብም ፡ ከጉም ፡ ይንጠባጠባል ፤
፳፰፡ ደመናት ፡ ያዘንባሉ ÷
በሰዎችም ፡ ላይ ፡ በብዙ ፡ ያንጠባጥባሉ ።
፳፱፡ የደመናውንም ፡ መዘርጋት ÷
የማደሪያውንም ፡ ነጐድጓድ ፡ የሚያስተውል ፡
ማን ፡ ነው ?
፴፡ እነሆ ÷ በዙሪያው ፡ ብርሃኑን ፡ ይዘረጋል ፤
የበሕሩንም ፡ ጥልቀት ፡ ይከድናል ።
፴፩፡ በእነዚህ ፡ በአሕዛብ ፡ ላይ ፡ ይፈርዳል ፤
ብዙም ፡ ምግብ ፡ ይሰጣል ።
፴፪፡ እጆቹን ፡ በብርሃን ፡ ይሰውራል ÷
በጠላቱም ፡ ላይ ፡ ይወጣ ፡ ዘንድ ፡ ያዝዘዋል ።
፴፫፡ የነጐድጓድ ፡ ድምፅ ፡ ስለ ፡ እርሱ ፡ ይናገራል ፤
እንስሶችም ፡ ደግሞ ፡ ስለሚመጣው ፡ ውሽን
ፍር ፡ ይጮኻሉ ።

ምዕራፍ ፡ ፴፯ ።

፩፡ ስለዚህም ፡ ልቤ ፡ ተንቀጠቀጠ ÷
ከስፍራውም ፡ ተንቀሳቀሰ ።
፪፡ የድምፁን ፡ መትመም ፡ ስሙ ÷
ከአፉም ፡ የሚወጣውን ፡ ጕርምርምታ ፡ አድ
ምጡ ።
፫፡ እርሱን ፡ ወደ ፡ ሰማያት ፡ ሁሉ ፡ ታች ÷
ብርሃኑንም ፡ ወደ ፡ ምድር ፡ ዳርቻ ፡ ይሰድዳል ።
፬፡ በስተ ፡ ኋላው ፡ ድምፅ ፡ ይጮኻል ፤
በግርማውም ፡ ድምፅ ፡ ያንጐደጕዳል ፤
ድምፁም ፡ በተሰማ ፡ ጊዜ ፤
መብረቁን ፡ አይከለክልም ።
፭፡ እግዚአብሔር ፡ በድምፁ ፡ ድንቅኛ ፡ ያንጐደ
ጕዳል ፤
እኛም ፡ የማናስተውለውን ፡ ታላቅ ፡ ነገር ፡ ያደ
ርጋል ።
፮፡ በረዶውንና ፡ ውሽንፍሩን ፡ ብርቱንም ፡ ዝናብ ፡—
በምድር ፡ ላይ ፡ ውደቁ ፡ ይላል ።

ሰው ፡ ሁሉ ፡ ሥራውን ፡ ያውቅ ፡ ዘንድ ፤ ፯፡
የሰውን ፡ ሁሉ ፡ እጅ ፡ ያትማል ።
አውሬዎቹም ፡ ወደ ፡ ጒድጓዳቸው ፡ ይገባሉ ÷ ፰፡
በዋሻቻቸውም ፡ ይቀመጣሉ ።
ከተሰወረ ፡ ማደሪያውም ፡ ሀውሎ ፡ ነፋስ ÷ ፱፡
ከሰሜንም ፡ ብርድ ፡ ይወጣል ።
ከእግዚአብሔር ፡ እስትንፋስ ፡ ውርጭ ፡ ተሰጥ ፲፡
ቶአል ፤
የውኆችም ፡ ስፋት ፡ ይጠብባል ።
የውኃውንም ፡ሙላት ፡ በደመና ፡ ላይ ፡ ይጭናል ፤ ፲፩፡
የብርሃኑንም ፡ ደመና ፡ ይበታትናል ፤
ለተግሣጽ ፡ ወይም ፡ ለምድሩ ፡ ወይም ፡ ለም ፲፪፡፲፫፡
ሕረት ፡ ቢሆን ÷
ሰው ፡ በሚኖርበት ፡ ዓለም ፡ ላይ ፤
ያዘዘውን ፡ ሁሉ ፡ ያደርግ ፡ ዘንድ ፤
ፈቃዱ ፡ ወደ ፡ መራቸው ፡ ይዞራል ።

ኢዮብ ፡ ሆይ ÷ ይህን ፡ ስማ ፤ ፲፬፡
ቁም ÷ የእግዚአብሔርንም ፡ ተአምራት ፡ አስብ ።
በውኑ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዴት ፡ እንደሚያ ፲፭፡
ዝዛቸው ÷
የደመናውንም ፡ ብርሃን ፡ እንዴት ፡ እንደሚያ
በራ ፡ አውቀሃልን ?
ወይስ ፡ የደመናውን ፡ ሚዛን ÷ ፲፮፡
ወይስ ፡ በእውቀት ፡ ፍጹም ፡ የሆነውን ፡ ተአ
ምራት ፡ አውቀሃልን ?
በደቡብ ፡ ነፋስ ፡ ምድር ፡ ጸጥ ፡ ባለች ፡ ጊዜ ÷ ፲፯፡
ልብስህ ፡ የሞቀች ፡ አንተ ፡ ሆይ ÷
እንደ ፡ ቀለጠ ፡ መስተዋት ፤ ፲፰፡
ብርቱ ፡ የሆኑትን ፡ ሰማያት ፡ ከእርሱ ፡ ጋር ፡
ልትዘረጋ ፡ ትችላለህን ?
እኛ ፡ ከጨለማ ፡ የተነሣ ፡ በሥርዓት ፡ መናገር ፡ ፲፱፡
አንችልምና ፤
የምንለውን ፡ አስታውቀን ።
ማንም ፡ በእርሱ ፡ ላይ ፡ ቢናገር ፡ ፈጽሞ ፡ ይዋ ፳፡
ጣልና ፤
እኔ ፡ እናገር ፡ ዘንድ ፡ ብወድድ ፡ ሰው ፡ ይነግረ
ዋልን ?

አሁንም ፡ ነፋስ ፡ አልፎ ፡ ካጠራቸው ፡ በኋላ ÷ ፳፩፡
ሰው ፡ በሰማያት ፡ የሚበራውን ፡ ብርሃን ፡ ሊመ
ለከት ፡ አይችልም ።
ከሰሜን ፡ ወርቅ ፡ የሚመስል ፡ ጌጠኛ ፡ ብር ፳፪፡
ሃን ፡ ይወጣል ፤
በእግዚአብሔር ፡ ዘንድ ፡ የሚያስፈራ ፡ ግርማ ፡
አለ ።
ሁሉን ፡ የሚችል ፡ አምላክን ፡ እናገኝ ፡ ዘንድ ፡ ፳፫፡
አንችልም ፤
በኀይል ፡ ታላቅ ፡ ነው ፤
በፍርድና ፡ በጽድቅም ፡ አያስጨንቅም ።
ስለዚህ ፡ ሰዎች ፡ ይፈሩታል ፤ ፳፬፡
በልባቸውም ፡ ጠቢባን ፡ የሆኑትን ፡ ሁሉ ፡
አይመለከትም ።

ምዕራፍ ፡ ፴፰ ።

፩፡ እግዚአብሔርም ፡ በሀውሎ ፡ ነፋስ ፡ ውስጥ ፡
ሆኖ ፡ ለኢዮብ ፡ መለሰ ፡ እንዲህም ፡ አለ ፡—
፪፡ ያለ ፡ እውቀት ፡ በሚነገር ፡ ቃል ፡
ምክርን ፡ የሚያጨልም ፡ ይህ ፡ ማነው ?
፫፡ እንግዲህ ፡ እንደ ፡ ሰው ፡ ወገብህን ፡ ታጠቅ ፡
እጠይቅሃለሁ ፥ አንተም ፡ ተናገረኝ ።

፬፡ ምድርን ፡ በመሠረትሁ ፡ ጊዜ ፡ አንተ ፡ ወዴት ፡
ነበርህ ?
ታስተውል ፡ እንደ ፡ ሆንህ ፡ ተናገር ።
፭፡ ብታውቅስ ፡ መሠፈሪያዋን ፡ የወሰነ ፥
በላይዋስ ፡ የመለኪያ ፡ ገመድ ፡ የዘረጋ ፡ ማን ፡
ነው ?
፮፡፯፡ አጥቢያ ፡ ከዋክብት ፡ በአንድነት ፡ ሲዘምሩ ፥
የእግዚአብሔርም ፡ ልጆች ፡ ሁሉ ፡ እልል ፡ ሲሉ ፥
መሠረቶችዋ ፡ በምን ፡ ላይ ፡ ተተክለው ፡ ነበር ?
የማዕዘንዋንስ ፡ ድንጋይ ፡ ያቆመ ፡ ማን ፡ ነው ?

፰፡ ከማኅፀን ፡ እንደሚወጣ ፡ በወጣ ፡ ጊዜ ፡
ባሕርን ፡ በመዝጊያዎች ፡ የዘጋ ፡ ማን ፡ ነው ?
፱፡ ደመናውን ፡ ልብሱ ፥
ጨለማንም ፡ ለመጠቅለያው ፡ አደረግሁ ፡
፲፡ ድንበሩን ፡ በዙሪያው ፡ አድርጌ ፥
መወርወሪያዎቹንና ፡ መዝጊያዎቹን ፡ አኑሬ ፡—
፲፩፡ እስከዚህ ፡ ድረስ ፡ ድረሽ ፥ አትለፊ ፡
በዚህም ፡ ለትዕቢተኛው ፡ ማዕበልሽ ፡ ገደብ ፡
ይሁን ፡ አልሁ ።

፲፪፡፲፫፡ የምድርን ፡ ዳርቻ ፡ ይይዝ ፡ ዘንድ ፥
ከእርስዋም ፡ በደለኞች ፡ ይናወጡ ፡ ዘንድ ፥
በውኑ ፡ ከተወለድህ ፡ ጀምሮ ፡ ማለዳን ፡ አዝዘ
ሃልን ?
ለወገግታም ፡ ስፍራውን ፡ አስታውቀኸዋልን?
፲፬፡ ጭቃ ፡ ከማኅተም ፡ በታች ፡ እንደሚለወጥ ፡ እን
ዲሁ ፡ እርስዋ ፡ ትለወጣለች ፡
ነገርም ፡ ሁሉ ፡ እንደ ፡ ልብስ ፡ ተቀልሞአል ።
፲፭፡ ከበደለኞች ፡ ብርሃናቸው ፡ ተከልክሎአል ፥
ከፍ ፡ ያለውም ፡ ክንድ ፡ ተሰብሮአል ።

፲፮፡ ወደ ፡ ባሕር ፡ ምንጭስ ፡ ውስጥ ፡ ገብተሃልን ?
በቀላዩስ ፡ መሠረት ፡ ውስጥ ፡ ተመላልሰሃልን ?
፲፯፡ የሞት ፡ በሮች ፡ ተገልጠውልሃልን ?
የሞትንስ ፡ ጥላ ፡ ደጆች ፡ አይተሃልን ?
፲፰፡ ምድርንስ ፡ በስፋትዋ ፡ አስተውለሃታልን ?
ሁሉን ፡ አውቀህ ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ ተናገር ።

፲፱፡፳፡ ወደ ፡ ዳርቻው ፡ ትነዳው ፡ ዘንድ ፥
ወደ ፡ ቤቱም ፡ የሚያደርሰውን ፡ ጐዳና ፡ ታውቅ ፡
ዘንድ ፥
የብርሃን ፡ መኖሪያ ፡ መንገድ ፡ የት ፡ ነው ?
የጨለማውስ ፡ በታ ፡ ወዴት ፡ አለ ?
፳፩፡ በዚያን ፡ ጊዜ ፡ ተወልደህ ፡ ነበርና ፥
የዕድሜህም ፡ ቍጥር ፡ ብዙ ፡ ነውና ፥
በእውነት ፡ አንተ ፡ ሳታውቅ ፡ አትቀርም ።
በውኑ ፡ ወደ ፡ በረዶው ፡ ቤተ ፡ መዛግብት ፡ ገብ ፳፪፡
ተሃልን ?
የበረዶውንስ ፡ ቀንጣት ፡ ቤተ ፡ መዛግብት ፡ አይ
ተሃልን ?
ይኸውም ፡ ለመከራ ፡ ጊዜ ፡ ለሰልፍና ፡ ለጦር ፳፫፡
ነት ፡ ቀን ፡ የጠበቅሁት ፡ ነው ።
ብርሃንስ ፡ በምን ፡ መንገድ ፡ ይከፈላል ? ፳፬፡
የምሥራቅስ ፡ ነፋስ ፡ በምድር ፡ ላይ ፡ እንዴት ፡
ይበተናል ?

በድማውንና ፡ ውድማውን ፡ እንዲያጠግብ ፥ ፳፭፡፳፮፡
ሣሩንም ፡ እንዲያበቅል ፥ ፳፯፡
ማንም ፡ በሌለበት ፡ ምድር ፡ ላይ ፥
ሰውም ፡ በሌለበት ፡ ምድረ ፡ በዳ ፡ ላይ ፡ ዝናብን ፡
ያዘንብ ፡ ዘንድ ፥
ለፈሳሹ ፡ ውኃ ፡ መንዶልዶያውን ፥
ወይስ ፡ ለሚያንጐደጕድ ፡ መብረቅ ፡ መንገድን ፡
ያበጀ ፡ ማን ፡ ነው ?
በውኑ ፡ ለዝናብ ፡ አባት ፡ አለውን ? ፳፰፡
ወይስ ፡ የጠልን ፡ ነጠብጣብ ፡ የወለደ ፡ ማን ፡ ነው ?
በረዶስ ፡ ከማን ፡ ማኅፀን ፡ ወጣ ? ፳፱፡
የሰማዩንስ ፡ አመዳይ ፡ ማን ፡ ወለደው ?
ውኆች ፡ እንደ ፡ ድንጋይ ፡ ጠነከሩ ፥ ፴፡
የቀላዩም ፡ ፊት ፡ ረግቶአል ።

በውኑ ፡ የሰባቱን ፡ ከዋክብት ፡ ዘለላ ፡ ታስር ፡ ፴፩፡
ዘንድ ፥
ወይስ ፡ ኦሪዮን ፡ የሚባለውን ፡ ከከብ ፡ ትፈታ ፡
ዘንድ ፡ ትችላለህን ?
ወይስ ፡ ማዛሮት ፡ የሚባሉትን ፡ ከዋክብት ፡ በጊ ፴፪፡
ዜያቸው ፡ ታወጣ ፡ ዘንድ ፥
ወይስ ፡ ድብ ፡ የሚባለውን ፡ ከከብ ፡ ከልጆቹ ፡
ጋር ፡ ትመራ ፡ ዘንድ ፡ ትችላለህን ?
የሰማይን ፡ ሥርዓት ፡ ታውቃለህን ? ፴፫፡
በምድርስ ፡ ለይ ፡ እንዲሠለጥን ፡ ልታደርግ ፡
ትችላለህን ?
የውኆች ፡ ብዛት ፡ ይሸፍንህ ፡ ዘንድ ፡ ፴፬፡
ቃልህን ፡ ወደ ፡ ደመናት ፡ ታነሣ ፡ ዘንድ ፡ ትች
ላለህን ?
መብረቆች ፡ ሄደው ፡— እነሆ ፥ እዚህ ፡ አለን ፡ ፴፭፡
ይሉህ ፡ ዘንድ ፡
ልትልካቸው ፡ ትችላለህን ?
በውስጡስ ፡ ጥበብን ፡ ያኖረ ፥ ፴፮፡
ለሰውስ ፡ ልብ ፡ ማስተዋልን ፡ የሰጠ ፡ ማን ፡ ነው?
የሰማይን ፡ ደመና ፡ በጥበቡ ፡ ሊቈጥር ፡ የሚ ፴፯፡፴፰፡
ችል ፡ ማን ፡ ነው ?
ትቢያ ፡ በተበጠበጠ ፡ ጊዜ ፥
ጓሎቹም ፡ በተጣበቁ ፡ ጊዜ ፥
የሰማይን ፡ ረዋት ፡ ሊያዘነብል ፡ የሚችል ፡ ማን ፡
ነው ?

በዋሾቻቸው ፡ ውስጥ ፡ ተጋድመው ፥ ፴፱፡፵፡

በጫካም ፡ ውስጥ ፡ አድብተው ፡ ሳሉ ፥
ለአንበሳይቱ ፡ አደን ፡ ታድናለህን ?
የልጆችዋንስ ፡ ነፍስ ፡ ታጠግብ ፡ ዘንድ ፡ ትች
ላለህን ?
፵፩ ልጆቹ ፡ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ሲጮኹ ፥
የሚበሉትም ፡ አጥተው ፡ ሲቅበዘበዙ ፥
ለቍራ ፡ መብልን ፡ የሚሰጠው ፡ ማን ፡ ነው ?

ምዕራፍ ፡ ፴፱ ።

፩ የበረሃ ፡ ፍየል ፡ የምትወልድበትን ፡ ጊዜ ፡
ታውቃለህን ?
ዋላይቱስ ፡ የምታምጥበትን ፡ ጊዜ ፡ ትመለከ
ታለህን ?
፪ እርስዋ ፡ የምትፈጽመውንስ ፡ ወራት ፡ ትቈጥራ
ለህን ?
የምትወልድበትንስ ፡ ጊዜ ፡ ታውቃለህን ?
፫ ይንበረከካሉ ፥ ልጆቻቸውንም ፡ ይወልዳሉ ፥
ከምጣቸውም ፡ ያርፋሉ ።
፬ ልጆቻቸው ፡ ይጠነክራሉ ፥
በሜዳም ፡ ያድጋሉ ፤
ይወጣሉ ፥ ወደ ፡ እነርሱም ፡ አይመለሱም ።

፭ የሜዳውስ ፡ አህያ ፡ አርነት ፡ ማን ፡ አወጣው ?
የበረሃውንስ ፡ አህያ ፡ ከእስራቱ ፡ ማን ፡ ፈታው ?
፮ በረሃውን ፡ ለእርሱ ፡ ቤት ፡ አድርጌ ፡ ሰጠሁት ፤
መኖሪያውም ፡ በጨው ፡ ምድር ፡ ነው ።
፯ በከተማ ፡ ውካታ ፡ ይዘብታል ፤
የነጂውን ፡ ጩኸት ፡ አይሰማም ።
፰ ተራራውን ፡ እንደ ፡ መሰምርያው ፡ ይመለከተ
ዋል ፥
ለምለሙንም ፡ ሁሉ ፡ ይፈልጋል ።

፱ ጐሽ ፡ ያገለግልህ ፡ ዘንድ ፡ ይታዘዛልን ?
ወይስ ፡ በግርግምህ ፡ አጠገብ ፡ ያድራልን ?
፲ ጐሽ ፡ ይተልምልህ ፡ ዘንድ ፡ ትጠምደዋለህን ?
ወይስ ፡ ከአንተ ፡ በኋላ ፡ በእርሻ ፡ ላይ ፡ ይጐለ
ጕላልን ?
፲፩ ጕልበቱስ ፡ ብርቱ ፡ ስለ ፡ ሆነ ፡ ትታመነዋለህን ?
ተግባርህንስ ፡ ለእርሱ ፡ ትተዋለህን ?
፲፪ ዘርህንስ ፡ ይመልስልህ ፡ ዘንድ ፥
በአውድማህስ ፡ ያከማችልህ ፡ ዘንድ ፡ ትታመነ
ዋለህን ?
፲፫ የሰጐን ፡ ክንፍ ፡ በደስታ ፡ ይንቀሳቀሳል !
ነገር ፡ ግን ፡ ክንፉና ፡ ላባው ፡ ጭምተኛ ፡ ነውን ?
፲፬ እንቍላልዋን ፡ በመሬት ፡ ላይ ፡ ትተዋለች ፥
በአፈርም ፡ ውስጥ ፡ ታሞቀዋለች ፤
፲፭ እግር ፡ ይሰብረው ፡ ዘንድ ፥
የምድረ ፡ በዳም ፡ አውሬ ፡ ይረግጠው ፡ ዘንድ ፡
ትረሳለች ።
፲፮ የእርስዋ ፡ እንዳልሆኑ ፡ በልጆችዋ ፡ ትጨክ
ናለች ፤
በከንቱም ፡ ብትሠራ ፡ አትፈራም ፤
፲፯ እግዚአብሔር ፡ ጥበብን ፡ ከእርስዋ ፡ ከልክሎ
አልና ፥
ማስተዋልንም ፡ አልሰጣትምና ።
ወደ ፡ ላይ ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ ስትል ፡ ፲፰፡
በፈረስና ፡ በፈረሰኛው ፡ ትሳለቃለች ።

ለፈረስ ፡ ጕልበቱን ፡ ሰጥተኸዋልን ? ፲፱፡
አንገቱንስ ፡ ጋማ ፡ አልብሰኸዋልን ?
እንደ ፡ አንበጣስ ፡ አፈናጠርኸውን ? ፳፡
የማንኰራፋቱ ፡ ክብር ፡ የሚያስፈራ ፡ ነው ።
በኮቴው ፡ በሸለቆው ፡ ውስጥ ፡ ይጐደፍራል ፥ ፳፩፡
በጕልበቱም ፡ ደስ ፡ ይለዋል ፡
ሰይፍም ፡ የታጠቁትን ፡ ለመገናኘት ፡ ይወጣል ።
በፍርሃት ፡ ላይ ፡ ይስቃል ፥ ፳፪፡
እርሱም ፡ አይደነግጥም ፤
ከሰይፍም ፡ ፊት ፡ አይመለስም ።
በእርሱ ፡ ላይ ፡ የፍላጻ ፡ ከረጢት ፡ ብልጭልጭ ፡ ፳፫፡
የሚል ፡ ጦር ፡
ሰላጢንም ፡ ያንኳኳሉ ።
በጭከኔና ፡ በቍጣ ፡ መሬትን ፡ ይውጣል ፤ ፳፬፡
የመለከትም ፡ ድምፅ ፡ ቢሰማ ፡ አይቆምም ።
የመለከትም ፡ ድምፅ ፡ ሲሰማ ፡— እሰይ ! ይላል ፤ ፳፭፡
ከሩቅ ፡ ሆኖ ፡ ሰልፍንና ፡ የአለቆቹን ፡ ጩኸት ፥
የሠራዊቱንም ፡ ውካታ ፡ ያሸታል ።

በውኑ ፡ ከጥበብህ ፡ የተነሣ ፡ ጭልፊት ፡ ያንዣ ፳፮፡
ብባልን ?
ወይስ ፡ ክንፎቹን ፡ ወደ ፡ ደቡብ ፡ ይዘረጋልን ?
በአፍህ ፡ ትእዛዝ ፡ ንስር ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ ይላልን? ፳፯፡
ቤቱንስ ፡ በአርያም ፡ ላይ ፡ ያደርጋልን ?
በገደል ፡ ላይ ፡ ይኖራል ፤ ፳፰፡
በገደሉ ፡ ገመገምና ፡ በጥጉ ፡ ያድራል ።
በዚያም ፡ ሆኖ ፡ የሚነጥቀውን ፡ ይጐበኛል ፤ ፳፱፡
ዓይኑም ፡ በሩቅ ፡ ትመለከታለች ።
ጫጩቶቹም ፡ ደም ፡ ይጠጣሉ ፤ ፴፡
በድን ፡ ባለበትም ፡ ስፍራ ፡ እርሱ ፡ በዚያ ፡ አለ ።

ምዕራፍ ፡ ፵ ።

እግዚአብሔርም ፡ መለሰ ፡ ኢዮብንም ፡ እን ፩፡
ዲህ ፡ አለው ፡—
በውኑ ፡ የሚከራከር ፡ ሰው ፡ ሁሉን ፡ ከሚችል ፡ ፪፡
አምላክ ፡ ጋር ፡ ይከራከራልን ?
ከእግዚአብሔር ፡ ጋር ፡ የሚዋቀስ ፡ እርሱ ፡ ይመ
ልስለት ።

ኢዮብም ፡ መለሰ ፡ እግዚአብሔርንም ፡ እን ፫፡
ዲህ ፡ አለው ፡—
እነሆ ፥ እኔ ፡ ወራዳ ፡ ሰው ፡ ነኝ ፤ የምመልስልህ ፡ ፬፡
ምንድር ፡ ነው ?
እጄን ፡ በአፌ ፡ ላይ ፡ እጭናለሁ ።
አንድ ፡ ጊዜ ፡ ተናገርሁ ፥ አልመልስምም ፤ ፭፡
ሁለተኛ ፡ ጊዜም ፥ ከእንግዲህ ፡ ወዲህም ፡ አል
ናገርም ።

እግዚአብሔርም ፡ በዐውሎ ፡ ነፋስ ፡ ውስጥ ፡ ፮፡
ሆኖ ፡ ለኢዮብ ፡ መለሰ ፡ እንዲህም ፡ አለ ፡—

፯፡ እንግዲህ ፡ እንደ ፡ ወንድ ፡ ወገብህን ፡ ታጠቅ ፤
እጠይቅሃለሁ ፥ አንተም ፡ ተናገረኝ ።
፰፡ በውኑ ፡ ፍርዴን ፡ ታፈርሳለህን ?
አንተስ ፡ ጻድቅ ፡ ትሆን ፡ ዘንድ ፡ በእኔ ፡ ትፈር
ዳለህን ?
፱፡ እንደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ክንድ ፡ ያለ ፡ ክንድ ፡
አለህን ?
ወይስ ፡ እንደ ፡ እርሱ ፡ ባለ ፡ ድምፅ ፡ ታንጐደ
ጕዳለህን ?

፲፡ በታላቅነትና ፡ በልዕልና ፡ ተላበስ ፡
በክብርና ፡ በግርማም ፡ ተጐናጸፍ ።
፲፩፡ የቍጣህን ፡ ፈሳሽ ፡ አፍስስ ፡
ትዕቢተኛውንም ፡ ሁሉ ፡ ተመልክተህ ፡ አዋ
ርደው ።
፲፪፡ ትዕቢተኛውንም ፡ ሁሉ ፡ ተመልከት ፥ ዝቅ ፡
ዝቅም ፡ አድርገው ፡
በደለኞችንም ፡ ወዲያውኑ ፡ እርገጣቸው ።
፲፫፡ በአፈር ፡ ውስጥ ፡ በአንድነት ፡ ሰውራቸው ፡
በተሸሸገም ፡ ስፍራ ፡ ፊታቸውን ፡ ሸፍን ።
፲፬፡ በዚያን ፡ ጊዜም ፡ ቀኝ ፡ እጅህ ፡ ታድንህ ፡ ዘንድ ፡
እንድትችል ፡
እኔ ፡ ደግሞ ፡ እመሰክርልሃለሁ ።

፲፭፡ ከአንተ ፡ ጋር ፡ የሠራሁትን ፡ ጉማሬ ፥ እስኪ ፥
ተመልከት ፤
እንደ ፡ በሬ ፡ ሣር ፡ ይበላል ።
፲፮፡ እነሆ ፥ ብርታቱ ፡ በወገቡ ፡ ውስጥ ፡ ነው ፤
ኃይሉም ፡ በሆዱ ፡ ጅማት ፡ ውስጥ ፡ ነው ።
፲፯፡ ጅራቱን ፡ እንደ ፡ ጥድ ፡ ዛፍ ፡ ያወዛውዛል ፤
የወርቹ ፡ ጅማት ፡ የተጐነጐነ ፡ ነው ።
፲፰፡ አጥንቱ ፡ እንደ ፡ ናስ ፡ አገዳ ፡ ነው ፤
አካላቱ ፡ እንደ ፡ ብረት ፡ ዘንጎች ፡ ናቸው ።
፲፱፡ እርሱ ፡ የእግዚአብሔር ፡ ፍጥረት ፡ አውራ ፡ ነው ፤
ሠሪውም ፡ ሰይፉን ፡ ሰጠው ።
፳፡ የሜዳ ፡ እንስሶች ፡ ሁሉ ፡ የሚጫወቱበት ፡ ተራራ ፡
ምግብን ፡ ያበቅልለታል ።
፳፩፡ ጥላ ፡ ከለው ፡ ዛፍ ፡ በታች ፥
በደንገልና ፡ በረግረግ ፡ ውስጥ ፡ ይተኛል ።
፳፪፡ ጥላ ፡ ያለው ፡ ዛፍ ፡ በጥላው ፡ ይሰውረዋል ፤
የወንዝ ፡ አኻያ ፡ ዛፎች ፡ ይከብቡታል ።
፳፫፡ እነሆ ፥ ወንዙ ፡ ቢጐርፍ ፡ አይደነግጥም ፤
ዮርዳኖስም ፡ እስከ ፡ አፉ ፡ ድረስ ፡ ቢፈስስ ፡
እርሱ ፡ ይተማመናል ።
፳፬፡ ዓይኖቹ ፡ እያዩ ፡ ይያዛልን ?
አፍንጫውስ ፡ በወጥመድ ፡ ይበሳልን ?

፳፭፡ በውኑ ፡ አዘውን ፡ በመቃጥን ፡ ታወጣለህን ?
ምላሱንስ ፡ በገመድ ፡ ታስረዋለህን ?
፳፮፡ ወይስ ፡ ስናጋ ፡ በአፍንጫው ፡ ታደርጋለህን ?
ወይስ ፡ በችንካር ፡ ጕንጩን ፡ ትበሳለህን ?
፳፯፡ በውኑ ፡ ወደ ፡ አንተ ፡ እጅግ ፡ ይለምናልን ?
በጣፈጠስ ፡ ቃል ፡ ይናገርሃልን ?
፳፰፡ በውኑ ፡ ከአንተ ፡ ጋር ፡ ቃል ፡ ኪዳን ፡ ይገባልን ?
ወይስ ፡ ለዘላለም ፡ ባሪያ ፡ ታደርገዋለህን ?
ከወፍ ፡ ጋር ፡ እንደምትጫወት ፡ ከእርሱ ፡ ጋር ፡ ፳፱፤
ትጫወታለህን ?
ወይስ ፡ ለሴት ፡ ባሪያዎችህ ፡ ታስረዋለህን ?
አጥማጆች ፡ በእርሱ ፡ ይከራከራሉን ? ፴፤
ወይስ ፡ ነጋዴዎች ፡ ያከፍሉታልን ?
በውኑ ፡ ቁርበቱን ፡ በጭሬ ፥ ፴፩፤
ራሱንስ ፡ በዓሣ ፡ ጦር ፡ ትሞላዋለህን ?
እጅህን ፡ በላዩ ፡ ጫን ፡ ፴፪፤
ሰልፉን ፡ አስብ ፥ እንግዲህም ፡ አትድገም ።

ምዕራፍ ፡ ፵፩ ።

እነሆ ፥ ተስፋው ፡ ከንቱ ፡ ነው ፤ ፩፤
ያየው ፡ ሁሉ ፡ ስንኳ ፡ በፊቱ ፡ ይዋረዳል ።
ያንቀሳቅሰውም ፡ ዘንድ ፡ የሚደፍር ፡ የለም ፤ ፪፤
እንግዲህ ፡ በፊቴ ፡ መቆም ፡ የሚችል ፡ ማን ፡ ነው ?
እመልስለትስ ፡ ዘንድ ፡ መጀመሪያ ፡ የሰጠኝ ፡ ፫፤
ማን ፡ ነው ?
ከሰማይ ፡ ሁሉ ፡ በታች ፡ ያለው ፡ ገንዘቤ ፡ ነው ።

ስለ ፡ አካላቱና ፡ ስለ ፡ ብርቱ ፡ ኃይሉ ፥ ፬፤
ስለ ፡ መልከም ፡ ሰውነቱ ፡ ዝም ፡ አልልም ።
የውጪ ፡ ልብሱን ፡ ማን ፡ ይገፋል ? ፭፤
በጥንድ ፡ መንጋጋውስ ፡ ውስጥ ፡ ማን ፡ ይገባል ?
የፊቱንስ ፡ ደጆች ፡ የሚከፍት ፡ ማን ፡ ነው ? ፮፤
በጥርሶቹ ፡ ዙሪያ ፡ ግርማ ፡ አለ ።
ቅርፊቶቹ ፡ ጠንካራ ፡ ስለ ፡ ሆኑ ፡ እርሱ ፡ ትዕቢ ፯፤
ተኛ ፡ ነው ፤
በጠባብ ፡ ማተሚያ ፡ እንደ ፡ ታተሙ ፡ ናቸው ።
እርስ ፡ በርሳቸው ፡ የተቀራረቡ ፡ ናቸውና ፡ ፰፤
ነፋስ ፡ በመካከላቸው ፡ መግባት ፡ አይችልም ።
እርስ ፡ በርሳቸው ፡ የተገጣጠሙ ፡ ናቸው ፤ ፱፤
እስከማይለያዩም ፡ ድረስ ፡ ተያይዘዋል ።
እንጥሽታው ፡ ብልጭታ ፡ ያወጣል ፥ ፲፤
ዓይኖቹም ፡ እንደ ፡ ወገግታ ፡ ናቸው ።
ከአፉ ፡ ፋናዎች ፡ ይወጣሉ ፥ ፲፩፤
የእሳትም ፡ ፍንጣሪ ፡ ይረጫል ።
እንደ ፡ ፈላ ፡ ድስትና ፡ እንደሚቃጠል ፡ ሸምበቆ ፡ ፲፪፤
ከአፍንጫው ፡ ጢስ ፡ ይወጣል ።
እስትንፋሱ ፡ ከሰልን ፡ ታቃጥላለች ፥ ፲፫፤
ነበልባልም ፡ ከአፉ ፡ ይወጣል ።
በአንገቱ ፡ ኃይል ፡ ታድራለች ፤ ፲፬፤
ግርማ ፡ በፊቱ ፡ ይዘፍናል ።
የሥጋውም ፡ ቅርፊት ፡ የተጣበቀ ፡ ነው ፤ ፲፭፤
እስከማይንቀሳቀሱም ፡ ድረስ ፡ በእርሱ ፡ ላይ ፡
ጸንተዋል ።
ልቡ ፡ እንደ ፡ ድንጋይ ፡ የደነደነ ፡ ነው ፤ ፲፮፤
እንደ ፡ ወፍጮ ፡ ድንጋይ ፡ የጸና ፡ ነው ።
በተነሣ ፡ ጊዜ ፡ ኃያላን ፡ ይፈራሉ ፤ ፲፯፤
ከድንጋጤም ፡ የተነሣ ፡ ያብዳሉ ።
ሰይፍና ፡ ጦር ፥ ፍላጻና ፡ መውጊያም ፡ ቢያገ ፲፰፤
ኙት ፡ አያሸንፉትም ።
ብረትን ፡ እንደ ፡ ገለባ ፥ ፲፱፤
ናስንም ፡ እንደ ፡ ነቀዘ ፡ እንጨት ፡ ይቈጥራ

ቸዋል ።
፳፡ ፍላጻ ፡ ሊያባርረው ፡ አይችልም ፤
የወንጭፍም ፡ ድንጋዮች ፡ እንደ ፡ ገለባ ፡ ይሆ
ኑለታል ።
፳፩፡ በሎታውን ፡ እንደ ፡ ገለባ ፡ ይቈጥረዋል ፤
ሰላጢኑም ፡ ሲሰበቅ ፡ ይስቃል ።
፳፪፡ ታቹ ፡ እንደ ፡ ስለታም ፡ ገል ፡ ነው ፤
እንደ ፡ መዳመጫም ፡ በጭቃ ፡ ላይ ፡ ያልፋል ።
፳፫፡ ቀላዩን ፡ እንደ ፡ ድስት ፡ ያፈላዋል ፤
ባሕሩንም ፡ እንደ ፡ ሽቱ ፡ ምንቸት ፡ ያደርገዋል ።
፳፬፡ በስተ ፡ ኋላው ፡ ብሩህ ፡ መንገድን ፡ ያበራል ፤
ቀላዩም ፡ ሽበት ፡ ይመስላል ።
፳፭፡ ያለ ፡ ፍርሃት ፡ የተፈጠረ ፥
እንደ ፡ እርሱ ፡ ያለ ፡ በምድር ፡ ላይ ፡ የለም ።
፳፮፡ ከፍ ፡ ያለውን ፡ ሁሉ ፡ ይመለከታል ፤
በትዕቢተኞችም ፡ ሁሉ ፡ ላይ ፡ ንጉሥ ፡ ነው ።

ምዕራፍ ፡ ፵፪ ።

፩፡ ኢዮብም ፡ መለሰ ፡ እግዚአብሔርንም ፡ እን
ዲህ ፡ አለው ፡—
፪፤ ሁሉን ፡ ታደርግ ፡ ዘንድ ፡ ቻይ ፡ እንደ ፡ ሆንህ ፥
አሳብህም ፡ ይከለከል ፡ ዘንድ ፡ ከቶ ፡ እንደማይ
ቻል ፡ አወቅሁ ።
፫፤ ያለ ፡ እውቀት ፡ ምክርን ፡ የሚሰውር ፡ ማን ፡ ነው ?
ስለዚህ ፡ እኔ ፡ የማላስተውለውን ፥
የማላውቀውንም ፡ ድንቅ ፡ ነገር ፡ ተናግሬአለሁ ።
፬፤ እባክህ ፥ ስማኝ ፥ እኔም ፡ ልናገር ፤
እጠይቅህማለሁ ፥ አንተም ፡ ተናገረኝ ።
፭፤ መስማትንስ ፡ በጆሮ ፡ በመስማት ፡ ሰምቼ ፡ ነበር ፤
አሁን ፡ ግን ፡ ዓይኔ ፡ አየችህ ፤
፮፤ ስለዚህ ፡ ራሴን ፡ እንቃለሁ ፤
በአፈርና ፡ በአመድ ፡ ላይ ፡ ተቀምጬ ፡ እጸጸ
ታለሁ ።

፯፤ እግዚአብሔርም ፡ ይህን ፡ ቃል ፡ ለኢዮብ ፡
ከተናገረ ፡ በኋላ ፡ እግዚአብሔር ፡ ቴማናዊውን ፡
ኤልፋዝን ፡— እንደ ፡ ባሪያዬ ፡ እንደ ፡ ኢዮብ ፡
ቅንን ፡ ነገር ፡ ስለ ፡ እኔ ፡ አልተናገራችሁምና ፡
ቍጣዬ ፡ በአንተና ፡ በሁለቱ ፡ ባልንጀሮችህ ፡
ላይ ፡ ነድዶአል ። አሁን ፡ እንግዲህ ፡ ሰባት ፡ ፰፤
ወይፈኖችና ፡ ሰባት ፡ አውራ ፡ በጎች ፡ ይዛችሁ ፡
ወደ ፡ ባሪያዬ ፡ ወደ ፡ ኢዮብ ፡ ዘንድ ፡ ሂዱ ፥
የሚቃጠልንም ፡ መሥዋዕት ፡ ስለ ፡ ራሳችሁ ፡
አሳርጉ ፡ ባሪያዬም ፡ ኢዮብ ፡ ስለ ፡ እናንተ ፡ ይጸ
ልያል ፥ እኔም ፡ እንደ ፡ ስንፍናችሁ ፡ እንዳላደ
ርግባችሁ ፡ ፊቱን ፡ እቀበላለሁ ፤ እንደ ፡ ባሪያዬ ፡
እንደ ፡ ኢዮብ ፡ ቅን ፡ ነገር ፡ ስለ ፡ እኔ ፡ አልተናገ
ራችሁምና ። ቴማናዊውም ፡ ኤልፋዝ ፡ ሹሐ ፱፤
ዊውም ፡ በልዳዶስ ፡ ናዕማታዊውም ፡ ሶፋር ፡
ሄደው ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዳዘዛቸው ፡ አደረጉ ፤
እግዚአብሔርም ፡ የኢዮብን ፡ ፊት ፡ ተቀበለ ።
ኢዮብም ፡ ስለ ፡ ወዳጆቹ ፡ በጸለየ ፡ ጊዜ ፡ እግ ፲፤
ዚአብሔር ፡ ምርኮውን ፡ መለሰለት ፤ እግዚአብ
ሔርም ፡ ቀድሞ ፡ በነበረው ፡ ፋንታ ፡ ሁለት ፡
እጥፍ ፡ አድርጎ ፡ ለኢዮብ ፡ ሰጠው ። ወንድሞ ፲፩፤
ቹና ፡ እኅቶቹ ፡ ቀድሞም ፡ ያውቁት ፡ የነበሩት ፡
ሁሉ ፡ ወደ ፡ እርሱ ፡ መጡ ፥ በቤቱም ፡ ከእ
ርሱ ፡ ጋር ፡ እንጀራ ፡ በሉ ፤ ስለ ፡ እርሱም ፡ አዘ
ኑለት ፥ እግዚአብሔርም ፡ ካመጣበት ፡ ክፉ ፡
ነገር ፡ ሁሉ ፡ አጽናኑት ፤ እያንዳንዳቸውም ፡
ብርና ፡ የወርቅ ፡ ቀለበት ፡ ሰጡት ። እግዚአብ ፲፪፤
ሔርም ፡ ከፊተኛው ፡ ይልቅ ፡ የኋለኛውን ፡
ለኢዮብ ፡ ባረከ ፤ አሥራ ፡ አራት ፡ ሺህም ፡
በጎች ፥ ስድስት ፡ ሺህም ፡ ግመሎች ፥ አንድ ፡
ሺህም ፡ ጥማድ ፡ በሬዎች ፥ አንድ ፡ ሺህም ፡
እንስት ፡ አህዮች ፡ ነበሩት ። ደግሞም ፡ ሰባት ፡ ፲፫፤
ወንዶችና ፡ ሦስት ፡ ሴቶች ፡ ልጆች ፡ ሆኑለት ።
የመጀመሪያይቱንም ፡ ስም ፡ ይሚማ ፥ የሁለተ ፲፬፤
ኛይቱንም ፡ ስም ፡ ቃስያ ፥ የሦስተኛይቱንም ፡
ስም ፡ አማልቶያስ ፡ ቂራስ ፡ ብሎ ፡ ሰየማቸው ።
እንደ ፡ ኢዮብ ፡ ሴቶች ፡ ልጆችም ፡ ያሉ ፡ የተ ፲፭፤
ዋቡ ፡ ሴቶች ፡ በአገሩ ፡ ሁሉ ፡ አልተገኙም ፤
አባታቸውም ፡ ከወንድሞቻቸው ፡ ጋር ፡ ርስት ፡
ሰጣቸው ። ከዚህም ፡ በኋላ ፡ ኢዮብ ፡ መቶ ፡ ፲፮፤
አርባ ፡ ዓመት ፡ ኖረ ፥ ልጆቹንና ፡ የልጅ ፡ ልጆ
ቹንም ፡ እስከ ፡ አራት ፡ ትውልድ ፡ ድረስ ፡ አየ ።
ኢዮብም ፡ ሸምግሎ ፡ ዕድሜም ፡ ጠግቦ ፡ ሞተ ። ፲፯፤